

NIJE ZNANJE ZNANJE - ZNATI, VEĆ JE ZNANJE ZNANJE - DATI

SLAVA ZNANJU

besplatni mesečni elektronski bilten Masonske Duhovne Akademije Balkana

No. 001, decembar 2019. - prosledite bilten dalje svim ljubiteljima SZ

- * Ko su to "Beli Masoni"?
- * Hram Kralja Solomona
- * Srpska Masonska Enciklopedija
- * Simbolika masonskih alata
- * Tajna društva na TV
- * Hram u Vršcu
- * Quatuor Coronati u Sr. Mitrovici
- * Čuvar Istine
- * Mistična ptica sova
- * Tri Velika Svetla
- * "Luk Mira" u Milanu
- * Rečnik masonskih skraćenica
- * Filozofija modernog Slobodnog Zidarstva i "Time Management"
- * Masonski jubileji VNLS
- * Dobar Brat
- * Templarska dobročinstva
- * Masoni – ruski emigranti u Srbiji
- * Luftoni – kada ti sin postane Brat
- * Ništa novo pod suncem

**POČINJE UPIS NA NOVI SEMINAR:
"MITOVI I LEGENDE SLOBODNOG ZIDARSTVA"**

"SLAVA ZNANJU" BR. 1 (DECEMBAR 2019)

Sadržaj

- 3 – Uvodna Reč
- 4 – Čuvanje Istine
- 5 – Čuvar Istine
- 11 – Sova (između dva sveta)
- 13 – Hram Kralja Solomona
- 15 – Tri Velika Svetla
- 15 – Počinje upis na dva nova seminara
- 16 – Ko su to "Beli Masoni"?
- 17 – Preko knjige do bratske ljubavi
- 18 – Rečnik masonskih skraćenica
- 19 – TV dokumentarac "Tajna društva" na RTV Vojvodina
- 20 – Dobar Brat
- 21 – Filozofija modernog SZ i "Time Management"
- 26 – "Luk mira" u Milanu
- 27 – Simbolika masonskih alata
- 30 – Srpska Masonska Enciklopedija – Br.: **Bakić Dragoljub**
- 31 – TV serijal UVLE "Inside the Freemasons"
- 32 – Knjiga "Poslednja ruska zima" **Gorana Stefanovića**
- 33 – Masonski jubileji VNLS
- 34 – Sloboda – Jednakost – Bratstvo, pesma **Zorana Totića**
- 35 – Ništa novo pod Suncem
- 36 – Udžbenici Akademije
- 37 – Templarska dobročinstva
- 38 – Naši Luftoni
- 38 – Br.: **Dimitrije Putniković**
- 39 – Quatuor Coronati
- 41 – Edicije **Branka Rogošića**
- 42 – Hram u Vršcu
- 43 – Lučonoša (pesma)
- 46 – Duboka je ponoć...

NEOČEKIVANA ODLUKA – MOŽETE KUPITI I ŠTAMPANO IZDANJE ČASOPISA

U poslednji čas smo doneli odluku da časopis "SLAVA ZNANJU" br. 1 i **štampano!** Jednostavno ovakav spoj odličnih tekstova zavredio je da dobije i svoju štampanu verziju. Odlučili smo se za manji format, A5, pa ćete ga dobiti u obliku knjige od **preko 160 stranica!!!** Eto koliko je realno materijala u ovom koji ćete uskoro u elektronskoj verziji početi da čitate. U štampanom izdanju se nalazi i **BONUS** materijal (Nastavni plan Akademije 2020-2022). Broj je štampan u ograničenom tiražu, i možete ga poručiti po ceni od **800 din.**

imPRESSum

"Slava Znanju" br. 1: datum i mesto objavljivanja: 15.12.2019. Or. Beograd, (besplatni e-primerak). Osnivač i gl. urednik: Br.: Branko Rogošić; izdavači: Masonska Duhovna akademija Balkana (MDAB) i Branko Rogošić. **Kontakt:** m.d.akademija.b.rogosic@gmail.com; **FB:** <https://www.facebook.com/MasonskaDuhovnaAkademijaBalkan>; **web:** <http://www.slobodnozidarstvo.org/akademija>

U Gradnji ovog broja biltena Masonske Duhovne Akademije Balkana (MDAB) "Slava Znanju", svojim tekstovima, fotografijama, ilustracijama i informacijama učestvovali su profesori i polaznici prvog seminara MDAB "Tajna Kraljevske Umetnosti (bazični nivo)": Br.: Dr Jordan Đević, Br.: Dr Slobodan Škrbić, Br.: Dr Zoran Totić, Br.: Dr Goran Ivanković, Br.: Vladimir Žegarac, Br.: Damir Biberović, Br.: R.T., Br.: S.I., Br.: G.B., Br.: Z.R., Goran Stefanović, Saša Kasapić, V.M., D.Đ., R.J., D.S., Teodora Rogošić i njen tata Branko.

"Slava Znanju" je interni glasnik Masonske Duhovne Akademije Balkana i pripadnika Bratstva Slobodnih Zidara i ne predstavlja javno glasilo u smislu Zakona o javnom informisanju. Svako neovlašćeno korišćenje, prenošenje, reprodukovanje ili publikovanje (a posebno na internetu, u štampanim i elektronskim medijima) ove publikacije i/ili njenih delova, bez prethodne dozvole osnivača ili izdavača, je zabranjeno i podleže sankcionisanju u skladu sa pozitivnim pravnim propisima. Osnivač će davanjem besplatne licence sa zadovoljstvom i u najkraćem roku pozitivno odgovoriti na svaki dobronameran i obrazložen zahtev za korišćenjem sadržaja objavljenih u "Slava Znanju". Ime, logo, dizajn i celokupni tekstualni i grafički sadržaj, kao i idejni koncept "Slava Znanju" je zaštićen - © by Branko Rogošić (osim ako je drugačije naznačeno).

Uvodna Reč

Draga Braćo i Sestre i svi dobronamerni ljubitelji
Kraljevske Umetnosti, a posebno – "Beli Masoni"!

Dobrodošli na stranice jednog nesvakidašnjeg masonskog e-časopisa kakvog na prostorima Balkana još nismo imali. No, inovacije se i očekuju od Masonske Duhovne Akademije Balkana (MDAB), **prve takve nezavisne i privatne institucije u svetu**, osnovane sa ciljem širenja i transfera Znanja i promocije masonskih ideja, kako među samim pripadnicima Bratstva, tako i među profanom javnošću – jer svi smo nekad bili profani, koji su poželeli da postanu deo Univerzalnog Bratskog Lanca.

Iako je "SLAVA ZNANJU" prevashodno namenjena obaveštavanju javnosti o aktivnostima Akademije, tu su i sve druge tipične, ali i atipične masonske teme. Pošto akcenat našeg masonskog i životnog delovanja stavljamo na duhovnost, moralnost, filozofiju i ideje – logično je da tom segmentu posvećujemo i najveću pažnju u časopisu, pa ćete pored tekstova najboljih poznavalaca ove teme (npr. simbolika SOVE, koja je na našem grbu, iz pera rektora Škrbića) moći da vidite i kako napreduju naši polaznici, tj. da se uverite kako na njih deluje transfer Znanja zbog kog je MDAB i osnovana.

Pored IDEJA koje nam daju osnovu na kojoj gradimo materijalni svet, šta je najvažnije? LEPOTA. Svako naše delo, bez lepote koju možda samo mi vidimo (jer je ona često baš u oku posmatrača), nije potpuno. Zato MDAB promovise UMETNOST u kojoj ESTETIKA dobija svoju primenu. Kao što u knjigama objavljujemo književne i lirske radove, tako ćemo raditi i ovde. Pesme, priče, originalna dela likovne kulture... – za takva dela će uvek biti prostora, kako sad, tako i uvek. Nikako slučajno prvi broj počinje baš jednom novelom koja na alegoričan i metaforički način prezentuje nekad vešto sakrivene metode TRANSFERA Znanja, koga treba "znati –dati", kako je divno rekao **Br.: Dimitrije Putniković**.

Pominjanjem imena među Masonima zaboravljenog Brata Putnikovića, čiju sentencu smo odabrali za moto naše Akademije, i koju će te nalaziti svugde, pa i na samom vrhu naslovne stranice ovog časopisa, prelazimo na još jednu važnu oblast. ISTORIJA. Kao što nas lično ne bi bilo bez naših roditelja, a njih bez njihovih, a njih bez... Adama i Eve, tako ni mi sada ne bi ovo pisali, a vi čitali, da neke prošle generacije Masona nisu uradile svoj deo posla, i kada je došlo vreme, mistrije i drugi alat preneli narednoj generaciji. "Istoriju pišu pobednici" – možda. Ali ona ISTINITA istorija ipak ostane sačuvana. Takođe, u Masoneriji su najčešće oni "mali, obični, nevidljivi" ljudi nosili sistem na svojim leđima. Nije svakom dato da bude vojvoda poput **Br.: Mišića**, guverner i bogataš evropskog ranga poput **Br.: Vajferta**, ili nobelovac poput **Br.: Andrića**. Na našem Gradilištu ima mesta za sve vredne, dobre i poštene. Često nam upravo njihove životne priče upotpunjuju

sliku o nekadašnjoj Braći, ali i skrivenoj istoriji na našim, pa i svetskim predelima. U ovom časopisu ćemo predstavljati zanimljive sudbine naše Braće na Večnom Istoku. Shvatanjem istorije, ali one ISTINITE, dobijamo ogromnu moć da razumemo *danas* i pripremimo se za *sutra*. Kako gore – tako i dole. Kako juče – tako i sutra.

Masonerija je ZANAT, što prečesto zaboravljamo. A on mora biti primenjiv, a nikako larpurlartistički nadmen i sam sebi dovoljan. Zato u časopisu imamo i AKTUELNOSTI, kako iz sveta (npr. TV serijal UVLE), tako i iz regiona (npr. jubileji nekih ovdašnjih loža). Naš plan za prvu "petoljetku" je da delujemo lokalno, na Balkanu. Zato ni časopis neće zapostaviti "lokalne teme" sa globalnom važnošću. Od Hramova predratnih loža, preko masonskih artefakata na našoj teritoriji, ali i svega drugog od značaja za naše, balkansko Masonstvo.

Pored koncepcijske različitosti, osobenost ovog mesečnika je i **sastav redakcije**. Pored članova MDAB, najiskusnijih balkanskih masonologa, ovde će svoje prve priloge, radove, razmišljanja... objavljivati polaznici naših seminara, pa će i šira javnost moći da se uveri u njihov napredak, tj. rezultate rada Akademije.

Pošto je ovo prvi broj, želeli smo da vam prikazemo širinu koncepcije i tema koje ćemo objavljivati, pa je "**Slava Znanju**" **No. 1** - neplanirano "deblja" tj. obimnija no što smo planirali. Naredni će biti "tanji", a možda i neće. I to će zavisiti od vašeg interesovanja i reakcija. Bitno je da ćemo se svojski truditi da održimo mesečnu periodiku izlaženja, jer je jedan "sve-masonski" balkanski časopis itekako neophodan za širenje ideja Kraljevske Umetnosti. To danas ne može izneti nijedna velika loža na Balkanu iz različitih razloga. Mislim da naša Akademija to može, što joj je i (jedna od) svrha. Da u ime svih nas vrši prosvetiteljsko-edukativnu i naučno-istraživačku delatnost, kao svojevrсни formalni ili neformalni servis ovdašnjih organizacija koje pozivamo na saradnju.

Da ne bude zabune, časopis nije zatvoren za priloge druge Braće i Sestara, ali samo ako je reč o važnim temama ili posebno kvalitetnim istraživačkim, umetničkim i drugim priložima. Očekujemo vaše reakcije, ma kakve bile, ali i pomoć u distribuciji ovog neprofitnog časopisa, trenutno jedinog na Balkanu (izvan uskih granica velikih loža, mada su i interne publikacije "statistička greška" danas, na žalost). Prosledite "SLAVA ZNANJU" članovima svojih loža i velikih loža, kao i prijateljima za koje znate da ih interesuju slobodnozidarske ideje koje najkraće opisujemo sa tri reči – "SLOBODA – JEDNAKOST – BRATSTVO". Neka REČ kruži...

U to ime, pozdravljam vas pozdravom naše Akademije –
3x3, SLAVA ZNANJU!

osnivač i glavni urednik
Br.: Dr Branko Rogošić, dekan MDAB

ČUVANJE ISTINE

Čuvanje Istine i drevnih Znanja je jedan od zadataka Masonerije, koji postaje sve teži u okruženju 21. veka u kome je napad na Istinu dostupan svakome i svima. Jednim klikom miša neko savim anonimno, pritom i zaštićen lažnim profilom sa lažnom slikom, može na društvenim mrežama pisati šta god poželi, bez nekih brzih konsekvenci, i onda u udobnosti svoje fotelje uživati u primisli da je srušio nečiju Gradnju. No Masoni su uvek znali kako da zaštite svoje Građevine, pa to znaju i danas. Novo vreme donosi nove običaje, pa se i metode čuvanja Istine menjaju. Ona se skriva na različita mesta, i prenosi na različite načine, kako bi ostala dostupna posvećenicima iz generacija koje će doći.

Profesor MDAB i počasni Doktor Kraljevske Umetnosti, pisac prve knjige masonske književnosti na našim prostorima, **Br.: Jordan – Joca Đević**, je doživeo ozbiljnu nesreću u svojoj radionici, neposredno pred početak prvog seminara "Tajna Kraljevske Umetnosti" (bazični nivo) u organizaciji naše Akademije.

Magična radionica Br.: Jordana Đevića u južnoj Nemačkoj, gde se spasavaju, oživljavaju i ulepšavaju harmonike i stvaraju harmonije i melodije. Naravno, svugde su prisutni i naši simboli (ugaonik i šestar iznad radnog stola na zidu).

Brat Joca je ozbiljno povredio palac, skoro odsekaвши sam sebi gornji deo po sredini nokta! Ova vest nas je sve uznemirila, ali je prisebnošću Đevića i Znanjem nemačkih lekara odsečeni deo zašiven, i već par dana kasnije osećaj se vratio u jagodicu. Koliko je ova povreda mogla biti tragična po muzičara koji živi od harmonike (i za nju), znaju najbolje oni koji su svirali ovaj divni instrument, koga nazivamo "orkestar u malom").

Oporavak je išao dobro, a Br.: Jordan je smogao snage i da učestvuje u prvom seminaru, gde se obratio obema grupama polaznika, i stavio se na raspolaganje. Dekan MDAB je pozvao polaznike da u svojim molitvama pomenu i Br.: Đevića, i Veliki Neimar je odlučio da je pred Đevićem još mnogo neodsviranih melodija, pa je pomogao da oporavak teče izuzetno brzo i dobro.

"Zalepljen" prst od koga očekujemo da učestvuje u još mnogim muzičkim, spisateljskim i masonskim Gradnjama. Članovi i polaznici MDAB žele Bratu Jordanu brz oporavak i ovim putem.

Brat Đević je svojim ranijim pričama ovekovčeni u knjizi "**Priče slobodnih ljudi**" (2017), objavljenih u okviru Rogošićeve edicije "Masonerija u Srbiji", prizvao suze na oči i "najtvrdim" balkanskim Masonima. I ova novela je prepuna emocija, ali i Znanja koga je Đević "pokupio" tokom više od 5 decenija života i 2 decenije masonskog staža. Ako neko zna kako treba čuvati Istinu, onda je to Brat Jordan Đević, pa veoma namerno njegovim Majstorskim Radom započinjemo prvi broj e-biltena "Slava Znanju".

Čuvar istine

masonsko-templarska novela

piše: dopisni profesor Akademije (MDAB)
Br.: **Jordan Đević**, Dr R.A. (h.c.)

J oš kao dete, svako od nas je bio učen, savetovan od strane roditelja, staratelja, starijih i iskusnijih osoba da, koliko god da se nepravda i iskrivljena slika o nečemu provlači kroz život, ipak dođe onaj dan "D" kada se sve svodi na jednu jedinu rec - Istina!

I beše tako.

Lagao sam da sam za Vaskrs 1972. pojeo kuvano jaje koje se prilikom kucanja sa stricem razbilo. Kada je stric krenuo kući, njegov Trabant je iz auspuha izbacio skoro celo, onako kako sam ga ugurao. Istina je izašla na videlo.

Oduvek sam zeleo da moji roditelji imaju auto, da me njime dovezu u školu ili da me sačekaju posle časova ali to se nikada nije moglo dogoditi jer oni, prvenstveno otac, nisu nikada želeli da voze auto. Otac je imao položen vozački ispit ali je svako jutro odlazio do autobuske stanice gde ih je čekao kombi od firme koji ih je dovezio do radnog mesta. Auto mu nije ni trebao. Kada bi išli na neku svadbu, uvek bi molili nekoga za auto, a pri tom vodili računa da taj nije neki pijanac, jer treba i da nas vrati. Drugarima u školi sam lagao da je moj otac kao dobar radnik dobio od firme "Fiću" i da će doći po mene, jer sam svakog dana u školu nosio i harmoniku i školsku torbu. Tog dana kada su svi očekivali da otac dođe sa famoznim Fićom, tata se pojavio sa biciklom. Nogavice je zakačio štipaljka da ih slučajno ne uhvati ili ne zaprlja masni lanac njegovog omiljenog prevoznog sredstva, bicikla "Torpedo". Svi su mi se smejali a istina je izašla na videlo, opet, po ko zna koji put. Bile su to dečije igrarije, preterivanja, sitne, slatke laži i vragolije.

Klečeći ispred oltara srednjovekovne crkve u Landshutu, prebacivao sam oslonac sa kolena na koleno i odavno osećao da mi obadva bride od bola. I pored toga oči su mi se zatvarale a morao sam ostati budan svu noć. Zaspim li, nikada neću spoznati čar **Templarskog Zaveta**, zakletve i bratske vernosti. Čuo sam korake iza mojih leđa a znao sam da je crkva, posle odlaska onih koji će sledećeg jutra na moja ramena spustiti mač i inicirati me, bila prazna. Okrenem li se, reagujem li na bilo koji način - neću spoznati ništa od onoga

što čini jednog Viteza Templara. Koraci su se približavali; bile su to, po mojoj proceni, dve osobe. Nečim su sustali, kao da su vukli neko platno ili najlon po podu... čuo sam i njihovo disanje ali sam ostao pribran; nisam se okretao. Noć je stajala, nije prolazilo vreme, to se možda samo meni dešava. Visoki prozori, desno i levo od položaja gde sam klečao su već bili jasniji, što je značilo da polako sviće. Pomislih da je sve gotovo; još malo i doći će Veliki Prior.

- **Govori istinu i kada boli** - sasvim neočekivano mi neko došapnu na uvo, brecnuh se vidno ali ne okrenuvši se. Neko me, kao bičem lagano udari po desnom ramenu i otrča u zadnji deo crkve. Bože, taj kao da je svu noć bio pored mene a ja ga nisam primetio. Kada je prišao? Kako ga nisam čuo? Ko je to? Prozori su bili sve svetliji...

DEDA MRAZ VAM JE SPREMIO NOVOGODIŠNJI PAKETIĆ br. 1

NAJBOLJI SU POKLONI KOJE SAMI SEBI
ODABERETE, A OVAJ PAKETIĆ JE PROSTO
PRAVLJEN PO VAŠEM UKUSU !!!

Masonski Deda Mraz je odlučio da obraduje svu dobru decu, i da im da dobiju čak 4 različita novogodišnja paketića, a u svakom po **5 masonskih knjiga!!!**

Umesto redovne cene od 5.300 dinara, Deda Mraz vam poklanja 25% popusta, pa ćete ovaj paketić platiti **samo - 3.999 dinara.**

Evo šta smo lepo spakovali u **paketić br. 1** (napisane su redovne cene, pa oni koji ne žele paketiće, mogu poručiti i pojedinačne knjige po standardnim cenama):

- 1) Prva masonska loža u Srbiji "Bajram beg" (Rogošić) - 1000 din;
- 2) Kabala i Škotska Masonerija (Škrbić) - 1500 din;
- 3) Večni Istok: zapisi o novijoj istoriji srpskog SZ (Totić) - 1000 din
- 4) Pthahovi graditelji: Slob. Zidarstvo drevnog Egipta (Timotijević) - 800 din;
- 5) Bratstvo Svetlosti i Mesta Moći Evrope (Škrbić) - 1000 din;

5 MASONSKIH KNJIGA
- 25% POPUSTA -
samo 3.999 din

Naručivanje na e-mail: advokatrogosic@gmail.com ili porukom u inbox FB profila **Branka Rogošića**, koji je u posebnom dosluhu sa masonskim Dedom Mrazom. Paket će biti poslat odmah, pouzećem (+ ppt), a ako vam je tako lakše, možete i uplatiti unapred na tekući račun (javite se da vam pošaljemo broj), i radosno čekati poštaru da vam isporuči paketić. www.slobodnozidarstvo.org

Tog jutra, posle dve godine asketskog života sam postao Vitez Templar. Reče mi Veliki Prior:

- **Brate Jakove**, ti znaš da se danas u Red Templara ulazi "samo tako" bez ikakvog prethodnog iskustva, odricanja... Zato su naši prethodnici odlučili da se iz sve te šume "pravih Vitezova" odvoji red koji neće imati dodirnih tačaka sa njima i koji će poštovati isključivo zavet Templara koji se usmeno prenosi iz generacije u generaciju. Taj zavet nije nigde napisan. Onakav kakav je bio u 14. veku takav je i danas; bez ijedne promenjene reči. Tvoja noć u crkvi je takođe deo

iskonskog, pravog **Templarskog rituala iniciranja**. Ti si, kao Slobodan Zidar višeg stepena ispunio sve uslove za prijem u ovaj časni red a kao nagradu za iskrenost, poverenje i čovečnost predložen si za jedan časni stepen Škotskog Reda Slobodnih Zidara koji potiču od Vitezova Templara. Predložen si za "**Čuvara Istine**".

Brat Otto me je čekao u kafeu, na benzinskoj stanici Hokenhajm, na putu između Štutgarta i Manhajma. Sedeo je skroz u uglu i čitao novine. Spazivši me hteo je da ustane ali sam mu rekao da se ne pomera jer sam znao da čoveku njegovih godina to nije uvek tako lako. Imao ih je punih 90.

- Izvini Jakove ali... šta da ti kažem. Eh, da mi je osamdeseta pa da mogu da potrčim.

Nasmejao me je. U tom času je došao i njegov sin pa se u troje lepo ispričismo o svakodnevnim stvarima koje nisu imale za temu naše Bratstvo. Pokaza mi Otto novine sa napisima koji su vrvili lažima, preterivanjima, kriminalom, politikom, religijom, sportskim prevarama i ne reče ništa već ih samo odloži na stelažu.

- Tu im je mesto. Nažalost, ljudi uzmu pa čitaju, pa veruju, pa prepričavaju, pa se na osnovu toga organizuju u slične kolone da ne bi odudarali od onoga što im je preporučeno štampom, medijima. Zato Jakove, vodim ja tebe na jedno malo posebnije i drugačije mesto.

Mark, Ottov sin nas je dovezao do parkinga Univerzitetske Klinike u Hajdelbergu i tu nas je

ostavio same. Otto je teško koračao i pridržavao se, uhvativši se par puta za moju podlakticu. Došli smo do sporednog ulaza i neuglednih vrata za ovakvu ustanovu, koja nam otvori gospođa ugladenog lika, savršenog tela, perfektne garderobe, sa brošem čudnog oblika na reveru.

- Gospodine Otto izvolite.

Nije skidala iskren osmeh sa usana. Ocenio sam da je imala maksimalno pet godina više od mene. Zagledao sam se, a Otto, primetivši moje iskolačene oci, me uštinu i nasmeja se, onako starački, zakašljano i iskreno.

- Ja sam Bianka Rozermajer... a vi ste, pretpostavljam taj famozni Balkanac, Srbin o kome mi je Otto toliko govorio. Ja sam inače zadužena za ova vrata. Šta to znači, saznaćete ubrzo.

- Da, ja sam taj Balkanac, Srbin, samo ne znam po čemu sam famozan... ali taj sam. Jakov, drago mi je.

- Svako ko prođe na ova vrata je u neku ruku famozan i poseban ali, rekoh već, saznaćete sve.

Bio sam opčinjen mističnopću njihovog komuniciranja. Seli smo u manju kuhinju a Bianka nas je poslužila vrućim kroasanim i kafom. Bez našeg insistiranja započela je priču:

- Dan sam započela u 06.30. a evo već je 11.00. Čeka me još predavanje pred gospodom iz Australije koji su još od jutros u obilasku klinike. Zatim imam časove do 16.00 pa tek onda manju pauzu za neki zalogaj i možda još jednu kafu. Zato ovu sa vama moram da popijem sa potpunim uživanjem i natenane. Gospodine Jakove, ja ću vas kasnije odvesti do naše biblioteke; Gospodin Otto će već biti tamo jer on želi da sve bude spremno kada uđete.

- To je moj princip - dobaci Otto - Mada je ovo i poseban trenutak i dan za mene, pa ga moram učiniti svečanim i za pamćenje; i za mene i za tebe Jakove - nasmejaše se oboje.

Otto je popio kafu, pojeo skoro sve kroasane iz korpice i sa Biankom izašao "negde". Gledao sam slike na zidu kuhinje i videh da su za ovim istim stolom sedeli i Moamer Gadafi, Jicak Rabin, Muhamed Ali i neki meni nepoznati likovi. Na svakoj slici je bila i Bianka. Njen trenutni izgled je bio najbolji u odnosu na onaj na slikama od kojih su neke datirale čak iz 1989. godine. Pitao sam se samo: "Šta ona radi u ovoj kuhinji ali i šta su svi ovi ljudi tražili tu"? Na kraju - šta ja tražim u ovoj kuhinji? Čuo sam korake i Bianka je već bila na vratima.

- Da li je bilo dosadno? Otto je divan čovek i moram da mu pomognem, izvinite što ste bili sami.

- Ne, nije bilo dosadno; razgledao sam slike. Ne ljutite se što ću da primetim, ali danas izgledate bolje nego na bilo kojoj od ovih slika.

- Ooooo, hvala! Baš prija kada mi neko kao vi tako nešto kaže. Znae, život sam podredila redu, učenju, spoznaji i istini. Na žalost, nemam porodicu pa sam zato i postala to što jesam. U ovoj sam klinici radila kao asistentkinja, pa kao doktor, da bi 1987. godine, kada sam se blaže razbolela, postala upravnik Univerzitetske biblioteke. Bolest je prošla a mesto u biblioteci mi je postalo nezamenljivo. Tu sam upoznala mnoge divne ljude pa i ove sa slika. Reći ću vam jednu stvar; u biblioteci postoji nešto što je samo vama Slobodnim Zidarima poznato i dato na uvid. Ja imam ključeve i mogu ceo život da provedem tražeći to "nešto" i neću ga naći. Otto je zadužen da to ZNANJE, to "nešto" prenosi dalje. Mislim da ste vi taj sa kojim ću se družiti u godinama do penzije.

Bio sam počastvovan, uplašen, zbunjen i ponosan na samog sebe. Ego posebnog tipa mi je posle mnogo godina ponovo proradio. Šta ću to znati što svet ne zna? Ko je ubio Kenedija? Ko je srušio kule bliznakinje? Ko je bio Tito? Zašto baš ja? Glavom su mi proletale, sudarale se i sukobljavale misli, ideje, zaključci, nedoumice... osećao sam kao da mi glavom kruži "Cernovo polje čestica sveznalica".

- Nadam se da moje sledeće pitanje nije glupo... Šta su svi ovi ljudi tražili ovde kod vas u kuhinji? Nemojte se smeјati, ali zaista mi je čudno.

- Mogla sam pretpostaviti da ćete me to pitati. Ima mnogo slika, ko Vas interesuje posebno?

- Pa, recimo **Moamer Gadafi**.

- Aha... Moamerov sin Hanibal, jedan od sinova, je operisan baš kod nas. Operisao ga je doktor Kauh. Bio je to zahvat skidanja ciste koja se pojavila u unutrašnjosti lobanje, nije bila maligna ali je rasla i pretila da počne da pritiska mozak. Danas se to radi laserski a kod njega je morala biti otvarana lobanja. Hanibal je u to vreme živeo na relaciji Kopenhagen – Minhen, pa se zato odlučio da bude ovde operisan, a i reputacija naše klinike je dovoljna da se neko odluči za nas. To je bio slučaj i sa **Muhamedom Alijem**. Naši doktori su ga spasili potpune paralize. Gospodine Jakove, naša klinika postoji od 1399. godine. Mislim da je to dovoljno reći. Najugledniji svetski hirurzi, specijalisti su se školovali kod nas.

Iz kuhinje sam prošao kroz vrata, koja, pogledavši ih sa druge strane ne bih ni primetio. Zatim sam prošao kroz još jedna, pa onda još jedna, sve do staklenih koja su se sama otvorila. Ispred mene se ukazala slika, "Akt" Tomasa Fridmana Dira, slikara koji je bio član moje lože i koga sam posetio nekih godinu dana pre nego što se preselio na neko bolje i poštenije mesto. Znao sam da je sliku uradio 1970. godine a i to da mu je pozirala bivša ljubavnica Edit... Sa druge strane je bila okacena takođe njegova slika "Mrtva priroda sa čajnikom". Desno od mesta na kome sam stajao su se otvorila vrata i Otto me je pozvao da idem za njim. **Bianka** beše već negde iščezla, nestala... Beše to lepa biblioteka, sa visokim regalima, punim knjiga, pokretnim merdevinama i pajalicama za prašinu na svaka tri-četiri metra. Našalio sam se i pitao Otta da li je sve ove knjige pročitao, na šta mi je odgovorio:

- Ne sve, ali većinu jesam. Ovde sam 40 godina jedini pacov - nasmeја se.

Nisam hteo da komentarišem dalje. Išli smo kao u krug a onda je došao trenutak koji ću večno pamtiti i koji me je uvek u svakom filmu ili priči oduševljavao. Otto je stao, uhvatio me za ruku, pogledao okolo, a drugom rukom, na određeno mesto postavio jedan kalauz. Onda je prineo kažiprst ustima i pokazao mi da ćutim. Mesto na kome smo stajali počelo je da se okreće i kao burgija sasvim polako da se vrti u krug. Spuštali smo se u podrum biblioteke. Traјalo je dva minuta. Zatim se postolje vratilo na gore a u podrumu su se upalile lampice koje su nam osvetlјavale put. Još nismo na konačnom cilju. Išli smo nekih dvadesetak metara blago nizbrdo a onda je moj vodič istim kalauzom, ali drugom, debljom stranom otvorio još jedna vrata. Unutra je sve bilo

mistično. Podsetih se Fermina Toresa i **groblja zaboravljenih knjiga**. Bilo je uzbudljivo, veličanstveno i jedinstveno kada sam stao na tepih-šahovsku tablu i kada mi je Otto rekao:

DOBRO DOŠAO U "VEČNU ODAJU ČUVARA ISTINE".

Nemam nešto mnogo kose na glavi, ali mislim da je i ono malo što mi je preostalo stajalo "na gore". Prostorija ovalnih zidova na kojima su visile slike; umesto rafova i stelaža knjige su bile poređane u uklesane rupe nepravilnog oblika u zidovima. Otto se potrudio da mističnost bude potpuna, prethodno upalivši sveće po celoj odaji. Okretao sam se u krug, tražio nešto novo, nešto što će me još dotući od oduševljenja, tražio sliku nekoga, očekivao još neki glas, lik koji bi mi ovaj momenat zapečatio... sve je odisalo na taj trenutak.

Prišao sam stolu i podigao jabuku, svežu kao da je ovog momenta otkinuta sa grane, prineo je sveći, oduševio se njenoj perfektnoj boji, obliku i zrelosti, ali mi je nešto govorilo da je ne probam, ne zagrizem – "Adame, ne čini to" – zvonilo mi je u glavi. Spustio sam je na sto. Na uglu drvenog, starog, oronulog stola stajao je kavez sa čudnom pticom. Gledala me je tužno i kao da je čekala da je pustim, da joj dam slobodu. Pogledao sam u Otta, a on je samo klimnuo glavom. Otvorio sam kavez i ptica je pomahnitalo izletela... izgubila je se negde gde je više nisam mogao videti.

Knjige koje su bile poređane tik pored moje glave su vremenom požutele, dalo se i pored lošeg svetla videti, ali su odavale da kriju nešto jedinstveno, pored mističnosti. Moj vodič mi je rekao da sednem i da dođem sebi, koliko mogu.

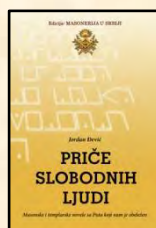
- Znam da je sve ovo za tebe previše možda ali kada sam ti rekao za ovaj dan, pomenuo sam da pre dolaska ne piješ mnogo tečnosti, da manje jedeš, pitao sam te za broj košulje, da ostaviš sebi jedan ceo dan i da budeš tačan. Mislim da si sve ispoštovao osim one kafe kod Bianke. Ali nema

veze, mlad si, ako prigusti izdržaćeš – dodade Otto kao šalu - Sedi ovde do mene i ispruži desnu ruku.

Seo sam i ispružio ruku a Otto mi reče da neće da mi vadi krv, već da pružim ruku baš onako kako mesečari ispruže kad hodaju. Polako mi je skinuo prsten sa srednjeg prsta desne ruke i ubacio ga u malu kožnu futrolu u kojoj je, dalo se čuti zveckanje, bilo još prstenja, pa jz je svezao konopcem.

- Ovo za sada ostaje ovde. Jakove... - napravio je manju pauzu - Ja sam star i ne znam koliko će me zdravlje i život još poslužiti. Tebe sam odabrao da budeš moj naslednik, da budeš "**Čuvar Istine**". Ne pitaj me zašto baš ti, ništa me ne pitaj; to ne moraš da znaš a i nije ni bitno. Ti si taj. Šta znači biti čuvar istine? Ovako... Znaš da je ovaj svet odavno na stranputici, odavno svi lude. Lude za novcem, moći, prestižom, slavom... Ego ljudi je porastao kao nikada i svi misle da je baš svako od njih Bogom dan da bude vođa, poznat, moćan, da sudi... Ljudska pakost je na vrhuncu. Da bi ostvarili svoje ciljeve ljudi se služe svim i svačim.

Ubijaju, obmanjuju, lažu, varaju, otimaju a sve pod izgovorom da znaju i da su u pravu za svaki svoj gest, pokret, korak, reč, delo. Najgore je što svi traže istinu. Traže je bez laganja, žele je i dobiju li nekog posilnog misle da je istina na dohvat ruke. Političari prodaju istinu u koju ni sami ne veruju pa na taj način pridobijaju pristalice koje ih slepo prate, prave svoju istoriju, svoje heroje, svoj svet. Crkva je odavno obmanula čoveka. Umesto da svi veruju u jednog Boga, svaka skupina ljudi ima nekog svog Boga; baš kao u vreme Egipćana ili u vreme starih Grka... Svi sve znaju, mogu, imaju ali im fali samo jedna stvar, fali im ISTINA.

Jordan Đević - Priče slobodnih ljudi: masonske i templarske novele sa Puta koji nam je obeležen

19 emotivnih masonsko-templarskih novela i 2 pesme, 188 strana emocija i Istine o Slobodnom Zidarstvu iz pera profesora MDAB. **Cena - 1000 dinara.**

Naručivanje na: advokatrogosic@gmail.com

Od 1119. godine u svetu postoji jedno bratstvo koje je u stvari i ranije postojalo ali ne oficijelno i ne pod tim imenom. Zovu se "**Čuvari Istine**". Sve što se zaista u svetu od doba Isusa do sada dogodilo je zapisano, zabeleženo i čuva se. Davnog 12. veka sve je bilo pohranjeno u Jerusalimu, zatim je početkom 15. veka sve prebačeno u ove odaje u kojima sedimo. Ovde nikada nije ušao ni jedan zločinac, uljez... inače da jeste, ništa od ovoga ne bi bilo ovde, pred nama. Moj prethodnik, naš Brat Silvio Baro je čuvao ove odaje, pratio događaje,

pronalazio pisma političara, u nekim slučajevima i učestvovao u razgovorima, tako da je tačno znao pozadinu mnogih događaja. Zapisivao je ručno i uz pomoć neke njegove naprave, mašine za pisanje; radio je to punih 50 godina. Onda me je pozvao, kao i ja tebe i ispričao mi sve ovo kao i ja tebi sada što govorim.

Pre njega je to radio takođe neko ko je bio član jedne od loža iz "Reda Slobodnih Zidara" (*Der Freimaurer-Orden* – FO). Znam da si ozbiljan čovek i da shvataš ozbiljnost ovog momenta, ovog poverenja. Mason si najvišeg stepena, znanje ti ne fali ali ćeš ovde spoznati još i ono drugo. Pravu, izvornu Istinu. Istinu o mnogim stvarima koja se krije od javnosti. Ne krijemo je da bi jednog dana likovali njom i da bi nekoga optužili za nešto. Čuvamo je jer zaslužuje. Vatikan bi je davno spalio, kao što je učinio sa našom Braćom Templarima. Političari bi je iskoristili za svoju dobit. Izvrnuli je, poništili. Bićeš jedini čovek na svetu, jedini na zemljinoj kugli koji će znati i kako je nastala Rotšild familija i ko je pobedio kod Teutoburške šume i zašto je počeo Prvi svetski rat i ko je izazvao cunami i zašto je Hitler mrzeo Jevreje i mnogo toga o čemu nisi ni sanjao... Vremena imaš... dosta života je pred tobom pa se zato ne žuri. Izračunao je Bog koliko koraka u životu moraš da napraviš, zato ne žuri.

Zatim je ustao i pokazao mi rukom da krenem za njim. Osvetlio je baterijskom lampom jedan dugačak kovčeg, skoro od 5 metara i rekao mi da ga otvorim. Bez muke sam ga otvorio i na donjem delu poklopca video natpis - simbol koji kod neupućenih ljudi stvara neveru i zgražanje, kod prosvetljenih opravdani strah i drhtaje, kod prosvetljenih oduševljenje... Dužinom celog donjeg dela poklopca je pisalo – **ILLUMINATI**. Prva knjiga koju sam uzeo bila je na nemačkom jeziku i listajući sam zaključio da su u njoj imena Illuminata po gradovima. Nalazio sam i poznata i nepoznata imena. Knjiga je imala 90 strana i završila se 1785. godine. Odmah ispod nje sam video dobro očuvanu knjigu sa kožnim povezom i otiskom lika **Fridriha Šilera** na naslovnoj strani. Izdvojio sam je na stranu.

- Aaaaaa, Šiler. Impresivna biografija. Najobičniji čovek koji je imao priliku da bude na vrhu sveta... mada, što se mene tiče i bio je. Nažalost nije nikada spoznao tajnu Masonstva i možda mu to nije ni trebalo. Uostalom, pročitaeš, videćeš i sam ko je bio Fridrih Šiler. Svi su se otimali za njega.

"Preturao" sam knjige iz kovčega i odvojio na stranu nekoliko interesantnih naslova.

- Samo te gledam, pa ti ćeš da ostaneš da živiš ovde, koliko vidim. Imaš tu sve. Imaš i o tvom zemljaku **Tesli**. Gore je dokument, negde na vrhu iznad stola. Nećeš moći sve da pročitaš noćas, nećeš moći ni za deset noći, ni za deset godina. Trajaće. Bićeš povezan sa našom Braćom u svim sferama društva u svetu. Komuniciraćete isključivo masonskim pismima, a poštu, dokumente ćete donositi lično ili prenositi usmeno. Ako moraš u Alžir, onda u Alžir. Tek kada dođeš ovde, dokumente ćeš da složiš gde im je mesto i tek onda da zabeležiš i ostaviš na čuvanje budućim generacijama. Pre nego ti dam ključ moraćeš da položiš zakletvu. Samo ja i ti! Dok sam živ biću uz tebe, biću ti od pomoći.

Skinuo sam košulju, stavio je na pod, kleknuo pored, tako da su mi ispružene ruke stajale iznad nje. Otto je iz jednog sanduka izvadio mač i blago prešao preko mojih ruku. Obadve su se zacrvenele a krv sa ruku je kapala na košulju. Vrh mača mi je položio na glavu.

- Ovaj mač i mačevi naše braće će te čuvati budeš li savesno poštovao svoju zakletvu. Ne budeš li to radio... niko te neće kazniti. Nije Red kome pripadaš osvetoljubiv... Ne budeš li se pridržavao toga presećićeš istoriju, izgubiće se nešto najbitnije u našim životima, izgubiće se Istina. Zato pogledaj u svoju krv, ona je samo tvoja, tvoja Istina, prošlost i budućnost. Kao što ne želiš da iskrvariš, da izgubiš svoju istoriju, pretke, budućnost, tako nemoj da izgubiš istinu jer je ona deo i tebe, svih nas. Zavij rane tvojom belom košuljom i prvi je na grudima jer je u njoj tvoja krv, tvoja ISTINA.

"Mares un i delem, mares o, mares urepet, novus e peronum"

Brate Jakove, uzdižem te u stepen "**Čuvara Istine istoka, zapada, severa i juga**", časni stepen posebnosti i običnosti, stepen univerzalne ljubavi, stepen poštovanja Istine, **ma kakva ona bila**. Ustani, prekrsti se, poljubi mač na mesto gde se štitnik za ruku ukršta sa sečivom. Čuvaj desnu ruku Brate Jakove; ona te hrani i brani. Dva prstena imaš, daću ti još dva. Samo u slučaju sastanaka svih članova ovog reda nosićeš ih i to: na kažiprstu onaj koji predstavlja moć, na srednjem onaj koji si do sada nosio i koji predstavlja čast, na domalom će kao kod svakog porodičnog čoveka biti tvoj venčani prsten, simbol vernosti porodici ali i Bratstvu; na malom prstu ćeš nositi prsten tolerancije. Neka te svakog momenta podsećaju na tvoje obaveze i na ono - ko si i šta si! Desnom rukom razgrći nevolju a levu daj bratu, detetu, nejakima i hodaj ispred njih.

**Istinom protiv zla - Istinom za pravdu –
Istinom za budućnost sveta!
Istinom protiv zla - Istinom za pravdu –
Istinom za budućnost sveta!
Istinom protiv zla - Istinom za pravdu –
Istinom za budućnost sveta!**

**DEDA MRAZ VAM JE SPREMIO
NOVOGODIŠNJI PAKETIĆ br. 2**

NAJBOLJI POKLONI OBIČNO NISU SKUPI. U OVOM,
ZA SAMO 30-ak EUR, PORED KNJIGA KOJE MENJAJU
ŽIVOT, DOBIJATE I TONU BRATSKE LJUBAVI !!!

Masonski Deda Mraz je odlučio da obraduje svu dobru
decu, i da im omogući da dobiju čak 4 različita novogodišnja
paketića, a u svakom po **5 masonskih knjiga!!!** Umesto
redovne cene od 5.400 dinara, Deda Mraz vam poklanja 25% popusta, pa
ćete ovaj paketić platiti **samo – 3.999 dinara.**

Evo šta smo lepo spakovali u **paketić br. 2** (napisane su redovne cene, pa oni koji
ne žele paketiće, mogu poručiti i pojedinačne knjige po standardnim cenama):

- 1) Knez Mihailo i Masoni (Rogošić) – 1000 din;
- 2) Misterije Slobodnog Zidarstva (Ivanković) – 1000 din;
- 3) 100 god. od osnivanja Velike Lože SHS "Jugoslavija" (Rogošić) – 1200 din
- 4) Priče slobodnih ljudi (Dević) – 1000 din;
- 5) Prvi srpski Mason grof Gundulić: 1711-1774 (Rogošić) – 1200 din;

**5 MASONSKIH KNJIGA
– 25% POPUSTA –
samo 3.999 din**

Naručivanje na e-mail: advokatrogosic@gmail.com ili porukom u inbox FB
profila **Branka Rogošića**, koji je u posebnom dostuhu sa masonskim Deda
Mrazom. Paket će biti poslat odmah, pouzećem (+ pt), a ako vam je tako lakše,
možete i uplatiti unapred na tekući račun (javite se da vam pošaljemo broj), i radosno
čekati poštara da vam isporuči paketić. www.slobodnozidarstvo.org

Neverovatno, čarobno i jedinstveno... rane na
rukama su skoro zarasle; videli su se samo ožiljci.
Gledao sam u Otta ne znajući šta da kažem.

- Gotovo je, idi speri krv sa ruku i zapamti: Nije
deo rituala ali je možda i najbitniji deo ovog dana.

– Krv koju spiraš je tvoja! Ne dozvoli sebi da sa
ruku spiraš tuđu krv. I tuđe suze su težak greh i
neoprostive. U ormanu levo od ulaza u kupatilo
imaš već spremnu košulju. Za tu staru će se
pobrinuti naša divna prijateljica.

Uradio sam kako je Otto rekao i vratio se u
prostoriju gde sam ritualno uveden u taj najčudniji
stepen za mojih 30 godina masonstva.

- Dobićeš značku koju možeš i javno nositi, po
svojoj volji. Prepoznaješ li je?

Značka je bila ustvari ptica koja je po mom
dolasku izletela iz kaveza!

- Oslobođio si je i uradio humano delo. To je sve
simbolika ali pokazuje suštinu tvoje ličnosti.

Nisam sumnjao da ćeš to uraditi, poznavajući te.
To je posebna vrsta noćne sove. Ona sama nalazi
put, izlaz iz svake prostorije i zato ne brini gde je
ona sada. Snašla se. To se očekuje i od tebe. Život
te je naučio! Pogledaj jabuku...

Pogledao sam jabuku koja je do pre jednog
školskog časa bila savršeno zrela, lepa, zdrava...
sada je bila samo minijaturni trulež žuto-braon
boje. Poverovao sam prvi put u čuda.

- Da si je zagrizao i pojeo, sada bi u tebi bio ovaj
trulež. Zato, na nepoznatim mestima, gradovima
koje ćeš na svojim putovanjima posećivati, budi
obazriv, oprezan i ne budi halapljiv. Lepim
stvarima će te mamiti; obuzdaj svoje strasti.

Onda je Otto seo u stolicu i duboko uzdahnuo.
**Bio sam siguran da mu je lakše što više neće
morati da bude toliko obavezan svom stepenu jer
su ga njegove godine i zdravstveno stanje odavno
sprečavali da putuje i ispunjava obaveze koje su
mu davno date, poverene.**

- Brate Otto, šta je sledeće? Da li sam sve uradio
kako treba ili se još nešto od mene očekuje?

- Nikada, ni jednu knjigu ne smeš da izneseš van
ove prostorije. Dođi, čitaj, zapisuj, uči, upoznaj
svet oko sebe. Videćeš da si se tek rodio.

I tako i beše. Napravio sam sebi plan i po
preporuci Brata Otta, za početak, počeh da se
upoznajem sa čudesnom životnom pričom Johana
Fridriha Šilera. Nastaviće se ...

Joca Đević, Štuttgart, 15.04.2019

ON-LINE SHOP "CODE 79"

Prodaja, sa mogućnošću **plaćanja
karticama** masonskih i templarskih knjiga,
prstenja, značaka, manžeta, slika,
umetničkih dela... Ovo je firma našeg
Brata, dugogodišnjeg istaknutog OSMTH
Templara i Masona, Majstora Kraljevske
Umetnosti – pa mu se možete obratiti sa
punim poverenjem. U ponudi su i knjige iz
edicija Branka Rogošića...

<https://www.code79-store.com/>

Evo zašto je sova simbol naše Akademije

PRENOSNIK INFORMACIJA
IZMEĐU DVA SVETA

SOVA

piše: Rektor Akademije
Br.: **Slobodan Škrbić**,
Dr. Ph.N., L.L.Sc & R.A. (h.c.)

Mislim da nema onog ko je pomislio da je sova slučajno sletela na grb naše Akademije. O simbolici ovog noćnog putnika svi znamo po malo, ali ko je pozvaniji da nam tumači simboliku od Rektora Škrbića, hijerofanta srpske (i balkanske) paralelne duhovnosti, i Masona koji je u istoriji našeg Zanata na ovom podneblju najdublje pronikao u misterije, ne samo Slobodnog Zidarstva, nego i mnogih drugih Redova i društava. Privilegija je živeti u Škrbićevo vreme, blagoslov čitati njegove knjige, a Božiji Dar imati ga za prijatelja i saborca na brojnim projektima. Upijajte njegove reči. Inače, sova se ne pojavljuje često u masonskoj simbolici, ali je nalazimo u nekim drugim društvima sa tajnom, pa je ona i spona između Masonerije, koja se nalazi pri dnu "Piramide moći", i društava na višim stepenicama, odnosno na Vrh. I to je jedna od misija Akademije, da bude portal, posrednik, putokaz, da vrši transfer od gore ka dole, i obrnuto.

Reči su proizvod uma i misli. One imaju svoje značenje i predstavljaju osobu, delo, osobinu, stanje ili proces koji se opisuje s njom. Svaka reč ima poseban kontekst kada se nalazi u rečenici, te celokupni sklop ima određeno značenje, koje može biti jednoznačno ili višesmisleno.

No, postoje reči koje su višeznačne, koje imaju jedno ili više značenja, ili koje pak imaju neko značenje spolja, a neko skriveno. Ima reči koje su poput simbola, skrivaju pouku u slojevima, gde jedna Reč predstavlja nešto različito svakom onome ko je čuje - nešto drugo - u zavisnosti od stepena inteligencije i duhovnog razvoja onoga koji sluša. Govorimo o duhovnom jer postoje izvesne Reči koje imaju više smisla u duhovnom svetu nego što mogu da se shvate u mundanom, običnom svetu. Postoje Reči koje više znače Inicijatima Misterija, nego "profanima" - postoje reči koje Inicijati neće lako izreći, dok se "profani" sa njima frljaju bez obzira na njihovu skrivenu svetost i veličinu.

Postoje Reči koje predstavljaju Ceo Univerzum. Postoje Reči koje na različitim nivoima, stepenima inicijacije, predstavljaju Ceo

Univerzum. Postoji Jedna Reč, Tajno Ime Boga koja predstavlja Ceo Univerzum. Te Reči i Ta Reč jedino se mogu posredovati putem Mudrosti i Razumevanja Inicijata, a koje predstavljaju posebna duhovna stanja u kojima svest može obitavati i samo tada poimati Te Reči.

Ta stanja i te reči su naznačene u izvesnim inicijacijama Slobodnog Zidarstva, no, uvek postoji veo materije koji odvaja simbol i alegoriju od Stvarnog Duhovnog.

Kao što na podu Masonskog Hrama postoji uravnotežen i harmoničan "preplet" i prožimanje crnih i belih kvadrata, te kao što se dan i noć smenjuju, treba da budemo svesni da Celinu Svesti Čoveka čine i sve ono što je "na danu" u budnom stanju i sve ono što je skriveno "u noći" u čovekovom nesvesnom i podsvesnom Biću. Dok čovek ne dosegne određenu duhovnu svesnost dan i noć, kao i crni i beli kvadrati bivaju jasno razgraničeni i "odvojeni". Ipak, postoje Bića, koja su stari narodi nazivali Bogovima, koji nisu uslovljeni ovim polarnostima i ograničenjima.

Poznato je inicijatima drevnih misterija da jedna od čudesnih životinja koja je shvatana kao biće noći ujedno biva i **entitet glasa Mudrosti**. Sova, kao ptica koja vidi noću, predstavlja onu svest u čoveku koje je u stanju da kroz mrak razabere pokrete i okolnosti koji postoje u okruženju, dok najčešći prikaz sove kako stoji na ramenu grčke boginje Atine (*Ἄθηνᾶ*, u rimskoj mitologiji – *Minerva*, *prim.ur.*) predstavlja **prenos "poruka"** samom neuslovljenom božanskom u čoveku, te ujedno i prenos pouka božanskoga ka samom čoveku. Vrlo retko postoje životinje, kao arhetipovi sadržaja svesti, koje imaju tako raznovrsna i dijametralno suprotna poimanja i opise kao što je to Sova. Mnogi narodi je smatraju zlim bićem, glasnikom nedaća, zloslutnom, opakom životinjom koja u mraku vrebava i odnosi duše u pakao, dok postoje drugi narodi za koje je ona simbol dobrobiti, glasnika dobrog, prenosioca Mudrosti. To je upravo iz "razloga" što nesvesno stanje, grupna svest nekih naroda poseduje mračne i mučne sadržaje, dok drugi, bivajući pročišćeni, mogu da prihvate pouke tamne strane kao znamenja dobrog.

Previše često se događalo da duhovne i religiozne sile prevladaju osvajanjem uverenja naroda, te da ih zatiru i izobličavaju, proglašavajući bogove koji su ranije "vladali" današnjim predstavnicima Zla. Postoji stalna smena uverenja osvajača koji projektuju svoje nazore i dogme nad onima koji su porobljeni. Nekadašnji bogovi postaju paklena bića, demoni, nekadašnje prirodne sile svetla i dobrobiti postaju zveri, aždaje, vampiri i vukodlaci kojih se narod mora bojati - jer upravo je objavljen, od strane silnog pobjednika, dolazak Istinskog Boga, jednog jedinog... Avaj.

Istina je iznad Svetla i Tame, izvan i iznad Crnog i Belog, ujedno u prevaziđenom stanju ograničenja Dana i Noći.

Setimo se priče o Izidi, Boginji Prirode, Magije, Dobrobiti, koja je bila supruga Ozirisa, Boga Svetlosti. Mračni brat Set je ubio i raskomadao Ozirisa, sahranivši delove njegovog tela na razne strane sveta - učinivši Izidu Udovicom (koja u svom naručju neguje Božijeg Sina - Horsa - što je poznata slika boginje Ištar sa njenim sinom, te i Bogorodice Marije sa njenim sinom). Mračni Set, Bog podzemlja savladao je Svetlost i posejao je podeljenu i ograničenu "pod zemlju". Bogovi deluju saglasno harmoniji i ravnoteži Kosmosa,

prenoseći pouku - da su i u mračnim regijama nesvesnog i podsvesnog "sahranjeni" delovi tela Boga Svetlosti. Boginja Izis traga za tim delovima tela i pronalazi ih, uspeva da objedini celo Ozirisovo telo - te da sa njim začne Božansko Dete.

Izida, kako su je zvali Grci, egipatska Aset, je korespondentna Boginji Atini, ćerki velikog Zevsa, gospodara svih Bogova sa Olimpa. Atinina sveta ptica je Sova - upravo ona koja u mraku bića sagledava sadržaje i prepoznaje delove "tela Boga" - delove Duše Čoveka koji se re-integrišu u Jedno Biće, Usavršeno i Posvećeno Duhom. Sova, koja vidi u noći, ujedno je i glasnik Mudrosti Atine, Boginje Prirode, koja svojom Mudrošću Obnavlja Čoveka, darujući mu nadahnuće i delujući svojom Magijom Reči na Uzdizanje svesti - ujedno budeći skrivene sadržaje i povezivanje u shvatanje budnog stanja.

Reči Sove, koja se na grčkom nazivala "Tito", su reči o onome šta je skriveno, reči pouke i reči koje otkrivaju skriveno. Ujedno Sova je skrivena u mraku, njena istinska priroda danju nije jasna, jer je ona danju "pasivna", a noću je "aktivna" - čime se jasno može shvatiti da postoje mnogostruke povezanosti polarnosti i neograničenosti dualnošću u tom životinjskom arhetipu vidioca. Sova skriva svoj stvarni identitet, ali vidi sve nesmetano, osluškuje i ujedno i usmerava sve ono što postoji u njenom domenu. Ljudi i životinje je se pribojavaju iz njima znanih razloga - nekome od nje preti opasnost, a nekome blagodat. Mrtva sova prikucana na vrata, kod nekih naroda, služi da se odagna zlo. Zaista mnoštvo raznolikih atribucija tom noćnom predatoru, mističnom glasniku.

Ipak, bivajući pod upravom Atinine Mudrosti, stara Izidina i Ištarina ptica, ima jedini zadatak da **posmatra, vidi, opomene** - da ono što postoji u noći ima svoj odraz i sliku po danu, darujući Huk, koji je zvučni veo vibracije, čiji preneseni smisao podseća Dušu Inicijata da postoji skriveno i vidno, jasno i nejasno, belo i crno, dan i noć i da postoje Moći i Sile koje kroz svoje delovanje mogu da Sjedine celokupnog Čoveka - a promišljajući o Čoveku, analogije postoje i sa Državama, Društvima i Civilizacijama koje se kroz prenos Mudrosti re-integrišu kroz poznavanje Stvarnog Imena Boga - koje je skriveno iza vela ograničenja i podeljenosti Svega, Mnoštva od istinske Jednote sa Božanskim.

USKORO JOŠ DVE ŠKRBIĆEVE KNJIGE !!!

Pored "Kabala i Škotska Mazonerija" (1500 din), "Riznica duha" (800 din), "Bratstvo Svetlosti" (1000 din), uskoro objavljujemo i "Majstor Mason" i "O Iluminatima" (cenzurisana verzija za javnost).

Naručivanje na: advokatrogosic@gmail.com

prvi masonski spev u desetercu HRAM KRALJA SOLOMONA

piše: dopisni profesor Akademije (MDAB)
Br.: **Goran Ivanković**, Dr. L.L.Sc (h.c.)

Masonski put Br.: Gorana Ivankovića će verovatno biti predmet izučavanja masonologa neke buduće generacije. Reč je o Srbinu koji je "najdublje" ušao u pore masonskog sistema u Americi i Kanadi, postavši član svih mogućih i nemogućih Redova. I to ne običan član, već nosilac najviših stepena, a često i Starešina loža. A reč je o Srbinu, uzbeglom u Kanadu, (u početku) i bez dovoljnog znanja engleskog jezika. Ima li potrebe za većim dokazom da je uslov za ulazak u Bratstvo SAMO da je kandidat "dobar čovek na dobrom glasu", i da ga neki Brat preporuča (Ask 1 to be 1)? O brojnim masonskim Redovima čiji je Br.: Goran Ivanković član - pročitajte više na našem sajtu:

<http://www.slobodnozidarstvo.org/goranivankovicinfo>

Pored toga što je prozni pisac i masonolog, Ivanković je i pesnik (kao i Br.: Totić), pa nas je nekoliko puta obradovao i masonskim rimama.

Goran Ivanković - Masonske legende: Žrtva Hirama Abifa, Templarske misterije, Solomonov Hram i druga masonska predanja: geneza, analiza i objašnjenja

132 strane Istine o Masoneriji iz pera profesora MDAB. **Cena - 1000 dinara.**

Naručivanje na: advokatrogosic@gmail.com

No, samo je retkima poznato da je Br.: Goran napisao i jednu **poemu, masonski spev u desetercu**, pod imenom "Hram kralja Solomona", pa je i po tome ušao u istoriju srpske Masonerije, kao svojevrсни "masonski Filip Višnjić", samo bez gusala! Ta poema, ali ovaj put (po ideji i savetu Br.: Rogošića) će biti dopunjena proznim delovima, koji će pojasniti čitaocima sve što *pokriva* spev, a što se odnosi na možda i najvažniju masonsku legendu. Takva nova verzija knjige biće objavljena u ediciji Masonske Duhovne Akademije Balkana!

Goran Ivanković - Misterije Slobodnog Zidarstva: nastanak i razvoj masonskog bratstva i simbolika masonskih rituala

136 strana Istine o Masoneriji iz pera profesora MDAB. **Cena - 1000 dinara.**

Naručivanje na:

advokatrogosic@gmail.com

Evo i *inserta* iz poeme "Hram kralja Solomona"
Br.: Gorana Ivankovića:

HRAM KRALJA SOLOMONA

masonska poema u desetercu

Priča starog majstora

"Putniče što stižeš sa zapada
zlatno je ko svetlo ime Božje.
Večan put je gde pravedni kroče
vrt mudrosti bezvremene Lože.
Uzneše me pred Njegovo lice,
sedmo nebo gde je sve u skladu.
Od Zemlje su učili me znanju
za trideset dana, tries' noći.
Sve zapisah ne sklopivši oči,
sve što jeste i što može biti
od početka pa do kraja sveta,
svih radosti i svih ljudskih briga,
svega trista šesdeset šest knjiga.
Sve pohranih u tajnu odaju
svetog brda u utrobi Zemlje,
svetinju nad svetinjama našu,
sveto ime Boga jedinoga.
Ulaz prikrih kamenim vratima.
Niko nije znao osim mene
i ja službu vrših nad svetinjom
samo jednom u godinu dana.
A kad spoznah nemilu sudbinu
gdje će ljudi nestati sa zemlje,
a tek jedan što je Bogu mio
spašće sebe i najbliže svoje.
I pomislih da nestaće znanje
te sagradih dva večnosti stuba.
Jedan tučan, a drugi od bronze,
da otrpe i vatru i vodu.
Ugravirah znanje o nastanku
i principe nauke, veštine
i doktrine Kraljevskoga Svoda.
A na drugi stavih svete znake,
hijeroglif, beleg svetog mesta.
Kad završih poslove na Zemlji
anđeli me uzdignuše Bogu."

Iz stubova nestade tad glasa
i nastavih svoj put prema Hramu.
Na ulazu, pokucah na vrata,
tri put glasno, tri puta od srca.
Na odgovor nisam ček'o dugo,
tri put glasno, tri puta od Brata
za mene se otvoriše vrata.
Kročih hrabro na stepenik prvi,
ugaoni kamen neuglačan,

i oči mi zakrili koprena,
obnevideh, podne je, čas tačan.
U trenutnom slepilu svom čekam
vođa, Brata na prelasku ovom.
Mom iz tame u svetlo, nov život,
a kroz vatru, kroz zemlju i vodu.
S bratskom rukom nestaje i straha,
zakoni nam daruju slobodu.

Solomonova beseda

Kralju Tira, moj brate Hirame,
Očev zavet moram ispuniti,
pa na svetom mestu, a na brdu,
kog Morija zovu, podignuti
Hram Gospodu i prebivalište.
Dignuti ga treba u tišini
zvuk čekića da se ne začuje,
ni sekire, ni ičeg od gvožđa.
Svaki kamen pripremiti treba,
svako drvo ravnu kedrovinu.
U libanskim šumama sečenu,
splavovima puštenu do Jope
te nošenu do Jerusalima.
Dragi Brate, dragi prijatelju,
ja sakupih mnoštvo radnih ljudi,
sedamdeset hiljada nosača,
osamdeset hiljada tesara,
nastojnika tri hiljade trista,
Adoniram glavni upravnik je,
sve ih skupih zarad slave Božije.
Jer moj otac David kralj pre mene
silan zavet Bogu obećao

i Božja ga milost obasjaše.
On uredi svoju kraljevinu
i uništi sve neprijatelje.
On ostavi meni mir i zavet,
upokoji tad se mirom večnim.
Najmiliji brate, kralju Tira,
na zapoved zovi svoje sluge
da zajedno Božju kuću grade,
Izraela i Tira sinovi
slavom vere Boga jedinoga.

Hiramov odgovor

Brate mili, kralju Izraela,
tvoja želja za mene je zakon,
božja volja ispunit se mora.
Blagosloven da je Gospod danas
kad Davidu dade Solomona.
Posle mudrog dade mudrijega,
ko ne ište vlasti i bogatstva
već mudrosti da narodu sudi,
da ga vodi i slavom obasja.
Mili brate, kralju Solomone,
ja ne ištem ni srebra ni zlata,
samo hranu za radnike moje.
Svi su vični svojim poslovima,
dobar majstor do dobrog majstora.
Među njima kruna od zanata
Hiram Abif glavni arhitekta.
Časni kralju, brate Solomone,
nek je večan savez među nama,
nek je večno sunce što nas greje,
da gradimo zdanje svetog Hrama,
Ljubav Božja gde će da se slije.

Strašna slika u vazduhu trepti,
na zaveru neku strašnu sluti.
Tri se brata potajno sastaje,
šest godina na Hramu radiše
pa zanata i majstorstva tajnu
misle da su radom zaslužili.

Kročih hrabro na stepenik prvi,
ugaoni kamen neuglačan,
i oči mi zakrili koprena,
obnevideh, podne je, čas tačan.
U trenutnom slepilu svom čekam
vođa, Brata na prelasku ovom.
Mom iz tame u svetlo, nov život,
a kroz vatru, kroz zemlju i vodu.
S bratskom rukom nestaje i straha,
zakoni nam daruju slobodu.

TRI VELIKA SVETLA

piše: Saša Kasapić (47 god)
koji kuca na Dveri

Polaznik seminara Saša Kasapić, rodom iz Negotina, nastanjen u Beogradu, a često poslom u Beču, je imao sreću da upozna nekoliko profesora MDAB, kao i neke druge Masone, jer je redovno pohađao javne masonske tribine, gde je njegovo prisustvo, ali i poznavanje "materije" primećeno. Nismo se iznenadili što je baš on bio prvi koji je video našu FB stranicu i najavio upis. Već par godina kuca na Dveri, i čini se da polako dolazi vreme da ispuni svoj san. Na alegorični način je, pod uticajem Rektora Škrbića, mentora njegove grupe, napisao esej nakon završetka prvog od 6 predmeta seminara – "Osnovi masonske simbolike"; dokazujući da je uz Škrbićevu pomoć itekako shvatio suštinu ove možda i najvažnije masonološke oblasti.

U stara vremena postojalo je jedno kraljevstvo koje je bilo u tek u nastajanju i vladar koji se tek ustoličio. Vremena su prolazila i vladar je želeo da njegovo kraljevstvo bude što bolje i veće. Do tada su se stalno smenjivali različiti ciklusi svetla i mraka.

Jednoga dana kod njega je došao jedan trgovac koji mu je rekao da je čuo da u nekom dalekom kraljevstvu preko 3 reke, 5 mora i 7 planina postoje Tri Mudraca koja mogu da mu pomognu da njegovo kraljevstvo bude što bolje.

Ne čekajući ni časa odmah je poslao svog glasonošu da ih pozove za pomoć. Posle nekog vremena tri mudraca su došla u kraljevstvo. Svaki je nosio po jedno Svetlo.

Tri Mudraca su vremenom postavila svoja svetla u kraljevstvu i pokazali put i načine vladaru kako da svoje kraljevstvo učini lepšim i boljim. Kako su godine prolazile TRI MUDRACA su posećivala kraljevstvo još dva puta, gde su dva svetla premestili na druge pozicije i dali nova upustva za upotrebu.

Godine su prolazile i kraljevstvo je napredovalo. Vremenom su počeli da se opet pojavljuju tamni ciklusi. Vladar je odmah pozvao Tri Mudraca u pomoć.

Kada su mudraci došli, posle nekog vremena rekli su vladaru da svetla koja su svojevremeno postavili u njegovom kraljevstvu - mora redovno da čisti, čuva i obnavlja a ne da ih zapusti, pa da se vremenom oko njih skupi prašina, prljavština i paučina koje neće dozvoliti svetlima da sijaju svom snagom.

Vladar je odmah prionuo na posao i svetla su opet krenula da sijaju svim svojim sjajem. Kako su godine prolazile i kako se saradnja sa drugim zemljama razvijala, kraljevstvo gde je bilo svetla uvidelo je da

postoje i druga kraljevstva gde ta svetla još uvek nisu postojala.

Kako bi što više unapredili svoje kraljevstvo uz pomoć i savete Tri Mudraca (Nosioce Svetla), kralj je izdao naredbu da se **Tri Velika Svetla** postave i u druga kraljevstva kako bi i oni napredovali i sijali punim sjajem, kako bi i njima bilo bolje. Milenijumima su se svetla prenosila na različite načine, kroz različite ljude, različite slike i simbole, pisane tragove, od usta do uha i obrnuto...

Tri Velika Svetla postoje i danas, i biće ih uvek.
I zato FIAT LUX !!!

Saša Kasapić, 03.12.2019, 11.08h
Pisano za bilten "Slava Znanju" (inspirisano udžbenikom "Osnovi masonske simbolike" - S. Škrbić).

POČINJE UPIS NA DVA NOVA SEMINARA !!!

U skoro počinje upis za dva nova izuzetno zanimljiva seminara u organizaciji Masonske Duhovne Akademije Balkana. Pored polaznika aktuelnog seminara "Tajna Kraljevske Umetnosti (bazični nivo)", koji će imati prvenstvo pri upisu, i upisivati se mimo upisnih kvota, moći ćemo da primimo i ograničen broj onih koji žele da proniknu u tajne Slobodnog Zidarstva i ostvare pravo da najboljim balkanskim poznavacima Masonerije postavljaju pitanja i dobijaju adekvatne odgovore, Sva petorica profesora, članova Akademije, će biti uključena u rad sa polaznicima.

Evo koja su to dva prolećna seminara: **"MITOVI I LEGENDE SLOBODNOG ZIDARSTVA"** i **"ŠKOTSKI RED DREVNI I PRIHVAĆENI"**. Upis traje do 10. februara 2020. godine. Prijavite se.

Više informacija o ovim seminarima možete naći na našoj internet prezentaciji:

<http://www.slobodnozidarstvo.org/noviseminari>

KO SU TO "BELI MASONI" ?

piše: Dekan Akademije
Br.: **Branko Rogošić**,
Dr. Ph.N., L.L.Sc & R.A. (h.c.)

Jedna od osnovnih misija Akademije je informisanje celokupne javnosti o idejama i filozofiji Bratstva Slobodnih Zidara. Nekima koji se smatraju Masonima to se nije svidelo, pa su kritizerski reagovali javno pokazujući svoje veliko neznanje i nerazumevanje osnovnih pravila našeg zanata...

Svima su nam puna usta priča o "masonima bez kecelje" ili "Belim Masonima" i često glorifikujemo, pa i prisvajamo dela ljudi koji nisu bili pripadnici našeg Bratstva, ali su svojim delom doprineli ispunjavanju naših ideja i misija... – **Beli Masoni**. Oni su svugde oko nas. I dobar broj današnjih Masona su nekada bili – "beli", pa ih je neki Brat prepoznao, pomogao im da pronađu Dveri naših Hramova, ili im pojasnio naše ideje, filozofiju, istoriju... Tako je bilo oduvek. I biće. Cilj Masonerije i jeste da utiče na boljitak čitavog čovečanstva, ne samo Masona i njihovih porodica. Zato i organizujemo brojne humanitarne aktivnosti, ali i rušimo dinastije ili stvaramo nove države kada je takav istorijski trenutak.

Tokom godina sam preko izdavanja i prodaje masonskih knjiga upoznao veliki broj "Belih Masona", koji su o Masoneriji znali više nego 90% Braće, a bili bolji ljudi često i od 99% Braće. Mnogima sam pomogao da dođu do Hrama, i neki od njih su već danas i Starešine svojih loža. Mnogo je onih koje sam nedovoljno upoznao, ali sa njima održavam kontakt kako bih se uverio u njihovu iskrenost, ponovo sa idejom da ih u pravom trenutku preporučim, i tako ojačam Bratski Lanac neke Velike Lože za jednu odličnu kariku, jer su moje procene kandidata poznate kao (za sada, bar) 100%-ne tačne.

Akademija se pokazala kao odličan filter i "priprema" baš za takve "Bele Masone". Da i oni shvate šta je zaista Masonerija i da li je ona za njih, ali i da mi vidimo da li su oni za Masoneriju. Među polaznicima je veoma mali broj onih koji u proteklim godinama nisu čitali masonske knjige, ili učestvovali aktivno u FB grupama posvećenim Slobodnom Zidarstvu, ili na neki treći način stupali sa članovima Akademije u kontakt, pri kojem su takođe iskazivali ljubav i poštovanje prema idejama SZ. Znači, nisu to neki nepoznati ljudi, već oni koji odavno kucaju na naše Dveri.

U 21. veku je društvena moć Masonerije manja nego ikad, a trendovi napuštanja Bratstva i smanjivanja interesovanja za ulazak su, makar u

zapadnom svetu – alarmantni. Zato se promenio i način širenja ideja, pa u Americi, Engleskoj i drugim zemljama – se na razne načine radi sa profanima. U Americi postoje i dani "otvorenih vrata", kada svako može doći u Hram. Neki su Hramovi i sasvim otvoreni za posete. UVLE snima reklamne TV serijale za (pročitajte članak Br.: Žegarca u ovom broju), sajтови promovišu naše ideje i pozivaju najotvorenije da profani pristupe, što je kršenje drevnih pravila o zabrani "nagovaranja" na ulazak u Bratstvo.

"Knjige Braće, knjige – a ne zvona i praporce" nekad je govorio veliki Dositej, a Branko Rogošić se danas trudi da tu misiju nastavi, koliko je to moguće. U slavu velikog srpskog prosvetitelja, dekan MDAB svake godine, već punih 48 godina, posećuje Muzej Vuka i Dositeja, što preporučuje i svim poštovaocima ideja Masonstva.

Na brdovitom Balkanu se to ili ne zna, ili licemerje pobeđuje razum, pa je bilo i kritika na račun Akademije po pitanju uključivanja profanih u neke od naših seminara?! Da, bilo je Braće kojima je to smetalo. Braće koja su zaboravila da su pre 1-2 ili 10 godina i oni bili profani. Među njima je bilo i onih sasvim neupućenih u naš Zanat, koji su u kritikama pominjali "da smo SVI popili gorku tečnost na inicijaciji...", pa da nas to (sic!) opomene da ne puštamo profane kroz Dveri Akademije?! Prvo treba znati, pa kritikovati. Da je Brat znao da su samo NEKI popili gorku tečnost, a da MNOGI drugi nisu, jer u njihovim ritualima toga nema, da je Brat znao da je to iznošenje delova rituala koje je otkrio profanima, da je znao ko su to Beli Masoni... ne bi kritikovao. Ali nije znao. A nije ni znao da ne zna. Nije ni čitao knjige koje objavljujemo, jer njemu učenje ne treba. On sve zna. Videli smo koliko. Ne zna ni da je najbolji srpski masonski časopis svih vremena "NEIMAR" bio u javnoj prodaji, i bio slat na recenziranje u preko 100 tadašnjih novina i časopisa, a objavljivao ga je i uređivao Veliki Sekretar Br.: Jova Aleksijević, a finansirao Br.: Đorđe Vajfert, Veliki Majstor. Da li i oni nisu znali šta rade?

"Neimar", najbolji srpski masonski časopis svih vremena, koji je od 1914-1926. izdavao i uređivao Veliki Sekretar VLJ Br.: Jova Aleksijević, a finansirao Veliki Majstor Br.: Đorđe Vajfert, se distribuirao profanima i širio masonske ideje tadašnjoj javnosti širom Kraljevine SHS.

Sa druge strane, ja lično, ali i neki drugi članovi Akademije itekako smo protivni **puštanju profanih TV voditeljki u naše Hramove** (koje smo zatvorili za onu "drugu" Braću, a puštamo snimatelje i TV osoblje) gde ih u "punoj ratnoj opremi", sa regalijama i insignijama, dočekuju naši Veliki Majstori ili portparoli i odgovaraju na sva, najčešće priglupa, pa nekad i bezobrazna pitanja. Po meni, to je profanisanje Masonerije i otkrivanje naših tajni. No, kritike na račun Velikih Majstora i Velikih Loža koje ovako postupaju – izostanu. Hrabri kritizeri tu čute i klimaju glavom. Prema tome, takve kritizere pozivamo da na seminarima Akademije nauče šta je zaista Slobodno Zidarstvo od onih koji to znaju, i nesebično dele onima koji Znanje žele. A ako ne žele Znanje, i ne shvataju da smo svi **većiti Učenici**, onda im i najšarenija kecelja neće pomoći da ih Braća priznaju kao sebi ravne, bez obzira što će ih primati na Ritualne Radove. Kod zanatlija, a mi to jesmo, dobri majstori su uvek bili prepoznati, kao i oni priučeni koji fušare i radije ruše nego što grade.

Članovi Akademije itekako dobro znaju koji sadržaji jesu za profane, a koji nisu. Takođe još bolje znaju da se ni svim Masonima ne treba, a nekad i ne sme, prezenovati nešto što nije za njihov stepen, ili čak njihov Red, pa je dušebrižništvo te vrste bolje ostaviti za kritiku organa svojih velikih loža, ako se ima toliko hrabrosti, a gotovo po pravilu nema. Akademija na ovakve povremene napade zabludele Braće neće ćutati, već će odgovarati na doličan i potreban način. Jer "**nije masonski ćutati**", kada je napadnuta masonska ideja, a Akademija je upravo otelotvorenje esencije Slobodnog Zidarstva, i nešto na šta će buduće generacije balkanskih Masona biti itekako ponosite, jer se upravo na našem tlu, voljom Velikog Neimara, rodila ovakva – za sada jedinstvena institucija na planeti.

Naša Braća u belom svetu

PREKO KNJIGA DO BRATSKE LJUBAVI

Nemamo ni okvirnu procenu koliko naših ljudi sa balkanskih ex-YU prostora učestvuje u radu inostranih masonskih organizacija, ali je evidentno da je taj broj izuzetno veliki. Uostalom, i 2/5 članova naše Akademije ne žive u Srbiji, već u "belom svetu".

Mnoga naša Braća u inostranstvu, koja su tamo i "ugledala Svetlost" imaju čak i probleme sa poznavanjem masonskih termina na srpskom (ili nekom drugom ex-YU jeziku), a kamoli sa razumevanjem situacije na komplikovanoj i razjedinjenoj balkanskoj "masonskoj sceni". Zato se, pored foruma i društvenih grupa na internetu koje su posvećene Slobodnom Zidarstvu, masonske knjige pokazuju kao najbolji način da se – ne samo upoznaju sa "masonskom situacijom" na Balkanu, već i da nauče termine na našem jeziku, a često i steknu lepa poznanstva.

Jedan od polaznika prvog istorijskog seminara, **Brat Damir Biberović iz Nemačke**, pripadnik liberalne Masonerije, svaki slobodni trenutak koristi za čitanje masonske literature. Upravo je preko knjiga i ostvario kontakte sa srpskim Masonima, pa svaki dolazak u Beograd koristi za bratsko druženje, razmenu iskustava i naravno - nabavku novog kontingenta masonskih knjiga, kojih – kako kaže: "Nikad dosta"!!!.

Kada je Br.: Damir saznao za osnivanje Akademije, odmah je izrazio želju da bude polaznik prve generacije, što smo od njega i očekivali. Jednostavno, dugogodišnja ljubav prema čitanju, želja za Znanjem i vidni napredak su ga "preporučili" za polaznika ovog, a verujemo i narednih seminara.

Uprkos radu po smenama i ozbiljnim poslovnim obavezama, **Brat Biberović** (koji je takođe i član jedne ovdašnje VL) pronalazi vreme za čitanje udžbenika i diskusiju sa mentorom njegove grupe – dekanom

Rogošićem, sa kojim je u višegodišnjim prisnim bratskim odnosima. Knjiga ih je povezala, združila, zbratimila – njojzi hvala!

Br.: Damir nam je poslao sliku jedne od polica na kojoj drži masonsku literaturu, na kojoj mu mogu pozavideti mnogi ovdašnji Masoni, koji iako mogu sa mnogo manje napora nabaviti brojnu literaturu, ne pokazuju uvek želju da to i učine. Brat Damir zna da je **Znanje uslov duhovnog napretka**, a da se do njega stiže učenjem, pa i upijanjem Znanja od onih koji ga imaju, i čitanjem knjiga poznatih domaćih i svetskih masonologa.

Br.: Biberović, koji se u Nemačkoj bavi ugostiteljstvom, je poseban akcenat u savladavanju prvog predmeta – "Osnovi masonske simbolike" stavio na otkrivanje razloga zbog čega Masonerija vekovima insistira na simbolici, kao načinu i sredstvu prenošenja Znanja, kao i na tumačenju simbolike Velikih Svetala Slobodnog Zidarstva. Takođe mu je bilo zanimljivo da primeti da se Mala Svetla drugačije tretiraju u različitim masonskim ritusima. Iako je još po stažu mlad Mason, već se uspešno povezuje sa mešovitim masonskim organizacijama u centralnoj Evropi, i ulaže napor da ih poveže sa ovdašnjim organizacijama slične orijentacije, pa od njega možemo i na tom "ambadorskom" planu očekivati uspešne aktivnosti u godinama koje su pred nama.

foto & info: Br.: Damir Biberović, 48 god, Majstor Mason
Text: Br.: Branko Rogošić

REČNIK MASONSKIH SKRAĆENICA

Jedna stvar koja takođe stvara problem u brzom uklapanju u slobodnozidarsku zajednicu – je nepoznavanje masonskih skraćunica, koje se koriste u gotovo svakoj našoj korespondenciji, obaveštenjima, publikacijama... Naši termini su često dugački i ponavljaju se, pa je korišćenje skraćunica neminovnost, a takva je i masonska praksa i tradicija u celom svetu (iz doba kada su se tekstovi pisali ručno, da bi se uštedelo na prostoru i vremenu pisanja). Nekad su skraćunice imale i određen značaj u čuvanju tajnosti komunikacije (što nekad i danas koristimo u knjigama, gde lozinke ili druge Reči objavljujemo samo sa "inicijalima", tj. prvim slovima), ali se ta funkcija polako, ali sigurno gubi, u eri interneta kada su i mnogo tajnije stvari postale apsolutno dostupne.

AASR – Ancient and Accepted Scottish Rite (Škotski Red Drevni i Prihvaćeni, kod nas se koristi i ova skraćunica termina na engleskom)

A.L. - Anno Lucis (Godina Istinskog Svetla)

AT – Arhitektonska Tabla

Br.: – Brat

Bbr.: – Braća

CM – Ceremonijal Majstor

Č.O. – Časni Otpust

Č.St. – Časni Starešina

G.I.S. – Godina Istinske Svetlosti

KR – Konferencijski Rad

LVO – Loža Velikih Oficira

MA – Masonska Akademija

MDAB – Masonska Duhovna Akademija Balkana

NO – Nadzorni Odbor

QC – Quatuor Coronati (istraživačka loža)

OPPN – Odbor za prijem i povišenje nagrade

PGM – Past Grand Master (Prethodni Veliki Majstor)

RR – Ritualni Rad

RVLJ - Regularna Velika loža Jugoslavije

RVLS – Regularna Velika loža Srbije

SČ – Sud Časti

SUVLS – Savez Ujedinjenih Velikih Loža Srbije

SV – Savezno Veće

SZ – Slobodno Zidarstvo

ŠODP – Škotski Obred Drevni i Prihvaćeni (i DPŠO)

ŠR – Škotski Red

ŠRDP – Škotski Red Drevni i Prihvaćeni (i DPŠR)

UV – Upravno Veće

UVLS – Ujedinjene Velike Lože Srbije

VA – Veliki Arhivar

VB – Veliki Besednik

VCM – Veliki Ceremonijal Majstor

VD – Veliki Dvernik

VI – Veliki Ispovednik

VK – Veliki Kancelar

VL – Velika Loža

VLJ – Velika Loža Jugoslavije

VLS – Velika Loža Srbije

VM – Veliki Majstor

VMM – Veliki Muzički Majstor

VNLJ – Velika Nacionalna Loža Jugoslavije

VNLS – Velika Nacionalna Loža Srbije

VO – Veliki Oficir

VO – Veliki Orijent

VR – Veliki Rizničar

VS – Vrhovni Savet

VS – Veliki Sekretar

VSzMO – Veliki Sekretar za Međunarodne Odnose

VSS – Vrhovni Savet Srbije

VZ – Veliki Zastavnik

ZVM – Zamenik Velikog Majstora

priredio: Br.: Branko Rogošić, dekan MDAB

MDAB i "Slava Znanju" na licu mesta:

DOKUMENTARNI TV SERIJAL "TAJNA DRUŠTVA"

piše: Rektor Akademije
Br.: **Slobodan Škrbić**,
Dr. Ph.N., L.L.Sc & R.A. (h.c.)

Svako od nas voli više ovaj ili onaj segment Slobodnog Zidarstva na koji stavljamo veći akcenat u našem delovanju. No svaki pravi Majstor Mason, a kamoli najupućeniji balkanski masonolozi, sa podjednakim uspehom mogu izvršavati obaveze na svim poslovima na Gradilištu, od "kopanja temelja, do postavljanja crepa". Od Škrbića ste navikli da saznajete ezoterijske istine, drevne mudrosti i sofisticirana tumačenja simbolike, ali naš Rektor je podjednako dobar i u reportažama sa događaja od interesa za naš Zanat, a javna promocija dokumentaraca RTV Vojvodina o tajnim društvima je svakako zaslužio našu pažnju.

U prepunoj sali bioskopa Arena Cineplex u Novom Sadu, u ponedeljak 02.12.2019., prezentovan nam je novi dokumentarni serijal emisija - "Tajna društva" čiji je autor **Aleksandar Karišik**. Uz uvodni "trejler", pozdravni govor autora i predstavnika RTV-a odgledali smo prvu epizodu - a u simpatičnom prisustvu maskiranih statista. I opšti je utisak da je ovo najava za jedan vrlo korektno i kvalitetno urađen obrazovni program - doduše na neuobičajenu temu. Najavljeno je čak 16 epizoda.

Autor serije je napomenuo: "*Tema je sama po sebi interesantna. Problematično je na internetu što imate izobilje poluinformacija, no, svakako kod ljudi postoji svest da su tajna društva uticala, da na neki način mogu da utiču na naše živote i dalje, tako da je to prirodan razlog što se ljudi interesuju za taj fenomen*".

"Imamo jedan drugačiji pristup. Jedan ozbiljan pristup potkrepljen istorijskim činjenicama i naravno tu su vrlo ozbiljni sagovornici koji o tome znaju jako mnogo", navodi **Dobriša Radak**, koscenaristkinja.

Rektor Škrbić se naravno slikao sa Masonom.

RTV je pružila ruku autorima i pomogla u stvaranju dokumentarnog programa koji je zasnovan na egzaktnim istorijskim činjenicama i izvorima, uz veoma elokventne i smislene komentare psihologa i filozofa - profesora sa novosadskih fakulteta, što će sve pružiti vrlo jasnu sliku, bez spekulacija i neozbiljnosti, koja se bitno razlikuje od konspirativnih dezinformacija i izobličjenih tumačenja društvenih tokova.

Serijal će nas upoznati sa Templarima, Masonima, Rozenkrojcerima, alhemičarima, Illuminatima i drugim tajnim društvima koja su tokom istorije privlačila ljude da se angažuju, saznaju nešto neuobičajeno, dođu u posed određenih "tajni" i na taj način izvrše neka dela.

Serija će se prikazivati petkom u večernjim satima na RTV Vojvodina.

DOBAR BRAT

piše: Br.: R.T., 36 god, Majstor Mason

Brata R.T. profesori Akademije poznaju već nekoliko godina, tokom kojih su se pozitivno izražavali o njegovom radu. Vredno je učio, kupovao knjige i na najkulturniji način, nenametljivo širio kontakte izvan svoje VL kojoj po svojim karakteristikama, realno ne pripada. Upravo je on bio jedan od onih koji su nam davali nadu da će se i među "divljima" izroditi jedna generacija modernih Masona u koje treba ulagati vreme, energiju i ljubav, kako bi dobili prave pouke i Znanje, nasuprot onom što im se tamogde su primani prikazivalo kao "masonerija". Ovo nije debitantski članak Brata R.T. jer je već imao mogućnost da neke objavi. Ovim Radom nam je iskazao svoju viziju Masonstva, ali i prekor povodom nekih "nebratskih" ponašanja kojima je prisustvovao.

Svi ste nula, svi ste **ništa** jedan bez drugoga. Džaba više od 6000 godina postojanja ako Brat Brata ne čuva u srcu i mislima. Bratom se naziva i osoba koja se čuva u venama, osoba sa kojom deliš poreklo... Ali ne zaboravimo, prvo je nastala Reč, a ne krv. Braća se datom zakletvom drže i vole, zakletva je duhovna i njenim izgovorom dižemo se do nebesa, do Velikog Neimara.

Mnogi žele da postanu članovi slobodnozidarskih organizacija, ali biti član i biti Slobodni Zidar su dve različite stvari, isto tako kao što postoji razlika između čoveka i ljudi. Biti čovek je najteže, a još teže je biti **dobar čovek na dobrom glasu**.

Kecelja oko struka ne čini Slobodnog Zidara, treba spoznati samog sebe, drugi ti mogu pokazati vrata, ali ti moraš sam kroz njih proći. Moraš verovati svojoj Braći, u njihovim dobrim namerama i napraviti odlučne korake slepo u pravcu vrata spoznaje na koja te Braća upućuju.

Uvek postoji kukolja i nečasnih koji se probijaju u redove Bratstva, njih se treba paziti, zato što je Bratski Lanac jak koliko je jaka njegova najslabija karika. Mi, Slobodni Zidari, većito postojimo, **uzdižemo** se i padamo, to je osnova napretka od, Reči, velikog praska, Adama i Eve, borbe anđela, razvoja civilizacija, dara vatre koju je Prometej poklonio čovečanstvu, otkrića tajni matematike, geometrije, pisma, izgradnje piramida, Aleksandrijske biblioteke... Oduvek smo postojali, nekada u svetlu, nekada u senci, ali nikada nismo nestali. Imali ili nemali kecelju, uvek smo bili postojani. **Kecelja je simbol, dela su bitna**.

Ima neke posebnosti u tišini, nemog vriska u gluvoj noći, koga iskreno srce može da čuje, kada

gluv čuje melodiju, slep vidi dugu na plavom nebu, a od neprijatelja se može videti prijatelj. To se dešava kada se probiju sve prepreke koje su unutrašnje, kada se gleda **iza zavese ega**. Treba biti svestan svojih prednosti i mana i otvorenog srca prihvatiti darove dobronamernih koje ti upućuju rečima, delima, simbolima.

Brata vodi vera, ljubav, nada; one su osnova svega. Vera u Velikog Neimara, ljubav prema porodici i Braći, nada koja nas vodi na putu pravednosti i humaniteta. Vera, ljubav i nada su povezane poput konopca Gordijevog čvora.

Vera podstiče ljubav i nadu, ljubav podstiče veru i nadu, nada podstiče veru i ljubav i sve to stvara sinergiju kvalitetnog i ispunjenog čoveka, porodice, društva i svih stvari. Slobodni Zidari su "čuvari" **Pandorine kutije**, jer lako se zaboravlja tuga i nesreća u trenucima spokoja. Slobodni Zidari su ti koji se svojim snagama bore protiv zla i teškoća i daju vetar u leđa čovečanstvu.

Brat Brata spozna i bez kecelje, bez regalija i bez znački. Spozna ga po delima, odnosu prema svetu, po otvorenosti srca i svesti prema profanima, otvorenosti prema religiji... Ali Brat koji je dostigao visoku duhovnu svest najlakše se spoznaje po njegovom **šestaru** koji predstavlja limit njegovih sposobnosti na ovozemaljskom svetu - i duhovno i materijalno, zato što osoba koja je spoznala svoje granice, spoznala je i samog sebe. Sa prihvatanjem svoje ograničenosti, prihvata se i tuđa ograničenost, a sa time se stvara međutolerancija koja je etnička, nacionalna, religiozna, finansijska, politička, akademska... Time granice nestaju i međubratski odnosi postaju poput staklenog zida. Granica uvek postoji, pošto je svako individua za sebe, ali ta granica je providna poput stakla.

Istinski Brat vidi tuđe srce i pruža mu ruku ka uzdignuću.

ZAINTERESOVAN SAM, ALI PUNO RADIM, NEMAM VREMENA ZA SEMINARE...
(o našem unikatnom metodu rada koji i sa malim utroškom vašeg vremena daje odlične rezultate)

piše: Dekan Akademije
Br.: **Branko Rogošić**,
Dr. Ph.N., L.L.Sc & R.A. (h.c.)

*Ideja o osnivanju Akademije je nastala pre 4 godine, i od tada smo pomno promislili o svim aspektima njenog funkcionisanja, a poseban akcenat smo stavili na osmišljavanje jedinstvenog **METODA RADA** sa polaznicima, koji nije primenjivan nigde u svetu, i koji omogućava i onim najzaposlenijim da sa veoma malo utrošenog vremena mogu da dobiju sve benefite naših obrazovnih programa. Znači, nema izgovora – svi naporno radimo, a posebno profesori Akademije – pa opet nalazimo snage i energije da se posvetimo transferu Znanja. Svi imamo porodice, ali ovo radimo i za njih. Pater familias koji duhovno napreduje doprinosi psihičkoj ravnoteži u porodici i može više znanja i ljubavi da prenese na potomke. Zato - javi se. Neke stvari nemaju reprizu.*

Od 150-ak zainteresovanih koji su nam se javili povodom raspisa konkursa za upis na prvi istorijski seminar "Tajna Kraljevske Umetnosti (bazični nivo)", 30-ak je odustalo, ili smo im mi preporučili da ipak ne upisuju seminar – zbog njihove velike poslovne preopterećenosti koje najbolje opisuje moderna fraza: "NE ZNAM GDE UDARAM".

ZAČARANI KRUG KOJI NAM "POJEDE" NAJBOLJE GODINE I STANOVI KOJI POSTAJU "HOTELSKE SOBE"

Najčešće su to mladi muževi od 30-40 godina (sa nešto mlađim suprugama), koji zbog tempa posla ne uspevaju ni decu da začnu. Neki su u tuđim kompanijama na zahtevnim pozicijama koje treba sačuvati, jer mnogi "kidišu" baš na ta mesta, a drugi rade danočno u sopstvenim firmama ne bi li se izborili nekako sa tržišnim takmacima, porezima i drugim problemima koje država tradicionalno nameće preduzetnicima... Za to vreme i njihove supruge same provode vreme u lepo opremljenim stanovima, koji nisu domovi, već faktički "hotelske sobe" u kojima naša mlada Braća samo dođu da prespavaju,

nastavljajući sutradan svoju tešku borbu. Vikendima pokušavaju to sve da nadoknade, često odlazeći na kraća putovanja kao bi se "posvetili suprugama", sa kojih se vraćaju još umorniji... I tako u krug, u krug koji ih lomi, otima im mladost. Naizgled začarani krug...

Pošto u vreme upisa prvog seminaru, još uvek nismo imali zapisane (u obliku brošure, sajta..) sve bitne stvari vezane za rad Akademije, a posebno one koje bi polaznicima pojasnili metod rada, a kompletno pojašnjavanje metoda rada koji zaista – ne da ne troši vreme, nego možda i otvara mogućnost za stvaranje "viška" vremena, bi zahtevalo duže objašnjavanje, takvoj prezaposlenoj Braći smo preporučivali da nam se jave kada budu imali vremena. Ehhh, najčešće je bio komentar koji je najbolje opisivao perspektivu tog "nekad kad budeš imao vremena...". I imi i oni smo znali da se to "nekad" još ne vidi na horizontu. Umesto da ima vreme, i uživa u lepoti života, naš mladi Brat na leđima ima ogromno BREME, koje nosi sve teže.

24-INČNI LENJIR I NJEGOVE TAJNE, ILI DA LI JE VREME SAMO PROFANA MATEMATIČKA KATEGORIJA?

Kao i u svemu ostalom, na Akademiji primenjujemo gotovo striktno **drevna masonska pravila**, principe i poglede na svet, prilagođene novom dobu i ovoj unikatnoj instituciji. 24-inčni (colni) lenjir nas podseća da moramo pravilno rasporediti svoje vreme. Jedino njega nemamo dovoljno, jedino njega ne možemo "uštedeti pa trošiti kad zatreba"... Mnogo toga drugog, ili skoro sve, možemo nadoknaditi, ali vreme – NE. I članovi Akademije su nekada bili u začaranom krugu kao naša današnja mlada Braća, a danas – iz pozicije 50-godišnjaka svet sagledavaju mnogo jasnije, jer su shvatili prioritete i pronašli puteve. I zato su odlučili da polaznicima

poklone ono najdragocenije što imaju – SVOJE VREME. Vreme koje "otkidaju" od svog posla kojim hrane svoje porodice, od svog istraživanja kojim hrane svoju dušu, od svoje dece i žena, od ljubavi kojom hrane svoja srca.

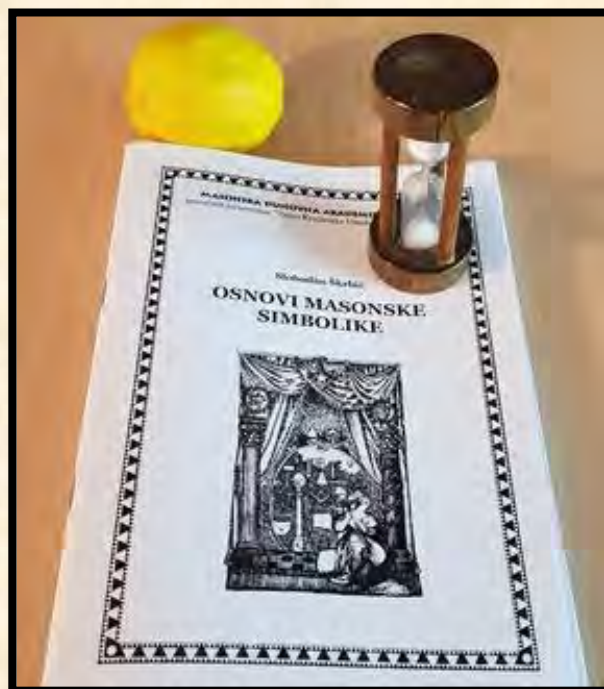
Pa kako to da mi stariji imamo vremena, a mlađi – nemaju? Da li smo se mi obogatili, rešili sve životne finansijske probleme, pa nam se "oslobodilo" vreme za ove aktivnosti? Ne. Svi se borimo da u ovom teškom vremenu uspemo da svoje porodične brodove sprovedemo nekako između raznih Scila i Haribdi, a da pritom, zbog silne "navigacije" ne zanemarimo prenos i razmenu emocija sa najbližima. Znači, to itekako može, o čemu nas uči masonska pouka i simbolika 24-inčnog lenjira. Rasporedimo svoje vreme mudro. Ako shvatimo da nam je **duhovni napredak podjednako bitan** kao i materijalni, naći će se **10-ak minuta na svaka 3-4 dana**, koliko je dovoljno da se isprate sadržaji seminara. Naravno, to je minimum koji daje dovoljne benefite, ali se najbolji rezultati dobijaju ozbiljnim svakodnevnim radom, što je i logično. "Bez muke nema nauke", ali postoji in ona – "bolje išta nego ništa". A danas "išta" je često bolje nego prekосуtra "mnogo", posebno na duhovnom, intelektualnom i emocionalnom planu. No, kada je situacija teška – moramo se truditi da "uzmemo ono što se uzeti daje", a to je makar taj minimalni trud od pola sata nedeljno.

PRVI OTVORENI ON-LINE MASONSKI OKRUGLI STO U ISTORIJI !!!

Još jedan inovativni prilaz naše Akademije rešavanju, ili makar lociranju i razmatranju gorućih problema današnje Masonerije, u kojem će moći da učestvuju svi Majstori Masoni iz regiona, kako bi, zajedničkim snagama, uspeali da nađemo odgovore na pitanja koja nas sve more, bez obzira na "vrstu" Masonerije koju praktikujemo. Ceo ciklus okruglih stolova će biti organizovan u okviru istraživačkog projekta **"IZAZOVI, PROBLEMI I ZNAČAJ SLOBODNOG ZIDARSTVA U 21. VEKU"**. Na prvom okruglom stolu ćemo razmotriti problematiku određivanja pojma i sadržaja "Masonske Tajne u 21. veku", a zatim će doći i druge teme na red. Više o ovom maksimalno inovativnom pristupu delovanja, uslovima učešća i svemu drugom što vas može zanimati, pročitajte na našem sajtu, na adresi:

<http://www.slobodnozidarstvo.org/okruglisto>

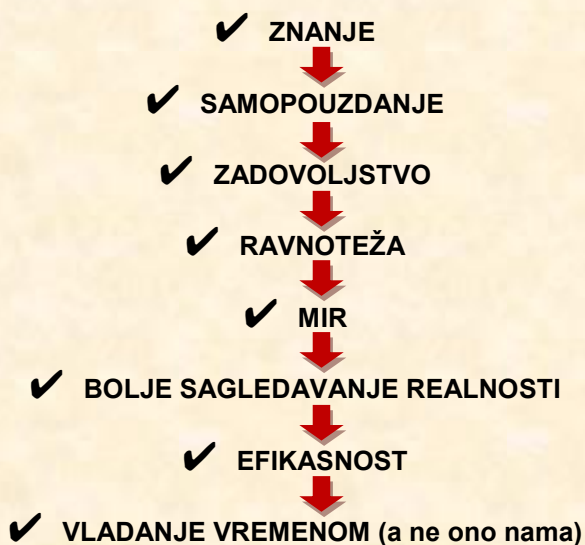
Evo kako je polaznik seminara Br.: Vladimir Žegarac, shvatio ovu temu. Na izuzetno dubok, a opet duhovit način je prikazao svoj odnos prema vremenu koje odvajamo za Slobodno Zidarstvo, odnosno svoj duhovni razvoj. Svima nam ističe vreme, a opet je nekima potrebno da im se prinese LIMUN, pa ni tada neće savladati osnove našeg Zanata, a one su upravo u simbolici, i poznavanju istinskih pravila našeg Bratstva. A šta god vam pričali, Masonerija nije sazdana na materijalnom, na novcu... Mi svoje metale ostavljamo ispred Hrama, što veliki broj današnje Braće ne shvata na pravi način. Nisu ni imali od koga da nauče, uglavnom. Danas imaju. Masonska Duhovna Akademija Balkana širom otvara svoje Dveri, ne samo za Braću koja su "progledala", poput Br.: Žegarca, već naravno, i za sve one koji osećaju da je Istina drugačija nego što im se "servira", a nisu samostalno pronašli put do nje. Dobrodošli Braćo naša.

UMRI I BUDI – A NE "BUDI I UMRI", ILI POBEDA DUHA NAD MATERIJOM

Metod rada Akademije je zasnovan na duhovnosti, na onoj božanskoj iskri koja je u nama. **Akcentat je na čoveku**, Bratu, našim različitostima, jer je upravo Veliki Neimar hteo da se tako različiti okupimo u jednoj loži. Svako ima različite probleme, i tu topla bratska reč, zagrljaj, ponuđeno "rame za plakanje", pomoć u rešavanju praktičnih problema i otvaranje različitih duhovnih portala – može da pomogne, ili da makar pruži utehu, ili prenese iskustvo u rešavanju problema, kakav je i nedostatak vremena za obavljanje nagomilanih obaveza. Dobijajući Znanje od nekoga kome se veruje, stiće se samopouzdanje i zadovoljstvo ostvarenim, što dovodi do ravnoteže, ona do mira, on do jasnog sagledavanja prioriteta i efikasnijeg delovanja, što nam otvara brojne

mogućnosti da mi vladamo vremenom, a ne obrnuto.

Hajde da i ja to prikažem šematski:

KRUGOVI U KRUGOVIMA – ILI SLIČAN SE SLIČNOM RADUJE

Jedna od lepota Masonerije, koju mlađi Masoni spoznaju nešto kasnije, je u njenom organizovanju po sistemu "krugova u krugovima". Sličan se sličnom raduje. Pošto nismo svi jednaki, vremenom se iskristališu krugovi u kojima živimo svoj masonski život. Nema tu "boljih" i "lošijih". Samo ono što je meni dosadno i apsolutno profano, prizemno, pa čak i odvratno (npr. ugovaranje poslova na Ritualnom Radu) – nekom je baš ok. A teme filozofije ili istorije koje mene nadahnjuju, sasvim razumljivo su drugom veliki gubitak vremena i izraz mog "čudaštva" – jer zašto jedan advokat, koji može da "zarađuje veliku lovu", troši vreme i novac da piše i čita knjige, pa još o tome naklapa sa nekom takođe čudnom Braćom? Već i samo ovakvo nemušto ili direktno postavljeno pitanje, koje sam često dobijao, ukazuje da je Bratu potreban topao zagrljaj i iskreni osmeh, više nego ijedna Reč. Jer je ne bi ni shvatio. No, i takvi nam trebaju na našem Gradilištu. Ni takve ne odbacujemo. Njima je takođe posvećen ovaj članak. Nekad, nakon mnogo uložene ljubavi i VREMENA, neki Brat "progleda" i postane "**kamen od ugla**", baš zato što ga nismo odbacili. I to je jedna od svrha rada Akademije.

INDIVIDUALIZACIJA U OKVIRU SISTEMA, POMOĆ DA SVAKO NAĐE SVOJ LIČNI PUT KA SAZNANJU – ORDO AB CHAO

Metod koji sam osmislio, a koji primenjuje MASONSKA DUHOVNA AKADEMIJA BALKANA, je jedinstven, udžbenici pomno osmišljeni, kako bi na minimumu stranica doneli suštinu suštine, esenciju esencije, ostavljajući onima koji imaju više interesovanja i vremena mnogo prostora za dalji razvoj u mnogim smerovima, na razne načine. Ovde neću opisivati metod jer je to već urađeno na našem sajtu na najdetaljniji način, na adresi:

http://www.slobodnozidarstvo.org/rogosicev_metod ali ću istaknuti da je poenta u **individualizaciji rada**, koji je prilagođen svakom polazniku, njegovim obavezama, i zasnovan na on-line radu (znači, može i iz kreveta koji se može nalaziti i u Australiji), naravno uz dopisne i direktne elemente rada, gde i kada je to potrebno i moguće.

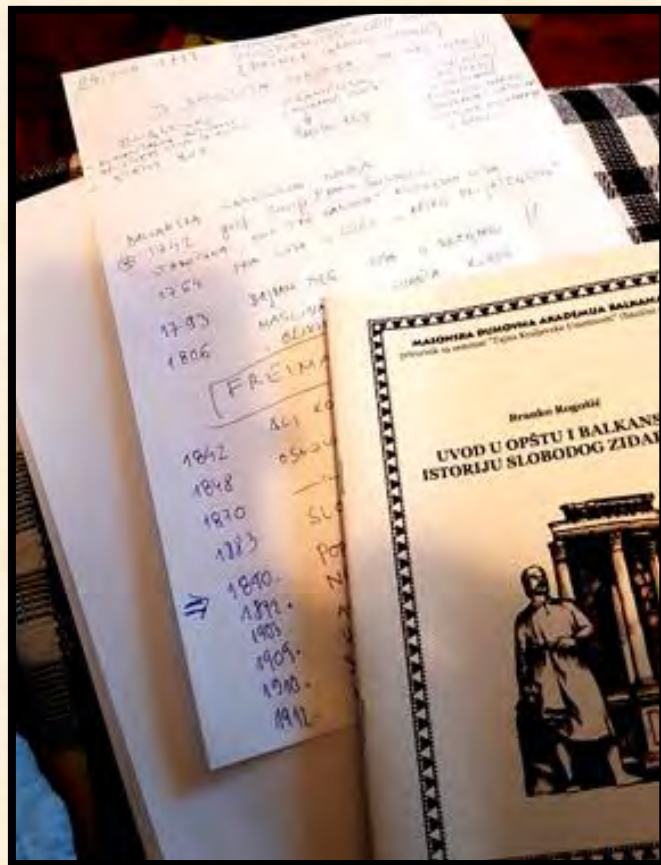
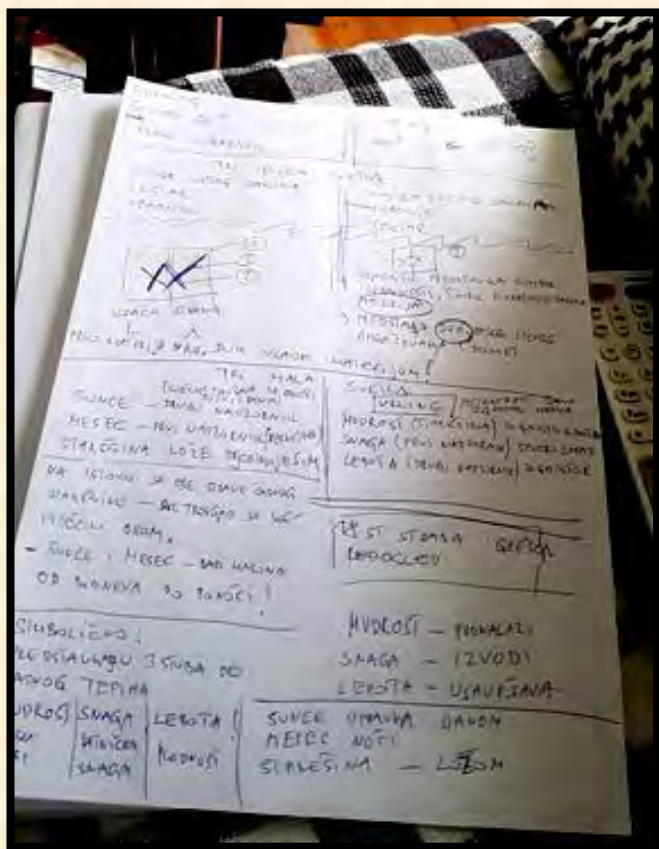
Svi smo različiti, svako ima pravo na Znanje koje mu Akademija čini dostupnim: na način, u doba dana, u meri i količini – koje su prema njegovim potrebama, sposobnostima i trenutnim mogućnostima.

Umesto da pred san (da, konsultacije često izvodimo baš u kasnim satima, daleko posle ponoći – ako to odgovara polaznicima, jer je tada memorisanje najlakše), bezvoljno vrtite **TV kanale sa ispraznim sadržajima** koji samo zamagljuju percepciju stvarnosti, bolje je da *potrošite* 10-ak minuta i pročitate 4-5 strana iz udžbenika i malo razmislite o njima. "Potrošite"?

Pa vi se bavite biznisom! Znaete da "trošenje" na marketing, knjigovodstvo, reprezentaciju.. – nije "trošenje" – nego ULAGANJE, i to veoma važno, koje itekako donosi PROFIT! **Pa ima i boljeg targeta za ulaganje od samog sebe?** Od svoje duše, srca, mozga?

ćete lako dalje graditi i zidati, i ta građevina se neće srušiti.

Psihičko zdravlje i duhovna ravnoteža, kada se jednom naruše, teško se ponovo uspostavljaju u punom kapacitetu, a upravo upoznavanje sa tajnama Kraljevske Umetnosti, uz druženje sa starijom Braćom, mentorima Akademije, itekako može da bude "**tajni začim**" koji će doneti mir u vaš život. Umesto "lajf koučeva" razgovor sa Braćom često može da pomogne, pa i reši, naizgled nerešive probleme. Tako je bilo oduvek u Masoneriji. Ali vi danas i kada odete na Radove svoje lože, retko ostajete na Belim Trpezama – jer NEMATE VREMENA! I na tom polju naši seminari mogu da pomognu.

Br.: Žegarac je pronašao svoj lični sistem rada, koji se sastoji u stvaranju opuštene atmosfere u večernjim časovima (nakon napornog radnog dana, jer i on radi kao ranije pominjani "prezaposleni Masoni"), pravljenju beleški i šema, vizuelizaciji materije, uz postavljanje pitanja svom mentoru bez straha da će "Ispasti glup", jer je stvorio odnos poverenja i bratske ljubavi sa Rogošićem. Sve to se kombinuje i sa časankom tokom direktnih druženja, gde se problemi života transponuju na masonska pravila i načela, u kojima se nalaze odgovori na sve teškoće i nedaće koje nam se svima dešavaju. Br.: Vladimir nam je poslao i ove fotografije kojima dokumentuje svoj lični način rada i duhovnog uspinjanja. Pošto je ovaj polaznik seminara u kontaktu i sa drugima, jer je hrabro obelodanio svoj masonski status, metod pojašnjava i ostalima. Kod nekoga će se on "primiti", a kod nekog – ne. Jer smo svi različiti, pa ćemo zajedno pronaći modalitete za što brži i lakši duhovni napredak.

Metod rada Akademije apsolutno ostavlja prostora da svako napreduje sebi svojstvenim i mogućim tempom, ali da **svi ostvare određen napredak** i upoznaju makar ključne stvari. To izdvajanje ključnih stvari je i osnovni posao mentora. Već i samo sa tom "esencijom esencije", nakon "alhemijskog procesa" kakav je u biti metod rada MDAB, primićete mnogo veće i bolje *postavljeno* Znanje od većine čak i dugogodišnjih Masona. Na takvim **temeljima**

Evo kako je više puta u ovom broju pominjani **Br: Žegarac** samostalno došao do ličnog sistema, a onda sa oduševljenjem čuo da je isti takav sistem "*pronašao*" i njegov mentor, dekan Rogošić, samo neke 3 decenije ranije! Kada naiđemo na komplikovanu materiju, treba praviti lične beleške, pojašnjenja, pa i dijagrame, kako bi se sve i vizuelno lakše postavljalo na svoje mesto. Te Rogošićeve nedašnje beleške su vremenom postajale debele sveske ispunjene sitnim, samo njemu čitljivim, slovima, zatim - obimne baze podataka nakon unošenja u kompjuter (što je trajalo skoro celu godinu

veoma dosadnog rada), a sada "izlazi" napolje u vidu knjiga i inovativnih ideja na svetskom nivou. Sve je to samo produkt svakodnevnog rada tokom protekle 33 godine. Rada – ali nikad stihijnog, uvek sistematičnog, čak i kad to drugi nisu mogli da shvate. Red iz haosa. **Ordo ab Chao.**

Svaki duhovni napredak donosi određeni mir, stabilnost i sreću, pored Znanja koje se podrazumeva. Neki polaznici su se već međusobno upoznali, pa pored razmene iskustava o Slobodnom Zidarstvu i poslovnih kontakata, razmenjuju i životne probleme i prenose jedan drugome iskustva ("vršnjački" – horizontalni transfer Znanja) kako se najbolje organizovati i stići sve, jer je i to moguće, u šta će vas uveriti i vaši mentori.

Poslednja pouka, a naš seminar se i sastoji od životnih pouka "uvijenih u alegoriju" masonske doktrine, rituala, legendi, simbolike... – je da moramo **prepoznati prave prilike** u životu. Za mnoge, često najbolje stvari, nema reprize. Neka prelepa devojka je samo danas i samo sada na peronu, u vozu koji kreće. Možete se potruditi, potrčati i uskočiti u voz, i tako sebi promeniti život, provesti ga uz srodnu dušu, a možete i ostati na peronu govoreći – "ma sve i da stignem, možda joj se ne bi svideo". Možete se odlučiti da pozajmite nešto novca i pokrenete sopstveni biznis jer vam se "javilo" da je ideja dobitna, a možete reći – "ma nema šanse da uspe, pa ja sam baksuz"... Možete da upišete seminare MDAB, a i ne morate. Sve je do vas. Ali **neke prilike nemaju reprizu**. Pitanje je da li će mnogi od seminara imati svoje reprize, ili će jednostavno to gradivo biti inkorporirano u osnovne 3-godišnje studije, koje vi nikada nećete upisati, jer nemate vremena "ni da živite, a kamoli da opet učite". Već ste propustili da uđete u istoriju kao polaznici prvog seminara MDAB. Šta ćete još propustiti, da bi ostvarili... šta?

I na kraju moram da vam priznam za jednu malu prevaru, dečije "lukavstvo", koje sam

primenio. Naime, tekst koji se približio svom kraju se **trebao zvati: Filozofija modernog Slobodnog Zidarstva i "Time Management"**, ali sam shvatio da bi "prezauzeta Braća", ako uopšte i budu čitala ovaj besplatni časopis, taj tekst zaobišla u širokom luku, pa bratska poruka ne bi stigla na svoja odredišta. Zato sam drugačije koncipirao naslov, pa ako "prezauzeti" čitaju ove redove, neka mi na tome oprostite, bilo je iz najbolje namere. U sadržaju ovog broja, kao i u mojoj masonskoj bibliografiji, članak će biti naveden po svom pravom naslovu, a ne ovom "iznuđenom". Inače, siže ovog članka je zamišljen kao moderatorski uvod za **prvi okrugli on-line sto** koji sam planirao, jer je upravo problem prezauzetosti mladih Masona (i njihova time izazvana nedovoljna revnost u posećivanju RR) goruća tema. No, "iskočila" je jedna još bitnija – MASONSKA TAJNA, pa sam ovu o "problemima vremena" samo odložio za neki naredni put. A dotle, razmišljajte o tome, i odaberite seminar po svom ukusu. Celokupan Nastavni plan i program, sa popisom svih budućih seminara i njihovim sadržajima možete naći na našem sajtu, na adresi:

<http://www.slobodnozidarstvo.org/nastavniplan>.

**DEDA MRAZ VAM JE SPREMIO
NOVOGODIŠNJI PAKETIĆ br. 3**

NE MOGU OVO, NE MOGU ONO... E, OVO MOGU SEBI
DA PRIUŠTIM. I HOĆU! PRAZNICI SU VREME
ODMORA I UŽIVANJA, A UZ TO UVEK IDE I KNJIGA.

Masonski Deda Mraz je odlučio da obraduje svu dobru decu, i da im omogući da dobiju čak 4 različita novogodišnja paketića, a u svakom po **5 masonskih knjiga!!!** Umesto redovne cene od 5.200 dinara, Deda Mraz vam poklanja 25% popusta, pa ćete ovaj paketić platiti **samo – 3.999 dinara.**

Evo šta smo lepo spakovali u **paketić br. 2** (napisane su redovne cene, pa oni koji ne žele paketiće, mogu poručiti i pojedinačne knjige po standardnim cenama):

- 1) Moral i dogma, sa tumačenjima (Pajk & Rogošić) – 2000 din;
- 2) Egipatska Masonerija (Timotijević) – 800 din;
- 3) Masonsko venčanje (Totić) – 800 din
- 4) Akacija br. 5 (Rogošić) – 800 din;
- 5) Masonske legende (Ivanković) – 1000 din;

5 MASONSKIH KNJIGA
– 25% POPUSTA –
samo 3.999 din

Naručivanje na e-mail: advokatrogosic@gmail.com ili porukom u inbox FB profila **Branka Rogošića**, koji je u posebnom dosluhu sa masonskim Deda Mrazom. Paket će biti poslat odmah, pouzete (+ ptt), a ako vam je tako lakše, možete i uplatiti unapred na tekući račun (javite se da vam pošaljemo broj), i radosno čekati poštaru da vam isporuči paketić. www.slobodnozidarstvo.org

"LUK MIRA" U MILANU

Lepota ukrašava našu Gradnju, i to ponavljamo na svakom Ritualnom Radu. Evo primera lepote u arhitekturi, ali možda još i važnije – u međuljudskim odnosima, gde i mali gestovi puni ljubavi mogu uneti radost u naša srca, što i jeste jedan od ciljeva Slobodnog Zidarstva.

Veze srpskih i italijanskih Masona su oduvek bile jake. Upravo su italijanski Slobodni Zidari učestvovali u formiranju prve moderne masonske lože "Svetlost Balkana", koja je kao i dve naredne ("Srbska Zadruga" i "Sloga, Rad i Postojanstvo") radila pod zaštitom Velikog Orijenta Italije (VOI). Među polaznicima seminara imamo i jednog Italijana (Br.: M.P.), a sticajem okolnosti, dvojica polaznika, obojica iz Rogošičeve grupe, su početkom seminara poslovno otišli put Apenina, noseći, naravno, u torbi i udžbenike za seminar. Daljina nas nije sprečavala da normalno u večernjim satima održavamo komunikaciju i mentorske konsultacije, ali i prijateljska ćaskanja, kako to obično i biva među onima koji dele iste vrednosti.

Slobodni Zidari, ali i oni koji to još nisu, a želeli bi da budu, prilikom poseta inostranim destinacijama posebnu pažnju posvećuju obilasku drevnih srednjevekovnih (i kasnijih) građevina koje su gradila naša Braća. Tu tražimo njihov "rukopis", tj. skrivene simbole koje su ostavili

narednim generacijama. Generalno, arhitektura je oblast veoma važno Masonima, kako simbolički, tako i estetski, matematički, ali i ezoterijski. Uostalom, među nama je uvek bilo i dosta arhitekata (npr. to je **Br.: Rektor Dr Škrbić**), ali i građevinskih onženjera (npr. polaznik seminara **Br.: Vladimir Žegarac** iz Beograda).

Polaznik seminara **V.M. iz Beograda**, je posetio Milano, odakle nam je i poslao više slika, od kojih objavljujemo onu gde se vidi nestvarna lepota **Milanske katedrale (Duomo di Milano)**, posvećene rođenju Majke božije, u kojoj se nalazi i sedište milanske nadbiskupije. Gradnja katedrale je započet još krajem 14. veka, ali je završena tek početkom 19. veka tokom trajanja vladavine Napoleona Bonaparte. Detalji su dodavani i tokom narednih pola veka, pa je svoje konačno predivno obličje dobila tek za vreme vladavine austrijskog cara Ferdinanda I (1793-1875), 40-ih godina 19. veka.

Na drugoj slici vidimo još jednu znamenitost Milana, trijumfalnu kapiju nazvanu "**Luk mira**" (*Arco della Pace*), sagrađenu takođe početkom 19. veka, nakon što je Napoleon Bonaparta (za koga se misli da nam ne bio Brat, iako o tome nema jasnih dokaza) zavladao Italijom i ovim delom sveta, uključujući i dobar deo ex-YU prostora (tkzv. Napoleonove "Ilirske provincije"). U tom periodu su na Jadranu, od Portoroža, pa do Boke Kotorske, osnivane masonske lože Velikog Orijenta Francuske (VOF). Ovau kapiju, koja je postala jedan od zaštitnih znakova Milana, je projektovao arhitekta Luidi Kanjola (*Luigi Cagnola*, 1762-1833), za koga takođe postoje indicije da je pripadao našem Bratstvu.

Polaznik **D.Đ. iz Beograda**, je posetio Merano, gradić na severu Italije u regiji Bolcano, odakle je ćerki mentora svoje grupi, Teodori Rogošić, doneo presladak magnet za frižider, znajući da će je tako obradovati, jer skuplja magnete, kao i većina naše dece, uostalom kao i ćerka polaznika, Teodorina vršnjakinja. Lep primer pažnje i dokaz da ovaj "Beli Mason" već danas razmišlja i živi na "masonski način".

Teodora je odmah magnet nazvala "**devojčica sa velikim srcem**" i stavila ga pored sove, simbola mudrosti, koja se i ne može dostići ako pored uma – ne otvorimo i sopstveno srce.

Ovaj članak kojim smo objedinili **turizam, arhitekturu i bratsku ljubav**, završićemo preporukom jedne knjige koja u sebi takođe sadrži sva tri pobrojana elementa, ali i još mnogo toga drugog, posebno iz oblasti mistike, ezoterije i hermetizma. Već pomenuti rektor Škrbić je 2017. objavio "**Bratstvo Svetlosti i Mesta Moći Evrope**", koju možete poručiti preko Br. Rogošića, po ceni od **1000 din + ptt**. Možete ga kontaktirati preko FB, na e-mailove Akademije ili na njegov privatni: advokatrogosic@gmail.com.

foto: **V.M. iz Beograda, 30 god, kuca na Dveri** (slike Milana) i **Teodora Rogošić**, tinejdžerka koja je verovatno upozнала više Masona u Srbiji nego ijedna druga devojčica (fotografija frižidera na kojem ona aranžira magnete); tekst: Br.: Branko Rogošić.

JEDNO SASVIM ATIPIČNO RAZMIŠLJANJE O **SIMBOLICI MASONSKIH ALATA** piše: R.J. (45 god) koji kuca na Dveri

*Odavno u nekoj loži nisam čuo ovako zrelu **Majstorsku Instrukciju**, gde Brat povezujući svoje profano obrazovanje (ovde pravničko) tumači masonske simbole ukazujući na njihovu vanvremensku primenljivost u realnom životu, a ne samo u "filozofsko-spekulativnoj sferi". Pravi primer primene masonske simbolike na konkretne stvari (samog autora), a sve u cilju duhovnog napretka, "popravljanja samog sebe" i življenja po drevnim moralnim načelima. Jedino što ovaj rad nije napisao Mason. Nego jedan dobar i vredan čovek na dobrom glasu koji kuca na naše Dveri. Ovaj Rad nas je dodatno uverio da je dobro što smo otvorili Akademiju i za profane pojedince, kojima će rad sa iskusnim Masonima, mentorima, pomoći da "izbruse" svoj kamen i pripreme se za ulazak u Bratstvo. Ukoliko iko od Braće može da nađe čak i jedno pogrešno slovo u tekstu koji sledi, molio bih da me o tome obavesti, ali i podrobno obrazloži svoju kritiku. I na kraju, Lepota ukrašava našu Gradnju, pa sa uredničke strane moram da pohvalim našeg polaznika iz vojvođanskog grada na "B" na svežoj ideji i izuzetno lepom prilazu temi. Prečesto u ložama slušamo 100 puta prežvakane i prepisane rečenice... Što se mene tiče, "ja ubacujem belu kuglicu" bez ikakvog daljeg premišljanja.*

SIMBOLIKA MASONSKIH ALATA

Tokom života, kao i svako od nas, proživio sam različite faze: detinjstvo, učenički i studentski dani, momčenja i izlasci, rad i nezaposlenosti, uspone i padove, a time i sazrevanje. Smatrajući da je život, u suštini, svakodnevno, neprestano donošenje odluka, pokušavao sam **da proniknem u "tajnu" donošenja takvih odluka** nakon kojih neću zažaliti, ili makar žaliti što je manje moguće. Život me, srećom, naveo na put na kojem sam spoznao nešto što se zove "strateško planiranje" - kako rešavati probleme u društvu: analizirao sam "**drvo problema**", sadio i gajio sam "**drvo rešenja**", razmišljao o opštem cilju, usvajao specifične ciljeve, aktivnosti i korake... i sve to pokušao da primenim i na ličnom planu.

Doneti stratešku odluku i plan u društvenoj zajednici olakšavale su mnoge okolnosti: rad sa ekspertima i naučnicima, iskusnim ljudima, upoznavanje snaga i slabosti zajednice, mogućnosti i pretnji koje su posledice društvenih dešavanja, empirijska provera, donošenje zaključaka i eventualna (pre)usmeravanja.

Međutim, na ličnom planu, to je bilo malo teže. Pre svega, spoznati sebe u svetlu snaga i slabosti, vrlina i mana, vrlo je teško kroz prizmu subjektivnosti,

samoprevare, samoprekora, hotimičnih i nehotimičnih zabluda, iskonskih nagona, želja, dokazivanja, uticaja i (samo)zavodenja pogrešnim usmerenjima. Istina, namere su uvek bile dobre: donositi odluke tako da ako već ne mogu da pomognem i sebi i drugima, onda da bar ne naškodim nikome. U jednom momentu, shvatio sam, da je potrebno da "**spoznam samog sebe**"... pre svega da bih sebi pomogao, da bih postao bolja osoba...

Čemu ovaj uvod?

Kroz prvi deo seminara Akademije i kroz osnovne simbole Slobodnog Zidarstva, shvatio sam da na samom početku moramo otkriti koliko smo do sada bili spremni i koliko smo učinili u traženju Znanja i Spoznaje, kao i koliko smo spremni danas da to učinimo. **VISAK** kao simbol, determiniše nas kao osobe, koliko smo uspeali u toj misiji: koliko smo tražili Znanje od drugih koji ga poseduju, ali i koliko smo tražili Spoznaju u samome sebi. Rezultat prvog smera nam pokazuje u kojoj tački stoji baza, osnova viska, dok nam dužina konopca i mesto viska određuje koliko smo se zagledali u dubinu svog Ega, svog duhovnog bića. Tako ćemo spoznati KO SMO. Ali znanje i spoznaja nisu uvek Znanje i Spoznaja! Zato nas sam položaj viska (uvek idealno vertikalno, uspravan – ispravan) usmerava prilikom analize samoga sebe, da uzmemo u obzir samo one elemente (osobine) koji nas takvima i čine: ispravne, pravične, a sve ostale trebalo bi odbaciti. Bez takve Spoznaje samog sebe, ne možemo utvrditi ni svoj identitet, ni integritet, niti možemo biti stabilne osobe koje znaju "ko sam, šta sam i kakav želim biti". Naravno, od nas samih zavisi da li ćemo nastaviti da tragamo za Znanjem i Spoznajom, da li ćemo dužinu viska produžavati ili ne, da li ćemo bazu viska dizati... Što se mene lično tiče, težim da vremenom produžavam dužinu viska, jer duži visak ispravnije (uspravnije), odnosno tačnije i sigurnije pokazuje smer vertikale!

Ali čovek lako može da zavara samog sebe (čak i lakše nego da ga prevvari neko drugi), pa je potreban korektivni alat kojim možemo da uporedimo kako sebe sa drugima, tako i druge sa sobom. **LIBELA** nam, pored ideala da je svaki čovek ravnopravan u svojim pravima (i obavezama), ukazuje po liniji viska da li smo ravnopravni sa pojedincima u društvu u kojem živimo. Drugim rečima, da li sam dostigao stepen Znanja i Spoznaje u odnosu na druge i obratno. Ova korektivna spoznaja nije čezrev opravdavanja "elitizma", ali ni "uravnolovka" nije baš pravično rešenje.

Prema tome, zajedničkom upotrebom viska i libele, određujemo **ko smo i kakvi smo** (vertikala, uspravnost, ispravnost), koje nam je mesto u društvu (horizontala, ravnopravnost) i tako sebe utvrđujemo kao individuu u društvu u sadašnjosti.

Kad Spoznamo sebe, svoje vrline i mane, svoju ispravnost i mesto u dimenziji svog Ega i dimenziji prostora oko sebe, možemo zakoračiti na sledeći stepenik: od onoga "ko sam i kakav sam" na pitanje "šta i koliko mogu"? Odgovore na ova pitanja, u simboličkom smislu, daju nam šestar i ugapnik. **ŠESTAR**, tačnije njegova veličina i ugao pod kojim su kraci otvoreni, simbolizuje koliko želimo i možemo da

postignemo. Veličina šestara je određena samim viskom: ukoliko koristimo prevelik šestar, visak će biti "kratak", vrh mu neće pokazivati gde je tačka ka kojoj je usmeren, niti ćemo znati da opišemo krug (drugim rečima: nemamo dovoljno Znanja i Spoznaje da dosegamo cilj, niti korekcije da li to što radimo je ispravno – **prevelik zalogaj**); dok ako koristimo premali šestar, visak će ležati na površini na kojoj želimo da opišem okrug, smetaće šestaru da opiše kružnicu (drugim rečima: niti ćemo iskoristiti sve svoje potencijale, a postoji i verovatnoća da to što radimo ne bude idealna kružnica-dobar rezultat).

Zato je bitna samospoznaja, kako bi odabrali "podoban alat" za rad. S druge strane, ugao pod kojim je otvoren šestar (koliko možemo, angažovanost) simbolizuje onu duhovnu stranu opisivanja kruga, odnosno omeđivanje našeg rada, odnosno DUHOVNE SLOBODE. Zašto slobode? Sloboda kao pojam, ograničena je slobodom drugih ljudi, ali može biti ograničena i "pritiskom" i zloupotrebom sloboda drugih ljudi, pa čak i samoograničavanjem. Tako i duhovna sloboda može biti ograničena, a ona je osnov sticanja duhovnog znanja i duhovnog bogatstva, odnosno duhovnog napretka. Otvorenost i sloboda duha (uma) je uslov "*sine qua non*" svakog učenja i napretka, a jedina odbrana je usvajanje još više Znanja. Stoga, ugao pod kojim je šestar otvoren, odnosno domet naših Dela zavisi koliko znanja želimo da usvojimo i primenimo.

Međutim, delanje samo po sebi, koliko god velike želje i domet mogućnosti bio, mora imati i svoj moralni i etički aspekt, jer bi u suprotnom, rezultat takvog delanja mogao biti u suprotnosti, kako sa unutrašnjim porivom svakog Brata (da postane bolji čovek, uspravniji – ispravniji), tako i sa načelima oko kojeg se Bratstvo okuplja (gradnja boljeg društva). Stoga, naše delanje mora biti pravično, kao što je i prav ugao, koji se prilikom svakog rada, utvrđuje i kontrolise

UGAONIKOM (kod nas u Vojvodini, nazivaju ga još i "vinkla", pa ne čudi što se za osobu koja se ne ponaša baš po nekim pravilima kaže da "nije u vinklu"). Prema tome, ugaonik simbolizuje pravičnost materijalnog delovanja, ostvarenja naših (za)misli, rezultata našeg angažovanja.

Ali, šta je to pojam pravičnosti? Kao deca učimo i usvajamo neka načela pravičnosti od starijih i iskusnijih, roditelja i porodice (tzv. nametnuti moral, nametnuta etika), pa sazrevanjem i odrastanjem, ta početna načela oblikujemo pod uticajem (samo)obrazovanja, (ne)kulture, ličnog iskustva, a na žalost i pod uticajem medija. Tako je i u Slobodnom Zidarstvu: svaki kandidat, svojim ponašanjem u profanom životu, mora ispuniti uslov da je "na dobrom glasu", tj. da se ponaša u skladu sa određenim etičkim i moralnim načelima, odnosno pravično. To su ona osnovna načela koja su "nametnuta" od strane "starijih", a tek sticanjem Znanja i usvajanjem Istine, Slobodni Zidar će biti u mogućnosti, da sam sebi operta ugaonik, odnosno usvoji i vodi se načelima pravičnosti, morala i etike. Kako? Koristeći Pitagorin pravougao! Opet pitanje: Kako? Slikovito bih objasnio na sledeći način: u samom početku, imamo vrlo malo Znanja (Znanja, ne znanja) – šestar još nije otvoren. Usvajanjem osnovnih Znanja i Spoznaje, šestar se otvara pod malim uglom (što znači da su naše granice delovanja, odnosno opseg mogućnosti još uvek mali). Ali, multipliciranjem i toliko malo otvorenog šestara na pravoj liniji (a pod tim podrazumevam "ponavljanjem i usvajanjem naučenog gradiva", odnosno Znanja) može se označiti početna i pet narednih tačaka, udaljene koliko je šestar otvoren. Korišćenjem naučenog i pet puta ponovljenog i usvojenog Znanja, bićemo u mogućnosti da šestar otvorimo malo šire (da povećamo domet naših mogućnosti), bar do trećeg podeoka, pa osloncem na početnu tačku na pravoj liniji možemo opcertati polukružnicu oko početne tačke. Daljim učenjem, usvajanjem i korišćenjem Znanja, bićemo u mogućnosti da šestar otvorimo još šire (da povećamo domet naših mogućnosti) i do petog podeoka, pa iscertavanjem polukružnice oko četvrte tačke na pravoj liniji, na mestu sećenja se prethodnom kružnicom, dobićemo tačku koju kada spojimo sa početnom i četvrtom tačkom dobijamo idealni ugaonik – odnosa 3:4.

Na ovaj način, odnosno učenjem, ponavljanjem, usvajanjem i korišćenjem Znanja, u mogućnosti smo ne samo da povećamo domet naših duhovnih mogućnosti, već da ih usmeravamo u željenom (pravičnom) pravcu.

Zato, kada želimo da grub i neisklesan kamen, korišćenjem nekih drugih, osnovnih alata za oblikovanje (čekić-malj, dleto i mistrija) i samim Radom, pretvorimo u lepo i **idealnu oblikovanu kocku**, moramo koristiti alate koje sam opisao u ovom radu kao merne i korektivne alate: da u

početku izmerimo kamen, u kojem delu ga treba obrađivati i dorađivati, da tokom celog rada kontrolišemo obradu i da na kraju još jednom proverimo da li smo izradili idealnu kocku.

Drugim rečima, neobrađen kamen je naša "sirova" suštastvenost, pre nego što počnemo da usvajamo Znanje (ne kaže se stoga u narodu za nekog ko nije na "dobrom glasu" da je "neotesan", "grub", "sirov" čovek) koju kroz alegorijske priče i mudrosti Majstora Kraljevske Umetnosti, usvajanjem Znanja i njenim korišćenjem, oplemenjujemo i duhovno unapređujemo, a viskom, libelom, šestarom i ugaonikom merimo koliko smo u tome uspeli. Proces oplemenjivanja Duha i Uma je stalan proces, jer kolika god veličina kamena da je, ima svoju ulogu u građevini samo ako je pravilan: da bi se drugo kamenje idealno uklapalo sa njim u celovitost Zdanja.

* * * * *

No svi znamo da intelekt i lepo izražavanje nikad nisu dovoljan uslov za ulazak u drevno Bratstvo Slobodnih Zidara, već da su kod nas mnogo važnije moralne osobine, tj. od kakvog je materijala sazdan neobrađeni kamen koga treba ugraditi u našu Građevinu. Naredno propratno pismo, koje je polaznik R.J. poslao nam dovoljno govori o njegovoj skromnosti, domaćem vaspitanju i uljudnosti, kao i shvatanju načina funkcionisanja Slobodnog Zidarstva, pa sam ga mimo pravila, uvrstio u časopis, kako bi i na taj način ostao jasan istorijski trag o prvoj generaciji sjajnih polaznika prvog istorijskog seminara MDAB.

* * *

Dragi Branko, samo da Ti se javim nakon završene prve lekcije Akademije. Želim da Ti iskažem svoje zadovoljstvo i sreću što si mi pružio priliku da shvatim smisao SZ ali i upotrebe alata u svakodnevnom životu. Nadam se da sam, bar u početku, opravdao Tvoje poverenje i da sam kamenčić u zdanju Tvoje iskrene namere da Znanje približiš i onima koji još "nemaju kecelju". Takođe, držeći se pravila hijerarhije, koja mora postojati da bi se uspostavio pravičan red iz haosa, obavestavam te da sam dragom Slobodanu Škrbiću poslao rad na temu simbolike alata, te bih Te zamolio da me posavetuješ o tome da li da, nakon završene Akademije i ostalih lekcija, nastavim sa pisanim razmišljanjem na tu temu (jer sam se u radu dotakao samo, kako sam ih sam nazvao, "merno-kontrolnih" alata... (ah, i pored završenih prava, još uvek iz mene "izbija" mašinac...

Tvoj R.J.

Naredni broj e-biltena MDAB "SLAVA ZNANJU" No. 2, izlazi 15. januara 2020. godine. Svi koji žele da se obezbede da će ga imati na ekranima svojih kompjutera i telefona, neka nam pošalju svoju e-mail adresu, pa ćemo im ga direktno proslediti čim izađe.

kapitalni projekat srpske masonologije SRPSKA MASONSKA ENCIKLOPEDIJA

piše: Dekan Akademije
Br.: **Branko Rogošić**,
Dr. Ph.N., L.L.Sc & R.A. (h.c.)

Kruna mog masonološko-istoričarskog rada biće "Srpska Masonska Enciklopedija" (SME), na kojoj radim preko 20 godina prikupljajući razne, pa i najsitnije podatke o predratnim Masonima, i koju lagano i bez presije pišem već skoro 2 godine, približavajući se (okvirno) prvog desetini knjige. Posebno mi je uvek bilo uzbudljivo da pronađem podatke o nekim danas sasvim zaboravljenim Masonima, i da ih ovekovečim u knjizi, ali i da preko informacija o njihovom životu bolje shvatim i upoznam funkcionisanje predratne Masonerije, koja me i dalje nadahnjuje i daje motiv za dalji rad. Povremeno ću, ilustracije radi, objavljivati po neku enciklopedijsku jedinicu, kako bi javnost mogla da stekne utisak o značaju projekta, koga će – naravno, podržati i MDAB, a nadam se i neke druge organizacije i pojedinci.

* * * * *

BAKIĆ N. Dragoljub

(Vračevšnica, Gornji Milanovac, 20.12.1898 -
Kragujevac, 24.02.1968)

profesor i istoričar Kragujevca

Pisac istoriografske studije "Pet vekova Kragujevca" i profesor i direktor kragujevačkih škola je rođen krajem XIX veka u učiteljskoj porodici. Otac Nedeljko, učitelj, i majka Leposava, domaćica, ulili su Dragoljubu ljubav prema knjizi i domovini, što je on dalje, tokom plodnog života, prenosio na svoje potomke i brojne generacije učenika.

Očevi premeštaji zbog potreba službe uslovlili su česta seljenja, pa je Dragoljub osnovnu školu završio u Miraševcu (opština Rača Kragujevačka), dok je gimnaziju upisao 1909. godine u Kragujevcu, koji će ostati centar njegovih životnih puteva. Upisao, ali na žalost ne i završio. Došao je rat i budući član lože "ŠUMADIJA" je zajedno sa srpskom vojskom i delom naroda prešao albanske planine, i nakon golgote, obreo se u Draču i Valoni, odakle ga srpska vlada početkom 1916. šalje u Francusku, gde će u prelepom Nici prvo naučiti francuski jezik, a zatim i završiti gimnaziju juna 1917. godine. Kao dobar đak bio je u poziciji da bira fakultet koji će studirati, i ljubav prema istoriji opredelila ga je za Filozofski fakultet u Klermon Feranu, na kome će diplomirati 08.11.1920. godine.

Odmah nakon sticanja akademske diplome, Bakić se vraća u domovinu i 05.02.1921. počinje uspešnu prosvetarsku karijeru, kao suplent u Kruševačkoj gimnaziji. Par meseci kasnije prelazi u kragujevačku Mušku gimnaziju, u čijim klupama je nekada kao đak sedeo. Međutim, naredne 1922. dobija premeštaj u Žensku učiteljsku školu u Kragujevcu, gde ostaje sve do Drugog svetskog rata (sa jednim tromesečnim premeštajem u Prvu mušku gimnaziju u Kragujevcu). 1924. je

služio vojsku i kao prvi u rangu završio školu rezervnih artiljerijskih oficira u Sarajevu. Krajem naredne 1925. je položio stručni profesorski ispit iz opšte i narodne istorije kao primarnog, i geografije kao sporednog predmeta. Tokom karijere, pored ova dva predmeta, predavaće i sociologiju, istoriju umetnosti, latinski i francuski jezik. Po političkom opredeljenju bio je umereno levo orijentisan, a zabeleženo je da je bio član Republikanske stranke i simpatizer pojedinih akcija predratnih komunista. Rat ga je zatekao u Kragujevcu, gde su Nemci izvršili 21.10.1941. jedan od najvećih zločina prema deci u istoriji čovečanstva, kada je streljano preko 7000 Kragujevčana, a među njima i veliki broj Bakićevih đaka i kolega.

Preostali profesori su sazvani u Učiteljsku školu, gde im je direktor Radne službe, ljotićevski oficir Begović, održao govor, koji je Bakić zabeležio u svojim memoarskim beleškama: "Poznato vam je zašto sam vas pozvao... Vi ste dosadašnjim vaspitanjem omladine doveli do 27. marta; od sada toga više ne može biti. Mi preuzimamo vaspitanje. Francuska revolucija ne može biti primer na koji će se ukazivati. **Sloboda, jednakost i bratstvo** neće se smeti više pominjati. Naša deviza je rad, red, disciplina. Mi hoćemo vaspitanje: antikomunističko, versko i nacionalno. Našom prosvetom ne mogu više da rukovode **masoni**".

Možemo samo da zamislimo kako je bilo Bakiću dok je slušao ove reči! No, ljotićevac nije mogao ni zamisliti da će ironijom sudbine i dalje prosvetom u gradu rukovoditi Mason, kada je Bakića postavio za V.D. direktora Učiteljske škole! Po oslobođenju, Bakić postaje član Gradskog odbora, a zatim i član Komisije za ratnu štetu, a od 1947. se vraća u prosvetu, ovaj put kao profesor Druge muške gimnazije u Kragujevcu. 1951. dobija premeštaj u Smederevo, gde radi kao profesor u gimnaziji. 1953. se vraća u Kragujevac, gde će ostati do smrti. Službovao je u Mešovitoj učiteljskoj školi, a pred penziju je postavljen za profesora istorije Više pedagoške škole u Kragujevcu, odakle je krajem 1964. godine otišao u zasluženu penziju.

Savremenici su ga opisivali kao modernog i naprednog pedagoga, o čemu svedoče i stručni radovi koje je povremeno publikovao. Objavio je i dva članka u "Jugoslovenskom dnevniku" (1931), a nakon rata i stručnu monografiju "Hronika Stragara" (1958). Bio je aktivan član Društva istoričara grada Kragujevca, i tu je dao svoj najveći profesionalni doprinos. Više decenija je vodio beleške i pripremao obimnu knjigu o 5 vekova Kragujevca, ali ga je smrt preduhitrila, pa su knjigu, na osnovu njegovih zapisa, dovršile njegove kolege. Iz predgovora knjige: Bakić, Dragoljub – Pet vekova Kragujevca: članci i uspomene, prevodi i prepiska (Narodna biblioteka "Vuk Karadžić", Kragujevac, 1972) i crpimo skoro sve biografske podatke o ovom predratnom srpskom Masonu (predgovor pod naslovom "Dragoljub Bakić i njegovo delo" je napisao Dr Živomir Spasić). Kao Bakićev dodatni doprinos nacionalnoj istoriografiji treba pomenuti i njegovo poznanstvo sa Dragicom Čičom – Savić, simpatijom Gavrila Principa. Dragica mu je dala i neka Gavrilova pisma, koja je Bakić nakon njene smrti objavio, i time upotpunio još uvek nekompletni mozaik Sarajevskog atentata. Iza sebe je ostavio suprugu Milicu i kćer Branislavu, koja je sačuvala njegova pisma, spise i beleške, što je bilo od velikog značaja za sastav njegove biografije. Preminuo je, od posedica *angine pectoris*, 24. februara 1968. u svom stanu u Kragujevcu, u Karađorđevoj br. 52.

∴

Nema mnogo informacija o Bakićevom Masonstvu, osim da je 1933. godine ugledao Svetlost u beogradskoj loži "ŠUMADIJA", čiji je član ostao do samouspavlivanja jugoslovenske Masonerije 1940. godine.

TV SERIJAL UVLE INSIDE THE FREEMASONS

piše: Vladimir Žegarac (44 god) Mason

Brat Žegarac je poznat po postavljanju zanimljivih i aktualnih postova na društvenim mrežama, ali i poštovanju masonskih principa u svakodnevnom životu. Za ovaj broj je pripremio prikaz serijala koji se pojavio na TV i internetu koji je izazvao pažnju svetske javnosti.

Još jednom su Englezi pokazali da su neprikosnoveni kada je u pitanju Kraljevska Umetnost. Uz blagoslov Ujedinjene Velike Lože Engleske (UVLE ili UGLE kao skraćena na engleskom) u produkciji američke medojske kuće Netflix-a snimljen je i objavljen serijal u 5 epizoda o Slobodnim Zidarima.

"INSIDE THE FREEMASONS" (2017) omogućava "običnom" svetu da zaviri u tajanstveni svet Masona. Na potpuno drugačiji način, daleko od stereotipa na koji je većina gledalaca navikla, prikazan je put od profanog do masonskog.

**Ko su Slobodni Zidari?
Šta oni rade?**

**Kako žive i čime se bave?
Kako izgleda unutrašnjost Hrama?**

Na sva ova pitanja naćićemo odgovore kroz lične priče Masona. Uvidećemo da su oni ljudi od krvi i mesa, da imaju osećanja, žive normalnim životima u zajednici, da se raduju, nekad napiju, vesele ali i plaću i doživljavaju tragedije. Serijal će vas nasmejati ali i rastužiti.

U pet epizoda o svom iskustvu govore, kako oni koji tek trebaju da zakucaju na Dveri i dožive inicijaciju tako je iskusni Slobodni Zidari sa dugogodišnjim stažom. Evo i kratkog opisa epizoda:

Epizoda 1

Dok se jedan priprema za inicijaciju u Bratstvo drugi uvećbava tekst za novu ulogu u svojoj Loži.

Epizoda 2

Ćlanovi govore o uzdizanju na drugi stepen i o važnosti humanitarnog rada.

Epizoda 3

Pripreme za uzdizanje na treći stepen. Mason govori na koji način mu je moto-grupa "Sinovi udovice" pomogla u teškim trenucima.

Epizoda 4

Slobodni Zidar prića zašto i kako se odlučio da pristupi Bratstvu. Žena visokorangiranog Masona govori o svom iskustvu sa Kraljevskom Umetnoću, o podršci koju pruža suprugu I o njegovoj ulozi u "klubu za velike dećake".

Epizoda 5

Prvi put je prikazano unošenje Svetla u novu Ložu, a tu je i Loža ljubitelja fudbala.

U serijalu se pojavljuju mnoge znaćajne lićnosti engleskog Slobodnog Zidarstva, govori se o interesantnim Ložama, jedna od njih sa imenom Chelsea, sastavljena od umetnika, slikara, glumaca... Govore bivsi vojnici, poljoprivrednici, bokseri, doktori, bajkeri, profesori... Imamo priliku da ćujemo i Velikog Majstora Prince Edward George Nicholas Paul Patrick-a, koji je ovog leta posetio Beograd, kao i njegovog zamenika Džonatana spensa (Jonathan Spence), koji je u serijalu nasmejan, sraćan, vedar – jendom rećju normalan i prirodan, uprkos izuzetno visokoj poziciji u "majci loži" UVLE.

Serijal možete pogledati na www.netflix.com oćekujemo uskoro I na www.youtube.com kanalu.

predstavljanje buduće knjige polaznika seminara, Gorana Stefanovića, inspirisane sudbinom predratnih Masona – ruskih emigranata u Kraljevini Jugoslaviji

uskoro uzbudljiva nova knjiga
POSLEDNJA RUSKA ZIMA:
tamni vilajet ruskog Beograda
piše: Goran Stefanović (43 god)

Izuzetan energetski naboj, optimizam, intelekt ali i umetnički dar – okupio se u dve grupe polaznika prvog seminara Akademije. Pored nekolicine muzičara (metal je u pitanju) koji imaju za sobom ozbiljna ostvarenja, albume, ploče, koncerte, tu je i jedan pisac koji je, vođen radoznalošću literate-istraživača, zakucao na naše Dveri u potrazi za Znanjem, činjenicama, Istinom, koja bi mogla pomoći da svoje delo kompletira na pravi način. Tema je izuzetno zanimljiva, i ovde predstavljamo njegov roman u nastajanju...

Na osnovu dugogodišnjeg temeljnog istraživanja arhivske građe, dnevnika aktera, novinskih članaka i memoarskih dela u knjizi predstavljam jednu inovativnu priču o poslednjoj ruskoj zimi za dva miliona poraženih Rusa, o njihovoj evakuaciji sa Krima, o njihovim sećanjima na krvavu Oktobarsku revoluciju, o usudu koji će Belu gardu, najjaču armiju na svetu kao i elitu Carske Rusije osuditi na lutanje po bespuću tamnih vilajeta Beograda, prestonice Kraljevine SHS i Jugoslavije u periodu od 1918. godine do 1941. godine.

Knjiga je podeljena na više poglavlja kroz koja se provlači potresna priča o sudbini malih ljudi, ruskim izbeglicama, o njihovim strahovima, patnjama, nadama i siromaštvu. Listajući stranice ove knjige na trenutak možete zakoračiti ulicama međuratnog Beograda, osetiti žamor ulice, čuti odjeke političkih intriga i kafanskih priča iz "Kazbeka", "Mimoz", "Ruske lire"...

Posebno poglavlje u knjizi posvećujem temi koja je jako malo istraživana na ovim prostorima – **ruskoj Masoneriji** i delovanju emigrantskih masonskih loža u našoj zemlji u međuratnom periodu. Za pomoć oko izrade ovog poglavlja posebnu zahvalnost dugujem našem poznatom masonologu Branku Rogošiću, dekanu Akademije, sa kojim sam kroz dugotrajne razgovore i konsultacije uspeo da istražim i utemeljim najznačajnije činjenice. Prilikom izrade ovog dela knjige veliku pomoć mi je pružilo i znanje stečeno na Masonskoj Duhovnoj Akademiji Balkana (MDAB) bez koga bi jednostavno bilo nemoguće sagledati ovako kompleksnu temu.

Rusko Slobodno Zidarstvo doživelo je svoj procvat 1917. godine, ako se ima u vidu da je prva privremena vlada Aleksandra Kerenskog, sastavljena marta/aprila meseca posle abdikacije cara Nikolaja Romanova II, imala jedanaest ministara od kojih su

deset bili Masoni. Miljukov je bio jedini "svetovnjak" u grupi. U to vreme na tlu Ruske carevine postojalo je dvadeset osam masonskih loža. Tokom održavanja Mirovne konferencije u Parizu (poznatije kao Versajski sporazum) ruski delegati (Ljvov, Maklakov, Sazonov i Čajkovski) nisu prihvaćeni kao predstavnici Carske Rusije, međutim, francuske lože su vrlo rado prihvatile Braću i pomogle im oko nastavka delovanja.

"Neka nam ne govore da je Rusija mrtva. Mi znamo da je to laž. Rastrzanu i osramoćenu mi smo je izneli na svojim znamenjima. Ta znamenja, dok smo živi, ne mogu nam otetiti iz naših ruku".

(Vrangel, 15.11.1921. godine na godišnjicu evakuacije sa Krima)

Prva ruska emigrantska loža u Beogradu osnovana je 1927. godine i nazvana je "Maksim Kovalevski" po istoimenom ruskom akademiku, profesoru ustavnog prava na Moskovskom univerzitetu, članu Prve državne dume, čoveku koji je uz pomoć francuskih Slobodnih Zidara, vaspоставio rusko Masonstvo. Brat Kovalevski je, uz pomoć braće Sekola i Buleja koji su došli iz Francuske u Moskvu i Sankt Peterburg, osnovao - počevši od 1906. godine, brojne lože u Ruskoj državi, od Varšave do Irkutska.

Osnivač lože "Maksim Kovalevski" u Beogradu bio je je **Mihail Pavlovič Čubinski** (1871-1943), jedan od ruskih emigranata koji su posle Oktobarske revolucije i pada carizma novi život našli u Beogradu. Mihail Čubinski i danas je za širu javnost ostao u senci prošlosti. Za njega znaju jedino stari pravnici koji su "kriminologiju" polagali pripremajući se iz njegovog udžbenika. Čubinski je priznat kao rodonačelnik kriminologije u Evropi za vreme života, mada su njegovi radovi čak i u današnje vreme ostali *terra incognita*. Ali da ne otkrivam poreviše do izlaska knjige...

Goran Stefanović iz Požarevca, dipl.ing.maš. master

Niš, Knjaževac, Šabac
ZNAČAJNI JUBILEJI
Sloboda – Jednakost - Bratstvo

piše: Prvi Prorektor Akademije
Br.: **Zoran Totić**,
Dr. L.L.Sc. (h.c.)

Hroničar našeg vremena, i pisac prve masonske autobiografske knjige, u kojoj je opisao i prvu masonsku svadbu u Srbiji (u kojoj je on bio glavni akter), izvedenu na srpskom jeziku, po ritualu ŠODP, pored organizovanja tribina, pisanja i izdavanja knjige, posećuje sve važne događaje širom zemlje, i ostavlja nam pisani trag koji će jednog dana biti prvo blago za neke buduće masonologe. Vredni Br.: Totić, Prvi Prorektor naše Akademije, na ovim svetkovinama, pored masonskih pouka i Znanja, prisutnu Braću prosvetli i obraduje i svojim stihovima... Masonerija itekako postoji i izvan najvećih gradova, i posebno je važno održavati masonski plamen širom zemlje i regiona, pa nas posebno obraduju ovakvi jubileji koji pokazuju da se i izvan najvećih regionalnih centara može organizovati i održati masonski život na sreću i radost svih članova Univerzalnog Bratskog Lanca. Pred samo završavanje broja, Rektor Škrbić je u svojoj riznici masonskih sećanja pronašao i fotografije sa unošenja Svetla u ložu "Bratstvo" pre 15 godina, kojem je i lično prisustvovao, pa ih ovde prvi put objavljujemo, što prvi broj "Slava Znanju" čini i značajnim istorijskim izvorom, a time uspostavljamo i most od JUČE ka SUTRA.

U poslednjih mesec dana u VNLS-u (Velika Nacionalna Loža Srbije) održane su tri proslave godišnjica unošenja Svetla i početka ritualnog života tri značajne srpske masonske lože.

9-og dana meseca novembra održana je u Nišu, u restoranu jednog našeg Brata, proslava **15-godišnjice** unošenja Svetla u poštovanu Ložu "**Nemanja**". Rad je sproveden kao Bela Ceremonija u prisustvu stotinak Sestara i Braće iz Srbije i okruženja (Bugarska i Grčka). Bili su prisutni VM Grčke, VM Bugarske, GK VS Bugarske, Počasni VM VNLS-a Br. Dragoslav Pavlović i mnogi drugi. Rad je protekao u svečanoj atmosferi i nastavljen je radom za trpezom do duboko u noć.

U subotu 30.11.2019. G.I.S. održana je proslava **10 godina** od unošenja Svetla u PL "**Timakum**", Or. Knjaževac. U prisustvu 79-oro Braće i Sestara u prelepoj atmosferi etno-kuće Torlaci održan je rad za trpezom. Bilo je lepo družiti se sa prvim VM VLJ po buđenju 1990.

godine - **Zoranom Nenezićem**, počasnim VM VNLS Dragoslavom Pavlovićem, Braćom iz Bugarske (PL "Krasota"), Braćom iz Grčke i pripadnicima našeg Bratstva iz Niša, Zaječara, Beograda...

U subotu 7-og dana meseca decembra 2019. G.I.S. u Šapcu je održan Ritualni Rad kojim je obeleženo 15 godina od unošenja Svetla u PL "**Bratstvo**", Or. Šabac. Uz prisustvo sedamdesetak Braće, rad je protekao u svečanoj atmosferi koju je upotpunio Br. M.M. (*inače i pisac i prevodilac nekoliko važnih masonskih knjiga – prim.ur.*) besedom u kojoj je nadahnuto izložio istorijat PL "Bratstvo". Zbog sprečenosti poslovnim obavezama nisam prisustvovao ovom radu ali je ČS PL "Bratstva" pročitao moj mejl i pesmu napisanu specijalno za ovu priliku: "Sloboda - Jednakost – Bratstvo", koju sada delim i sa čitaocima časopisa "Slava Znanju". Posle Rada nastavljeno je druženje za trpezom uz prigodnu muziku.

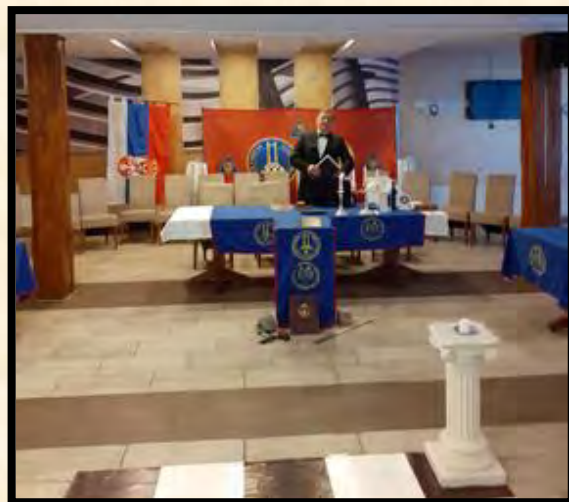
Ritualni Rad Unosa Svetla u novoosnovanu ložu "Bratstvo" na Orijentu Šapca, 2004. godine – unos tragača sa alatima.

Tadašnji VM VNLS Br.: Dragan Martinović - Martin unosi Svetlost (u petrolejskoj lampi) i osvetljava ložu u Šabac.

Čelični Svod – ulazak VM Br. Martina u Ložu "Bratstvo".

Današnji Č.St. "Bratstva" u novom Hramu vrši poslednje pripreme za svečani Ritualni Rad 07.12.2019..

VM Br. Martin preuzima Plameni Mač. U levom uglu se vidi 35-godišnji Br. Škrbić (tada još uvek sa Pomoćničkom keceljom i kosom na glavi), kako ostrim okom prati Ceremoniju, i upija detalje.

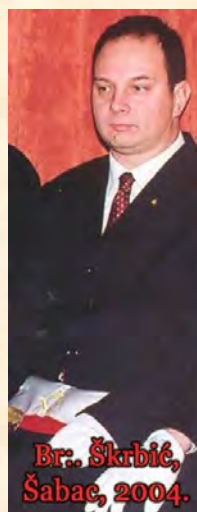

"...U ime Velikog Neimara Svih Svetova..." – Br. Martin otvara Ložu po Ritualu Škotskog Obreda Drevnog i Prihvaćenog, dok Mačonoša i Obrednik čine prav ugao iznad Oltara Zakletve na kome su Ugaonik i Šestar postavljeni na Bibliji na "učenički način".

SLOBODA – JEDNAKOST – BRATSTVO

Br.: Zoran Totić

Živeli su ljudi i pre nas... Ali oduvek su se borili za nju!
Mnogi su živote položili ne dosegnuvši je...
Drugi su svoje sudbine podredili bitkama za oslobodjenje od jarma koji su im drugi nametnuli...
njen dah nisu osetili.

Sloboda!

Za neke davno izgubljeni ideal!
Za slobodnozidarsku Braću
neophodnost koja uliva poverenje.
Preduslov za nezavisno rasuđivanje.
Moja Loža sudbinom odabrana...
u njoj sam iniciran, posvećen i
uzdignut!

U njoj sam se oženio, tu sam prvi put
postao Garant... osetio snagu
Bratskog Lanca, **Jednakost** svakog
Brata, bilo da je najnoviji Učenik ili
Majstor veteran.

Svi smo mi rođeni nevini i čisti, neuki
i slabovidi... kao mladunčad
izbačena iz majčine utrobe, kao pilad koja su probila
ljusku jajeta.

Podvrgnuti iskušenjem četiri elementa
i kasnije učeći samopregorno trudili smo se
da neuprljamo naše ruke...
da ne uvredimo Brata, već da mu pomognemo,
da prebodi svaku nedaću...
da se nikada ne oseti usamljen!

Da delimo i radost i tugu... jer mi smo **Bratstvo!**
Tu nema nerazumevanja,
samo poštovanja za različitost,
drugačije mišljenje Brata i stisak ruke
dok se lagana drhtavica širi Bratskim Lancem.

I još jednom Braćo idemo sa
Znakom i škotskim usklikom:

Huza! Huza! Huza! Sloboda – Jednakost – Bratstvo!

NIŠTA NOVO POD SUNCEM

piše: D.M. (39 god), koji kuca na Dveri

U Loži nas ima "od svake dobre fele", pa je tako i među polaznicima prvog seminara Akademije. Neki su izuzetno praktični, zapitkuju kako se izvodi ova ili ona kretnja u Ritualu, kada se nešto desilo u istoriji SZ, ili da li je po masonskim zakonima moguće ovo-ono... Drugi, nisu tako "epski", već više lirski nastrojeni. Treći su zaokupljeni dubokim filozofskim i ezoterijskim temama, što obično ima utemeljenje u njihovom profanom profesionalnom angažovanju. Polaznik D.M., astrolog i hermetičar iz Beograda, je jedan od takvih, koji Masoneriju doživljava na ezoterijskom nivou. Inspirisan uvodnom besedom dekana MDAB pred početak obrade 2. predmeta "Uvod u opštu i balkansku istoriju Slobodnog Zidarstva", preneo je na papir tok svojih misli, koje je i ilustrirao prigodnim fotografijama koje je lično snimio, upotpunjujući ovim trudom alhemijski proces stvaranja "Malog Dela". Naime, u obraćanju polaznicima, u želji da im približim istoriju kao (takođe) "alhemijsku" (tj. duhovnu), a ne suvoparnu disciplinu, koja nam pomaže da se preko poznavanja "juče", orijentišemo u "danas", kako bi predvideli "sutra", i navodeći da se u životu, a posebno onom masonskom, ponavljaju iste situacije – citirao sam **Bibliju**, tu riznicu mudrosti za one koji umeju da čitaju, pa sam i hermetičko pravilo "Kako gore –t ako i dole", transmutovao u "Kako juče – tako i danas", i ilustrirao biblijskom sentencom kojom je D.M. i započeo svoje promišljanje... Pročitajmo ga.

" ta je bilo to ce biti, sta se cinilo to ce se ciniti, i nema ništa novo pod suncem".

Knjiga propovednikova, Prva glava, stih 9

NIŠTA NOVO POD SUNCEM

I opet je sve naopako. Stalno tragamo izvan nas dok izmišljamo sve na dohvata ruke bez ikakvog truda istinske gradnje, tražeći najlagodniji način življenja zemaljskog života koji je prolazan. Zamalo na prodaju čak. Šta ako bi se uzdignili bar malo iznad - a iznutra, te bili u samoj adheziji sa Svetlošću? Možda se baš to nekada "činilo" drevno, i pod Suncem u zenitu. I što će se činiti! Na svetom skupu... Da.

Istorija se ponavlja ili pak nastavlja na sledećem nivou naše percepcije poput eklipsa sunčevog sistema kada se suprotnosti i senke spajaju u jedno, te iz samog centra obnavljaju Drvo Znanja kao prasecanje na impulsu Života, na smisao; na izdizanje iz zemljane materije. Huh. Teške su ovo misli za jednog profanog koji se sa strašnim avetima strasti bori zarad večnog užitka za celo Čovečanstvo... Jedan sasvim novi svet.

U Slavu Stvoritelja koji nam srce pokreće ka sličnima, ka izabranima.

02:22 h je po ponoći. Tonući u san lagano se nižu pitanja...

Da li smo mi, kao Učenici Kraljevske Umetnosti, samo senka, odraz, ili pak nijanse jednoga Sunca sa mnoštvo zrakova? Ili su to u početku ogledala nas samih od kojih zaslepljeni ništa ne vidimo? Šta ako smo rođeni sa **povezom preko očiju** namerno? Da li je svako od nas poput kamena mudrosti i istine, odlomak slagalice, koja je postanjem formirana u najskrivenijem kutku našeg srca? Da li je zaista sve povezano i određeno Putem? Gde je međica? Hoću je preći. Moram. Kako će me drugačije primetiti, čuti, osetiti. Najverniji moji čiji šapat od rođenja čujem. Sveštenici i nekakvi lekari mi nisu verovali.

Kamen je UVEK neobrađen, jer UVEK može bolje, više, jače, dalje... Perfekcija je jedino svojstvena Velikom Neimaru Svih Svetova, koji nam je dao mogućnost da tragamo za njom i klešemo svoje mane, kako bi naš "kamen" bio što bliži "perfektnoj kocki".

Možda dobro ne proučavam Knjigu Zakona? Unutrašnje sveštenstvo najmudrijih me posmatra a ja i dalje pričam. Pitam. Molim.

I kog to tačno mesta ispod Sunca, koje tačno galaksije? Možda Sunce svih sunaca... Da. Mora da je to. Pa zar svako biće nije novi plamen koji se iznova rađa, metafizikom svete vatre; nedokučive tajne Univerzuma uzdiže iznad samog sunca **Jakovljevim stepenicama**?

Umor me lagano pristiže.

No opet mi nije jasno šta nam Veliki Neimar svih svetova ovom porukom iz Knjige Zakona zaista poručuje i navodi ako nije šifra, instrukcija za dekodiranje izabranih?

Skrnavim li svetinju ovim uvrnutim mislima? Kamen sam. Nebrušen. Uvidi spasavaju... Budno Oko nove duhovne Braće kroz Svevišnje.

Sve je u ravnoteži (duha) i tada nemoguće postaje moguće, a ideja sa lakoćom pobeđuje materiju.

I dok filozofski postavljam pitanja na Putu do velikih Dveri, rešavajući zagonetke Sfinge putovanjima izvan vremena i prostora, odjednom nastaje tišina, muk.

San me prevrće.

Iz potpunog mraka se formiraju Tri tačkice svetlosti koje mi zavaravaju vid, dioptriju smisla, sapleću mi korake i padam ničice. Osluškujem šum vetra dok umoran od lutanja svetom grančicom najživljeg zelenog lišća iscrtavam krug na pesku prisećajući se drevnih. Molim za pomoć. Za putokaz.

A znam da ne sanjam. Ili je u snu san koji preobražava.

Red iz Haosa, život posle smrti, "Umri i budi, a ne budi i umri", za rađanje Nade je potrebno malo... Fiat Lvx.

Lozinku ne umem izgovoriti, kao da mi je opet jezik svezan ispred Vavilonske kule, dok mi se um ipak spusta u centar srca.

Ćutim. Stajem konačno. Tišina je i u Tajni sam.

Uzdihem ruku i nesvesnom snagom pokreta života prstom ka nebu zahvatam plamteću zvezdu koja me presvlači svojim plaštom svetlosti. Vidljiv sam. Mrtav. Poluživ. Nešto sam.

Duhovi drevni odigravaju svoje poslednji ples dok između dva stuba stojim podrhtavajući iz smrtnih kostiju.

Da li cu proći? Smem li? Tragovi do Hrama su nestali i nema nazad. Šta ću uopšte i tamo ako živ umirem sa smrtnicima. Rulja! Ovde me čekaju odavno... Znaj! Prodržavaju.

Vrata se Hrama otvaraju a ja suzu ne puštam. Nema čak ni emocija dok Srce gori i spaljuje sve sile nečiste! Braci hrabrost treba. Vernost. Vrline nebeske koje nam duše povezuju. Uverenje da ja jesam Brat kojeg prepoznaju iz ko zna kog hodnika vremena. Držim ih iznutra i ne puštam. Prepuštam... Menjaju se oblici u Krugu Svetlosti najdrevnijih. Simboli su čak identični kao i na onim fotografijama koje uslikah pre koji dan tražeći odgovor, simbole prepoznavanja. Znak.

Znam da će Braću novu bar malo obradovati. Podsetiti možda na same početke, učvršćujući savez koji sledi. Postaviću ih ovde čim se probudim, iz haosa u potpuni red, putem koji nam je predodređen. Hladan metal na vreloj koži osećam, krv mi se u žilama ledi ali im verujem! Shvatam, Mač Istine je to. Na vratu, na grudima, dostojanstveno i graciozno seče svaku iluziju, prekidajući dotok tame ožiljcima sastavljenog tela koje je spremno za Let Krilatog Sunca uzdžućeg Hrama. Odozdo.

Budim se, 04:00 am. Slava Znanju! Hvala Kralju!

NE, ne možete kupiti UDŽBENIKE AKADEMIJE

Udžbenici Akademije su namenjeni ISKLJUČIVO polaznicima naših seminara, i naravno profesorima MDAB. Štampaju se u tačno određenom broju primeraka (broj polaznika + broj članova MDAB), što ih čini najraritetnijim srpskim masonskim publikacijama 21. veka. Ne kupuju se, već se dobijaju nakon upisa.

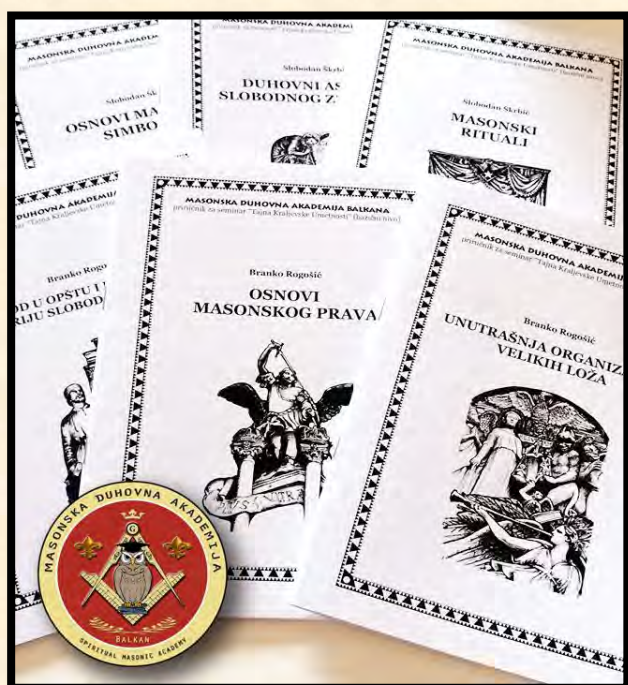
Ovom prilikom javno odgovaramo brojnoj Braći, našim bliskim prijateljima i dugogodišnjim "kolegama" na brojnim masonskim Gradilištima, koji nas zasipaju pitanjem "A pošto su vam udžbenici?" NE, ne možete dobiti ili kupiti ove udžbenike. Takva je odluka i politika Akademije. Niste se upisali na seminar, i time ste izgubili mogućnost da ih imate. Polaznici su u upisnom formularu potpisali "zakletvu tajnosti" koja se, između ostalog, odnosi i na sadržaj udžbenika, i pošto je

reč o časnim ljudima, ni oni vam neće kopirati literaturu.

DA, znamo da su ovo **kolekcionarski rariteti** koje "morate imati". DA, znamo da je u interesu Slobodnog Zidarstva da se na makar 10-ak mesta čuvaju kompleti svega što je objavljeno (i po jedan dodatni komplet u jednoj beogradskoj biblioteci, kao i u biblioteci jedne lože u Švajcarskoj). DA, znamo i da nas nećete razumeti, pa možda se i naljutiti na nas. Ali, NE – ne možete kupiti komplet udžbenika. Trenutno ih je 6. A biće ih uskoro 80-ak. Samo polaznici kurseva će imati privilegiju da udžbenike imaju u svom posedu, i teško je poverovati da će se, makar u dogledno vreme, lišiti takve ekskluzivnosti i drage uspomene.

Međutim...

Možete ih nabaviti ako upišete naše seminare, i uložite minimalni trud da makar ispunite upisne formulare, na osnovu kojih ćemo formirati vašu **matrikulu**, i koji će biti dokaz da ste bili polaznik naših obrazovnih programa.

Nemate nikakvih dodatnih obaveza, jer je kod nas sve dobrovoljno. **Ne morate** koristiti ništa od nastavnih sadržaja. **Ne morate** pisati eseje, baviti se istraživanjem ili praktičnim radom, naravno – ne morate ni polagati završni ispit... – ako vam je sve to dosadno, nepotrebno, ili jednostavno nemate vremena. **Možete se samo upisati**, postati naš polaznik, preuzeti udžbeničku literaturu. Na vama je da li ćete samostalno raditi po našim metodama, ili ćete je samo pospremiti na policu sa zadovoljnim kolekcionarskim osmehom da imate nešto što je istinski raritetno i jedinstveno. Takođe, u slučaju ponovljenih seminara, udžbenici će imati takvu odštampanu oznaku (npr. 2. seminar, sa promenjenom godinom izdavanja, i eventualno drugim dopunama), pa će i ti biti takođe rarietni i jedinstveni. Za neke seminare gde ćemo formirati male grupe od svega 20 polaznika,

štampaćemo baš toliko udžbenika: 20 + 5 za članove Akademije.

Ako vam je i to teško, da samo popunite formular i uplatite kotizaciju, ili ako vam vaše velike lože ne dozvoljavaju iz bilo kog razloga kontakte sa drugim masonskim organizacijama i institucijama – onda vam udžbenici MDAB realno i ne trebaju, ma kako vam se činilo drugačije.

Možda ćemo jednom tekstove iz ovih udžbenika pretočiti u neke druge knjige, možda svih 6 udžbenika "spakovati" u jedan... – ali u ovom obliku se nikad neće naći u prodaji, čime će zadržati oreol nedohvatljivosti i predstavljati pravo "kolekcionarsko blago" u decenijama koje su ispred nas. I to je jedan mali poklon polaznicima. Veoma je verovatno da će već za 5-10 godina oni vredeti možda i 5-6 puta više od cene kotizacije, a sigurno je da će sinovi polaznika jednog dana u budućnosti za komplet udžbenika moći da dobiju pravo bogatstvo. Jer tako to ide u Masoneriji. Kolekcionari širom sveta prate dešavanja, a male zemlje poput Srbije znaju biti posebno "egzotične" i zanimljive. Kada se na to doda podatak da je MDAB prva privatna i nezavisna masonska Akademija, a da je reč o udžbenicima prvog seminara ikada – nije teško pretpostaviti da će ove knjige biti veoma tražene, a posebno one koje su bile u posedu nekog profesora, ili polaznika koji postane važna istorijska ili masonska ličnost.

Zato razmislite kada raspišemo sledeći upis za naredne seminare... i nemojte reći da vas nismo bratski obavestili.

dekan MDAB, Br.: Branko Rogošić

TEMPLARSKA DOBROČINSTVA

Masoni uvek na sav glas ističu svoju humanitarnu delatnost, ali u realnosti Balkana, to se dešava veoma sporadično. U mnogim ložama prođu i godine a da se ne organizuje neka takva milosrdna aktivnost. Na drugoj strani, naša Braća Vitezovi Templari (u čijim redovima je mnogo Masona i *vice versa*), pored brojnih aktivnosti o kojima se ne govori, takođe u diskreciji veoma često pomažu onima kojima je to najpotrebnije, u čemu se posebno ističe OSMTH (<http://templari.org.rs/>). Shvativši da je poenta u čestim, konstantnim, pa i malim akcijama, i da ne treba čekati da se prikupe milioni (jer se to neće desiti), da bi se pomoć uručila, kao i da ne treba čekati velike nesreće da bi se nešto prikupilo, OSMTH Templari serijom manjih akcija vrše svoju, kako sami kažu – dužnost, pa umesto mačem kao nekada, štite nejač osmehom, pažnjom i najpotrebnijim stvarima.

7. decembra 2019. predstavnici **Velikog Priorata Srbije - Reda Vitezova Templara Srbije OSMTH**, posetili su Svrtište za decu i mlade u Beogradu (<http://www.decaulice.rs/>). Donirana je značajna količina školskog pribora (sveske, olovke, tempere...), dečije garderobe i sredstava za ličnu higijenu, jer je to deci bez adekvatnog roditeljskog staranja i bilo najpotrebnije. Ova aktivnost je nastavak akcije "Templari za decu Svrtišta" koja je pokrenuta u martu ove godine. Akciji se u skromnoj meri pridružila i Masonska Duhovna Akademija Balkana, koja će podržavati sve ovakve i druge humanitarne aktivnosti i promovisati duh milosrđa i dobročinstva na Balkanu, a posebno među pripadnicima Bratstva Slobodnih Zidara.

foto: Br.: G.B., tekst: Br.: B.R.

najmlađi polaznici seminarara **NAŠI LUFTONI**

Krvne veze su u Masoneriji uvek bile izuzetno važne, pa se najsrećnijim trenutkom u životu jedne lože, a posebno ponosnog oca – smatra trenutak kada mu njegov sin – POSTANE BRAT.

Alhemijaska reakcija stvaranja Masonske Duhovne Akademije Balkana i započinjanja prvog seminarara ne bi bila moguća bez elemenata mladosti i krvne veze, pa su grupe upotpunila dva mladića, dva naša bisera, dva luftona – tek punoletna novopečena studenta: jedan Škrbić (20 god) i jedan Rogošić (19 god).

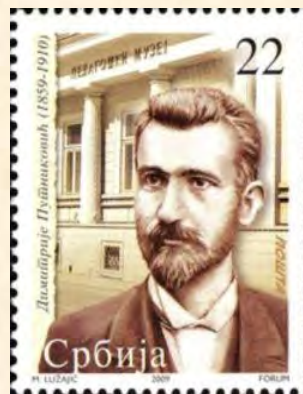
Pošto su veoma mladi, za njih je i Svetlo Severa prejako, pa smo ih maksimalno zaštitili, što je i zadatak svih nas starijih, nedozvoljavajući svojim telima da im jaka Svetlost koju širi Akademija, čak i na ovim bazičnim seminarima, ošteti vid, jer su rođeni da gledaju daleko - ako bude išlo po planu, mnogo dalje od svojih očeva Masona.

Zato ih nismo upoznivali sa ostalim polaznicima, niti im davali bilo kakve zadatke, pa ni proveravali da li su naučili nešto iz udžbenika. Dovoljno je da su tu, da iz prikrajka gledaju, upijaju, uče, osećaju i – PAMTE. Za 50-ak godina, biće jedini koji će moći da ispričaju priču o nama, o prvoj generaciji polaznika, o osnivanju MDAB, o jednom teškom vremenu i velikom entuzijazmu i energiji/sinergiji koja se retko javlja. Njihova imena su upisana na spisak polaznika, imaju i matrikule sa svojim posebnim brojem koji će ih pratiti dok MDAB postoji. Nismo još odlučili da li ćemo ih podvrgavati polaganju završnog ispita, jer za njih važe neka drugačija pravila. To nije nepotizam, kako bi mogao pomisliti neko neupućen, to je Slobodno Zidarstvo. A na našim seminarima možete naučiti šta ono zaista jeste.

Br.: Dimitrije Putniković
Nije znanje –
Znanje znati,
već je Znanje –
znanje dati!

*Da li smo mogli da odaberemo bolji moto koji na jasniji i tačniji način opisuje rad prosvetljenih na prosvetivanju Braće i javnosti Balkana? Pored maksime "Lux e tenebris", koja je, ponovo logično i očekivano, na latinskom, kao jeziku Mudrosti, tradicije i hermetizma, rečenica Brata Putnikovića predstavlja u najkraćem i program, ali i **raison d'être** naše Akademije. Iako smo i ranije nesebično širili Znanje koje nam je dato, ne da bi ga ljubomorno čuvali za sebe, nego da ga dalje prenesemo dostojnima, od osnivanja Akademije ova rečenica dobija svoje novo masonske značenje, kakvo i zaslužuje.*

Samo ćemo u nekoliko rečenica na ovom mestu predstaviti Br.: Dimitrija (1859-1910), Slobodnog Zidara, člana lože "Pobratim" od 1893. godine. Bio je učitelj u Beogradu i pravi naslednik Dositeja. Napisao je čak **88** udžbenika za osnovnu školu! Osnovao je

osnovao je Pedagoški muzej, tada tek treći muzej u Beogradu. U narednim brojevima "Slava Znanju" ćemo osvetljavati neke segmente njegovog života i dela, koje je dugo bilo sasvim zaboravljeno. Na žalost, Br.: Putniković nije dobio ložu koja bi se po njemu zvala, a retko ko od srpskih Masona je do skora i znao da nam je on

bio Brat. Ali i na tom planu će MDAB učiniti ono što je potrebno.

Br.: Branko Rogošić

QUATUOR CORONATI

u Sirmijumu

piše: S.I. (42 god), Majstor Mason

Od polaznika Br.: S.I., kao doktora nauka, smo i očekivali jedan ozbiljan članak za ovaj broj "SLAVA ZNANJU". On je sa oduševljenjem prihvatio ideju da opiše masonske znamenitosti svog kraja, pa je za ovo predstavljanje "masonske Mitrovice" krenuo od davne prošlosti, i legende o Četvorici krunisanih.

Sremska Mitrovica ili kako se nekad zvala grad Sv. Dimitrija (Civitas Santi Demetri) je samo moderan naziv za jedan mnogo stariji i moćniji grad antičkog Rima. Sirmium jedna od 4 prestonice Rimskog carstva, prestonica provincije ILLIRIYA u koju su spadale Panonija, Dalmacija, Mezija, Makedonija, Trakija... Grad je nikao uz reku Savu, na pažljivo biranoj lokaciji, u blizini ušća Drine i Bosuta, na na sat usiljenog hoda stacioniranih legija do najbliže granice na Dunavu. Oformljeno naselje dobilo je Status grada između 69 - 96 n.e.

Strateška pozicija grada, omogućila mu je da postane centar trgovine, i važna raskrsnica istoka i zapada Rimskog carstva. Zbog toga su mu rimski vladari davali značajno mesto i u njega su se zbog silnog bogatstva slivali najumniji mozgovi ali i najbolje zanatlije onog doba - antički kamenoresci, skulptori i zidari, između ostalih.

Upravo su oni gradu svojim radom i umećem podarili vodovod, kanalizaciju, parno grejanje, vinodukt... Sa obližnje Fruške Gore, prvog mesta van Rima gde je bilo dozvoljeno uzgajanje vinske loze još od cara Marka Aurelija Proba (232-282 n.e.), po legendi vinoduktom su se slivali potoci vina.

Sam grad Sirmium je podario Rimskom Carstvu 7 vladara, koji su stolovali i službovali u njemu. Grad je imao Carsku palatu, jedan od najvećih Hipodroma, čuvenu letnju i zimsku rezidenciju a Viminacijum su koristili kao letnjikovac. 1. marta 293. nove ere. Za vreme vladavine Galerija (250-311 n.e.), grad postaje i zvanična prestonica celokupnog Rimskog carstva. Kao najbogatiji grad provincije ILIRIKA, grad postaje veliko gradilište. I mesto okupljanja rimskih građana svih religija.

Po nekim procenama na vrhuncu moći, grad je imao preko 100.000 stanovnika. To bi danas, po modernim standardima, bio ekvivalent modernom Berlinu, ili Parizu, ili nekom drugom velegradu od preko 10 miliona stanovnika!

Treći vek nove ere, vek velikih turbulencija u Rimskom carstvu, doveo je do nesigurnosti tadašnjih careva, koji su se menjali jedan za drugim velikom brzinom, a po pravilu umirali umirali nasilnom smrću.

Krajem 3. veka Car Dioklecijan izdaje edikt kojim pokušava da umiri i dovede u red stanje u carstvu. Kao jedna od mera edikta je naredba da se hrišćanski hramovi spale, spisi unište a hrišćani koji obavljaju državnu funkciju uklone sa položaja uz gubljenje građanskog prava. Krajem III i početkom IV veka je počeo jedan od najsurovijih obračuna sa hrišćanskim stanovništvom. Zahvaljujući preciznosti Rimske birokratije, saznajemo i imena stradalnika. Po hapšenju Hrišćanjanja, svakom građaninu je dato pravo da prinese žrtvu bogu Apolonu, kao znak poštovanja Rimskog Carstva. Ako to ne uradi, gubi pravo da bude građanin i samim tim bira smrt.

Iz okoline Sirmijuma, najverovatnije iz kamenoloma u podnožju Fruške Gore, potiču petorica skulptora, pri čemu je vremenom sećanje na petog izbledelo, i u daljim spisima se pominju samo 4 skulptora iz Sirmiuma koja se u martirolozima označavaju kao ČETVORICA OVENČANIH (Quatuor Coronati). U spisima se pominju i njihova imena Klaudije, Nikostrat, Simporije, Kastronije i Simplicije. Po spisima koje se navode, oni su izvedeni pred sudiju zbog odbijanja da isklešu statu u boga Eskulapa po naredbi Cara Dioklecijana.

Skulptori su živi zatvoreni u olovne kovčege, i sa mosta bačeni u Savu. Posle određenog vremena, iz reke ih je izvadio hrišćanin Nestor i naše kamenoresce sahranio. Kult o četiri krunisana vrlo brzo se proširio Rimom tako da već Martirologium Trevirensense za šesti dan novembarskih idia piše: Roma natal[is] sanctorum Quattuor Coronatorum. Claudii. Nicostrati. Simphroniani. Castori. Simplici martyris. Ono što je interesanto je to da je kult naših simijumskih kamenorezaca nastavio da živi kroz celo Rimsko carstvo i dobio svoje mesto u analima Rimske crkve ali se njihovo poreklo zaboravilo. A moguće je da je istorija naših skulptora zaboravljena pošto je 150 godina kasnije 441/442 Sirmium doživeo

prvu devastaciju od strane Hunskih plemena. **Legenada o Sirmiumskim mučenicima** kamenorescima i skulptorima je putem izbeglica nastavila da živi u Rimu i Solunu, pošto su to bili kasnije najčešći pravci iseljavanja stanovnika Sirmiuma. Vremenom su događaji prerastali u legende a neki i u mitove.

Žrtvenik bogu Apolonu u Sremskoj Mitrovici (foto: S.I.)

U blizini gde je nekad bio Artemidin most, i mesto stradanja hrišćanskih mučenika, na samoj obali reke Save, u srednjem veku izgrađena je crkva Svetog Dimitrija (Santi Demetri - po njoj grad danas nosi ime Sremska Mitroivica prim. aut.) a danas je ta crkva posvećena Sv. Stefanu . Prvi spisi pominju je još davne 1729., gde su emisari Pečujske biskupije pomenuli crkvu rečima da je "gradić nastanjen šizmatičnim Srbima koji imaju veličanstvenu crkvu".

Ono što ovoj crkvi daje posebnu misteriju su iskupavanja koja su vršena u njenoj blizini koja su potvrdila da je ona sagrađena na još starijoj rimskoj bazilici koja je bila posvećena našim hrišćanskim mučenicima. Iskopavanja vršena 1980. godine potvrdila su ovu tvrdnju jer su u temeljima pronađene mermerne ploče iz doba Sirmiuma sa urezanim krstovima i tako se jedan Mit o mučenicima pretvorio u stvarnost. Time su potvrđene legende o našim Sirmiumskim kamenorescima i skulptorima.

Misterije okružuju ovo crkveno zdanje, pošto je krasi Templarski krst a u iskopavanjima oko iste pronađeni su i **templarski grobovi**. Sve nas ovo navodi da istorija ovog mesta mnogo dublja od nama sada poznate.

Crkva Sv. Stefana (bivše zdanje Sv. Dimitrija)

Sve ove istorijske činjenice samo su potvrdile deo legende o Četiri Krunisana. Deo koji je ostao pod velom misterije su sami događaji tj. detalji koji nisu opisani u rimskim i drugim istoriskim spisima, nego su prenošeni od usta do usta. I putem iseljavanja stanovništva došla u Rim i druge krajeve carstva.

Jedna od legendi opisana u knjizi "Masonske Legende" Gorana Ivankovića, opisuje Rimski Kolegijum, kao zanatsku tajanstvenu organizaciju koja je pre svega prenosila znanja. Sama organizacija je bila tajna i više puta dekretom zabranjivana. Po ovoj legendi Četvorica krunisanih su bili hrišćani, sakriveni u Kolegijumu. Vrlo je logično da su znanja i umeća ovih skulptora vodili ovim putem. A činjenica da su i hrišćani, zaključuje autor knjige, navodi ih da se prirodno sakriju tj. budu deo organizacije koja čuva tajnu.

Po jedno verziji legende o četiri krunisana, prvobitno su bila četiri kamenorezca po imenu Klaudije, Kastorijus, Simforijan i Nikostrat , "mirificos in arte kvadrataria", što je, i ako u prevodu "umetnost rezbarenja", bukvalno "umetnost kamena i kvadrata", ili umetnost kamenorezarenja. Po legendi četvorici krunisanih su pridružena četiri milita tj. lokalna komandira milicije; dok je jedan Simplicije, koji su ga četvorica krunisanih preobratali u hrišćanstvo tokom napretka događaja koje je legenda pripovedala, nazvan kao dodat kamenim kvadratima, čineći ukupno devet. Pošto je hrišćanstvo proglašeno okultnim, Dioklecijan naređuje da se u cilju propagiranja drevne rimske mnogobožačke religije - napravi statua boga Eskulapa. Po odbijanju četvorice krunisanih da urade tu statuu, bivaju bačeni na muke i okrutno bičevani, a zatim okovani u olovne kovčge i bečeni u reku Tibar.

Ovo je jedan od primera kako se istorija poigrala i jedan istinit događaj prebacila na drugu lokaciju, posto je reka Tibar u Italiji a pogubljenje Četvorice Krunisanih se desilo u Sirmiumu i reci Savi. Po ovoj verziji legende, kamenoresce je spasao izvesni Nikodim. Par godina kasnije je naređeno četvorici komandira gradske milicije da odaju počast kipu Eskulapa, što su ova četvorica odbila. Posle čega ih je zadesli olovna smrt, a tela su ostavljena na ulici da ih razvuku psi.

Postoji i nekoliko drugih verzija, čije bi pominjanje učinilo ovaj tekst predugačkim. Nećemo se baviti simboličkom potkom legende o Četvorici krunisanih, samo ćemo za kraj ovog predstavljanja istaći da se upravo po njima, kao nosiocima Znanja, danas sve istraživačke lože nazivaju - "Quatuor Coronati" (QC), što dovoljno govori o njihovom značaju za Slobodno Zidarstvo. Naši predeli kriju još mogo neistraženih predela povezanih sa Slobodnim Zidarstvom i Vitezovima Templarima, pa je to izazov za novu generaciju srpskih masona, da prvenstveno istraže istoriju svoje okoline, svog kraja, i to publikuju na dostojan način.

MASONSKJE EDICIJE

Branka Rogošića

Jedinstvenost delovanja Branka Rogošića, dekana i osnivača MDAB, se već 10-ak godina posebno iskazuje na polju masonskog izdavaštva. Do danas je pokrenuo više edicija i objavio 30-ak knjiga i časopisa, i najavljuje da će ih biti – makar 100, što ako se obistini, biće svetski vredan domet. No, i ovako je Rogošić objavio više autorskih masonskih knjiga nego bilo ko pre njega u istoriji. Pored knjiga koje sam piše, rado pomaže drugim masonozima, bodri ih, pomaže, i objavljuje njihove radove. nekada i "vidi" odličnu knjigu u nekim zapisima gde je ni sam autor, često iz skromnosti, nije video.

Posebno je zanimljivo da Rogošić, kao vlasnik "malog izdavačkog ateljea", kako sam naziva svoju izdavačku kuću - sve radi sam! Lektura, redaktura, uređivanje tekstova, prelom, ilustrovanje, obrada slika, dizajn naslovnih strana, organizacija štampe, reklamiranje, održavanje sajta, pa sve do pakovanja, nošenja na poštu, slanja i direktne prodaje knjiga čitaocima pri ličnim susretima! Pošto se od knjiga u Srbiji teško mogu i povratiti uložena sredstva, a kamoli išta zaraditi, nema mogućnosti za zapošljavanje nekog ko bi mu pomogao, pa je "one-man-band" sistem jedino moguće rešenje, koje je – nesebičnim zalaganjem vrednog i istrajnog Br.: Rogošića našem regionu donelo primat na polju masonskog izdavaštva u

centralnoj Evropi i izazvalo pažnju svetske masonske zajednice.

I sam kolekcionar, shvatajući značaj sortiranja, čuvanja i svrstavanja masonske literature, Rogošić vredno beleži sve objavljene masonske knjige i članke, stvarajući veliku bibliografsku bazu. Takođe, u želji da se objavljena dela sačuvaju, sve knjige odnosi u Narodnu biblioteku Srbije, a neka posebna i retka izdanja u Univerzitetu biblioteku "Svetozar Marković", kojoj je nekad davno svoje knjige zaveštao i Rogošićev uzor Br.: Jova Aleksijević, izdavač i urednik "Neimara" i Veliki Sekretar VLJ. Takođe, knjige se šalju i u biblioteku jedne švajcarske lože, kako bi se obezbedilo da makar taj jedna primerak ostane dostupan, u slučaju nekih novih ratova, bombardovanja... koja su usud Balkana, dok je Švajcarska odabrana da zauvek bude "neutralna teritorija" na kojoj se neće ratovati.

Evo i edicija knjiga koje je Rogošić pokrenuo, sa brojem do danas objavljenih knjiga, koji će se već za koji mesec značajno povećati:

edicija "MASONERIJA U SRBIJI"
(17 knjiga + 2 ovih dana)

edicija "BRATSKI LANAC"
(jedna, ali vredna – u dve verzije – "Moral i dogma" Alberta Pajka)

edicija "IZGUBLJENA REČ" (3 knjige)

edicija "SANCTUM SANCTORUM"
(još uvek bez objavljenih kapitalnih naslova)

Tu su i edicije Akademije (MDAB):

edicija "UDŽBENICI MDAB"
(6 objavljenih udžbenika)

edicija "PUT KOJI NAM JE OBELEŽEN"
(uskoro prvo kolo)

edicija "33 ODGOVORA"
(nešto specijalno, uskoro više informacija)

Sve informacija o knjigama koje donose Istinu i Znanje i menjaju percepciju Slobodnog Zidarstva kakvu smo do sada imali, unoseći moderan masonološki pristup sagledavanju svih segmenata Masonerije – možete naći na Rogošićevom sajtu, takođe prvom privatnom masonskom sajtu ove vrste: <http://www.slobodnozidarstvo.org/>.

Za zimske mesece 2020. godine Rogošić najavljuje knjigu o Srbima Masonima u Rumuniji, u kojoj otkriva da su većina srpskih episkopa XVIII veka pored Masonerije pripadali i Bratstvu Rozenkrojčera.

Hram u Vršcu (i prenos Luči)

piše: D.S. (29 god), koji kuca na Dveri

"Misli globalno – deluj lokalno", je parola koja itekako važi u Masoneriji, pa su polaznici kursa, kao jedan od zadataka, dobili i to da istraže korene Masonerije u svom kraju. Kao što znamo, Vršac je bio jedan od epicentara širenja Slobodnog Zidarstva u ovom regionu. Loža "EGALITAS" (1870-1879) bila je prva moderna loža na teritoriji današnje Srbije, a loža "Aurora" jedna od najbrojnijih, u kojoj je od 1903-1940 preko 200 Braće svih nacionalnosti gradilo zajednički Hram Duhovnosti. Loža je probuđena u decembru 2007. i od tada radi pod zaštitom RVLS. Priča o pravničkom znanju predratnih Masona i neuspešnoj borbi današnjih da to iskoriste i Hram povrate je veoma zanimljiva, ali o tome, i epilogu sudskih procesa, možda nekom drugom prilikom. Ovde ćemo dati osnovne informacije o aktuelnom statusu Hrama, gde ćemo videti da je u dobrom stanju, da itekako živi i danas, pa čak i širi Svetlost, samo na nešto drugačiji način... Polaznik D.S. je uspešno izvršio zadatak, pa ćemo u nekom od narednih brojeva imati priliku i da zavirimo u unutrašnost Hrama.

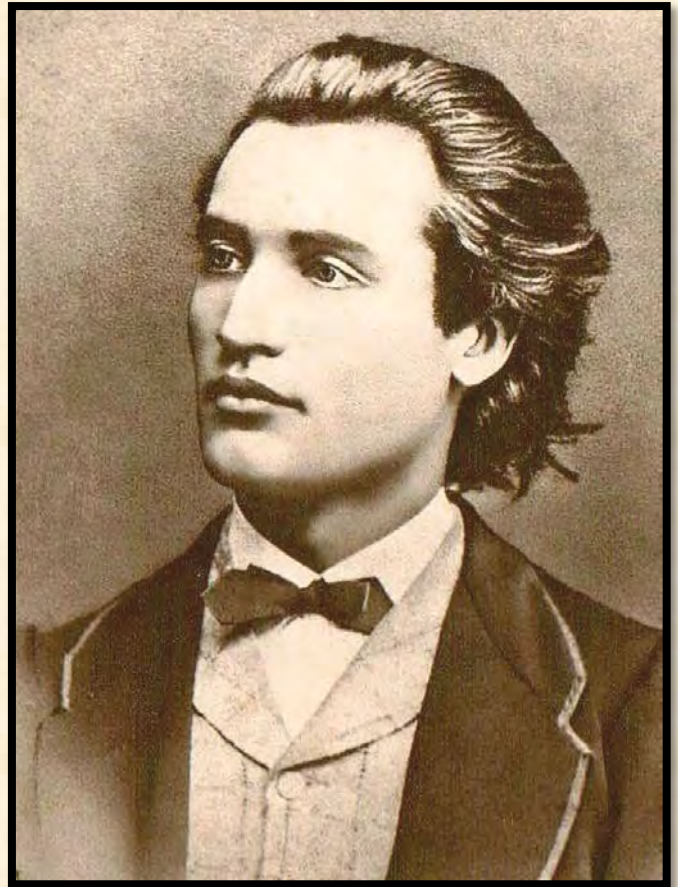
Predratni hram lože "Aurora" nalazi se na adresi Pašićev trg broj 18 u centru Vršca i sastavni je deo Dvorske ulice koja je glavna magistrala iz pravca centra grada ka Beogradu i Zrenjaninu. U neposrednoj blizini se nalazi Hram Uspenja Presvete Bogorodice, poznatiji kao "Mala crkva". U samoj Dvorskoj ulici nalazi se sedište Eparhije banatske, saborna crkva kao i brojne kulturne institucije dok se sama ulica završava kod gradske kuće i glavne šetačke zone.

U ovoj lepoj zgradi su do 1940. godine vršački Masoni izvodili Ritualne Radove i živeli svoj masonski život. Danas se tu širi kultura rumunskog naroda u KUD "Lučonoša".

Nakon drugog svetskog rata kuća se dodeljuje na korišćenje kulturnoj zajednica Rumuna u Vršcu "Petru Albu", i od jeseni 1967. godine tu se odvijaju

njihove aktivnosti. Pravni naslednik je kulturno-umetničko društvo rumunske nacionalne manjine "Lučeaferul" (**lučonoša**) koje nosi ime po poznatom pesmi (a i nadimku) čuvenog rumunskog pisca i pesnika iz ere nacional-romantizma - **Mihaiu Eminescu** (1850-1889).

Rumunski pesnik i pisac Mihai Eminescu (1850-1889), čiji stihovi su nekada, a i sada, nadahnjivali rumunske Mašone. Po njegovoj pesmi intrigantnog imena – **LUČONOŠA** je dobilo ime KUD koje danas radi u nekadašnjem Hramu "Aurore", pa se i tako Svetlost i dalje širi.

Zanimljiva je i sudbina ovog književnika. Nema podataka da je bio Slobodni Zidar, ali u njegovom stvaralaštvu ima mnogo masonskih ideja, pa ga današnja rumunska Masonerija prihvata kao "svog". Veoma je uticao na buđenje rumunske nacionalne svesti u doba Austro.-Ugarske, i zato je bio slavljen i poštovan.. Alio sve do kraja Drugog svetskog rata! Čaušeskuov režim ga "sklanja" i o njemu se nie govorilo 4 decenije. No Svetlo koje je širio, luč, nije mogla nestati pod pritiskom totalitarnog režima. Ona živi i dalje, pa je veoma zanimljivo da se u nekadašnjem masonskom Hramu danas nalazi kulturno-umetničko društvo koje se zove **LUČONOŠA!**

U želji da i delom, a ne samo deklaratorno širimo ideje bratstva među ljudima, ovde donosimo predivnu pesmu "Lučonoša" velikog Emineskua, i to dvojezično – u originalu na rumunskom i na srpskom jeziku.

Luceafărul

Mihai Eminescu (1889)

A fost odată ca-n povești,
A fost ca niciodată,
Din rude mari împărătești,
O prea frumoasă fată.

Și era una la părinți
Și mândră-n toate cele,
Cum e Fecioara între sfinți
Și luna între stele.

Din umbra falnicelor bolți
Ea pasul și-l îndreaptă
Lângă fereastră, unde-n colț
Luceafărul așteaptă.

Privea în zare cum pe mări
Răsare și străluce,
Pe mișcătoarele cărări
Corăbii negre duce.

Îl vede azi, îl vede mâni,
Astfel dorința-i gata;
El iar, privind de săptămâni,
Îi cade dragă fata.

Cum ea pe coate-și răzima
Visând ale ei tâmple
De dorul lui și inima
Și sufletu-i se împle.

Și cât de viu s-aprinde el
În orișicare sară,
Spre umbra negrului castel
Când ea o să-i apară.

Și pas cu pas pe urma ei
Alunecă-n odaie,
Țesând cu recile-i scânteii
O mreajă de văpaie.

Și când în pat se-ntinde drept
Copila să se culce,
I-atinge mâinile pe piept,
I-nchide geana dulce;

Și din oglindă luminiș
Pe trupu-i se revarsă,
Pe ochii mari, bățând închiși
Pe fața ei întoarsă.

Ea îl privea cu un surâs,
El tremura-n oglindă,
Căci o urma adânc în vis
De suflet să se prindă.

Iar ea vorbind cu el în somn,
Oftând din greu suspină
„O, dulce-al nopții mele domn,
De ce nu vii tu? Vină!

Cobori în jos, luceafăr blând,
Alunecând pe-o rază,
Pătrunde-n casă și în gând
Și viața-mi luminează!”

El asculta tremurător,
Se aprindea mai tare
Și s-aranca fulgerător,
Se cufunda în mare;

Lučonoša

Mihai Eminescu (1889)

Jednim, ko u bajci beše,
To u ono doba davno,
Mlada moma tad živeše
Od carskog roda slavnog.

Jedinica takva sama
Blista ljupka među svima
Kao mesec međ zvezdama,
Kao djeva međ svecima.

I kroz senke dvora kroči,
U hodu se lako nija,
Da kroz okno upre oči
Svetlonoši što joj sija.

Gleda ga: nad morem, pri tom,
I nad horizontom bdije,
Modrom stazom valovitom
Crne prati sve galije.

Danas, sutra gleda sama,
To je već i žudnja bila;
I on motri nedeljama,
Postade mu ona mila.

Lica među dlanovima
Ona, nemo naklaćena,
Predaje se slatkim snima
Stasnom čežnjom ispunjena.

Njegov pogled življe sjaji
Kuda hita svake noći
Mračnog dvorca po odaji
Kada ona treba doći.

Korak nežan za korakom
Do odaja za njom seže
I trncima hladnim lako
Plete za nju plamne mreže.

I tad mladoj momi lakne,
Opruži se sred ložnice,
On joj grudi, ruke takne
I sklopi joj trepavice.

S ogleдалa zraka smelo
U snu joj se licem toči,
Klizi joj niz mlado telo
I sklopljene krupne oči.

Sad njen osmeh njega prati,
A on trepti svakim trenom:
Kroz san dubok, da l' će znati
Da sa dušom sraste njenom.

Kroz uzdah uz vlažne oči
Šapuće mu, skoro cvili:
„Gospodaru mojih noći,
Što ne dođeš? Dođi, mili!

Svetlonošo, zvezdo sjajna,
Na zracima dole sleti,
Živi mi u odajama
I moj život ti osvetli!”

On je sluša, trepti jače,
Potom silnim plamom sine
Pa u more naglo skače
Poput munje, u dubine:

Și apa unde-au fost căzut
În cercuri se rotește,
Și din adânc necunoscut
Un mândru tânăr crește.

Ușor el trece ca pe prag
Pe marginea ferestei
Și ține-n mână un toiag
Încununat cu trestii.

Părea un tânăr voevod
Cu păr de aur moale,
Un vânător giulgi se-ncheie nod
Pe umerele goale.

Iar umbra feței străvezii
E albă ca de ceară -
Un mort frumos cu ochii vii
Ce scânteie-n afară.

„Din sfera mea venii cu greu
Ca să-ți urmez chemarea,
Iar cerul este tatăl meu
Și mumă-mea e marea.

Ca în cămara ta să vin,
Să te privesc de-aproape,
Am coborât cu-al meu senin
Și m-am născut din ape.

O, vin! odorul meu nespus,
Și lumea ta o lasă;
Eu sunt Luceafărul de sus,
Iar tu să-mi fii mireasă.

Colo-n palate de mărgean
Te-oi duce veacuri multe,
Și toată lumea-n ocean
De tine o s-asculte.”

„O, ești frumos, cum numa-n
vis Un înger se arată,
Dară pe calea ce-ai deschis
N-oi merge niciodată;

Străin la vorbă și la port,
Lucești fără de viață,
Căci eu sunt vie, tu ești mort,
Și ochiul tău mă-ngheață.”

Trecu o zi, trecură trei
Și iarăși, noaptea, vine
Luceafărul deasupra ei
Cu razele-i senine.

Ea trebui de el în somn
Aminte să-și aducă
Și dor de-al valorilor domn
De inim-o apucă

„Cobori în jos, luceafăr blând,
Alunecând pe-o rază,
Pătrunde-n casă și în gând
Și viața-mi luminează!”

Cum el din cer o auzi,
Se stinse cu durere,
Iar ceru-ncepe a roti
În locul unde piere;

Cobori în jos, luceafăr blând,
Alunecând pe-o rază,
Pătrunde-n casă și în gând
Și viața-mi luminează!”

Voda se na mestu pada
Sva talasa, ukруг valja,
A telo se momka mlada
Iz bezdana tog pomalja.

I kroz prozor hod mu lak je
Preko praga ko da hita,
Tirs ukrašen trskom znak je
Da je roda plemenita.

Ko kraljević on bejaše,
Kosa zlatna i žežena,
Modar plašt ga uvijaše,
Kliziće mu niz ramena.

Providno mu bleđo lice,
Belo je ko vosak, belje;
Gleda mrtvac netremice
Sa prejakim žarom želje:

„Beše teško iz mog sveta
Tvom se zovu odazvati:
Ja sam samog neba dete,
A more je moja mati.

Da te gledam iz blizine,
S puta kojim zvezde hode
Sišao sam iz visine,
Rodio sam se iz vode.

Dođi čežnjo, iz svog sveta,
Privij se na moje grudi,
Ja sam neba vatra sveta:
Ti nevesta moja budi.

Kroz koraljne da te dvore
Na vekove vodim duge,
Da svi koje pozna more
Budu tvoje verne sluge”.

„O lep jesi ko što samo
Zna anđeo na san doći,
Al tom stazom, ali tamo
Ja nikada neću poći!

Strane su mi, vidiš i sam,
Tvoje reči, ruho...blediš:
Ti si mrtav, a ja nisam,
Pogledom me svojim lediš”!

Dan prošao, tri su prošla,
Onda se iz noći vinu
Punim sjajem Svetlonoša
Rasu po njoj svu vedrinu.

Ona ga je u snovima
Strasnom željom dozivala
I srce joj još prožima
Žud za gospodarom vala:

„Svetlonošo zvezdo sjajna,
Na zracima dole sleti,
Živi mi u odajama
I moj život ti osvetli”!

Kad je čuo želju njenu
Od bola je sjati presto;
Prolomi se, ukруг krenu
Nebo tamo gde je nesto.

Rumen plamen istog časa
Svojim dahom svet dotače,
A lik kao klesan krasan
Iz haosa tu se začu.

Cum el din cer o auzi, Se stinse cu durere, Iar ceru-ncepe a roti În locul unde piere;	Na crnoj mu kosi blista Svetla kruna, gori jarko; To on plovi, on zaista, Praćen ognjem sunca žarkog.	Și se tot duce... S-a tot dus. De dragu-unei copile, S-a rupt din locul lui de sus, Pierind mai multe zile.	Paž što uvek smerno, ćutke Kraljičine skute nosi, Usvojenik, al trenutke Ne propušta da pokosi
În aer rumene vâpâi Se-ntind pe lumea-ntreagă, Și din a chaosului vâi Un mândru chip se-ncheagă;	Ispod svoje crne toge Sad mramorne ruke pruža. Pritisle ga misli mnoge, Bled je silno, vidno tužan.	În vremea asta Cătălin, Viclean copil de casă, Ce împle cupele cu vin Mesenilor la masă,	Vražijim okom i rumenim Kao božur lepim licem, Kad god sredtne u dvorani- Katalinu netremice.
Pe negre vițele-i de păr Coroana-i arde pare, Venea plutind în adevăr Scăldat în foc de soare.	Ali oči, krupne, žarke Poput zvezda iz daljine, Putne patnje te dve varke, Nestvarno su srce tmine.	Un paj ce poartă pas cu pas A-mpărătesii rochii, Băiat din flori și de pripas, Dar îndrăzneț cu ochii,	Gle, lepote, gle joj stasa, Ta ona je vatra živa: Kataline, ovog časa Kušaj sreću i uživaj!
Din negru giulgi se desfășor Marmoreele brațe, El vine trist și gânditor Și palid e la față;	„Beše teško iz mog sveta Tvom se zovu odazvati, Ja sam samo sunca dete, A noćica je moja mati!	Cu obrăjei ca doi bujori De rumeni, bată-i vina, Se furișează pânditor Privind la Cătălina.	Baš kad htjede da ga mine U hodniku, on je dirno: „Šta ti hoćeš, Kataline? Idi svojim putem mirno”.
Dar ochii mari și minunați Lucesc adânc himeric, Ca două patimi fără saț Și pline de-ntunerice.	Dođi čežnjo, iz svog sveta, Privij se na moje grudi, Nebeska sam vatra sveta, Ti nevesta moja budi.	Dar ce frumoasă se făcu Și mândră, arz-o focul; Ei Cătălin, acu-i acu Ca să-ți încerci norocul.	„Šta ja hoću? Da odagnaš Zamišljenost, izraz ledan, Da se smeješ i da mi daš Svoj poljubac, makar jedan”.
„Din sfera mea venii cu greu Ca să te-ascult ș-acuma, Și soarele e tatăl meu, Iar noaptea-mi este muma;	Dođi, kose plave tvoje Vencem zvezda da uskrasim, Kad obasjaš nebo moje Od svih zvezda da lepša si!”	Și-n treacă o cuprinse lin Într-un ungher degrabă. „Da' ce vrei, mări Cătălin? Ia du-t' de-ți vezi de treabă.”	„Ja čak ne znam šta govoriš, Ostavi me, daj mi mira... Sa zvezdom me želja mori, Svetlonošom iz svemira!”
O, vin', odorul meu nespus, Și lumea ta o lasă; Eu sunt luceafărul de sus, Iar tu să-mi fii mireasă.	„O, lep jesi ko što samo Demon znade na san doći, Al tom stazom, ali tamo Ja nikada neću poći!	„Ce voi? Aș vrea să nu mai stai Pe gânduri totdeuna, Să răzi mai bine și să-mi dai O gură, numai una.”	Ako ne znaš šta je ljubav, Daj, ja ću te naučiti: Uputi mi pogled ubav, Nemoj na me ljuta biti.
O, vin', în părul tău bălai S-anin cununi de stele, Pe-a mele ceruri să răsai Mai mândră decât ele.”	Zbog ljubavi tvoje strasne Bol mi, evo, srce para, Moje krupne oči gasnu Jer tvoj pogled me izgara”.	„Dar nici nu știu măcar ce-mi ceri, Dă-mi pace, fugi departe - O, de luceafărul din cer M-a prins un dor de moarte.”	Kao lovac što za pticu U šipražje zamku stavi, Kada pružim ja levicu, Desnicom me ti obavij;
„O, ești frumos cum numa-n vis Un demon se arată, Dară pe calea ce-ai deschis N-oi merge niciodată!	„Kakav onda, zbilja, treba Iz visina da ti sidem? Besmrtnik sam ja sa neba, A ti samo smrtno biće”!	– „Dacă nu știi, ți-aș arăta Din bob în bob amorul, Ci numai nu te mânia, Ci stai cu binișorul.	Svoje oči kao žiske Upri u me ponad sebe, Propni se kad ispod miške U zagrljaj primi tebe;
Mă dor de crudul tău amor A pieptului meu coarde, Și ochii mari și grei mă dor, Privirea ta mă arde.”	„Reč da biram – to ne umem, Ni da zborim tako krasno. Ipak, ja te ne razumem Mada mi sve kažeš jasno.	Cum vânătoru-ntinde-n crâng La păsărele lațul, Când ți-oi întinde brațul stâng Să mă cuprinzi cu brațul;	Kada licem krenem tvome Okreni mi svoje lice, U životu jedinome Kušaj slasti nemilice;
„Dar cum ai vrea să mă cobor? Au nu-nțelegi tu oare, Cum că eu sunt nemuritor, Și tu ești muritoare?”	Ali ako želiš jako Da te moje ljube grudi, Sidi tad na tlo zemaljsko, Poput mene – smrtn budi”.	Și ochii tăi nemișcători Sub ochii mei rămâie... De te înalț de subțiori Te-nalță din călcâie;	Ko da ne znaš već te draži, Kad se nagnem da te ljubim – Moje usne tad potraži, Onda mene ti poljubi”.
– „Nu caut vorbe pe ales, Nici știu cum aș începe - Deși vorbești pe înțeles, Eu nu te pot pricepe;	„Zar za jedan tražiš celov Da besmrtnost ja izgubim? Dokazaću, imam smelost, Koliko te silno ljubim:	Când fața mea se pleacă-n jos, În sus rămâi cu fața, Să ne privim nesățios Și dulce toată viața;	Sva zaneta i pažljiva Prima ove reči sebi. Smušena je, bojažljiva: Čas bi htela, a čas ne bi.
Dar dacă vrei cu crezământ Să te-ndrăgesc pe tine, Tu te coboară pe pământ, Fii muritor ca mine.”	Prekršiću sveti zavet, Iz greha ću da se rodim, I večnošću mada sapet – Ja ću da se oslobodim”!	Și ca să-ți fie pe deplin Iubirea cunoscută, Când sărutându-te mă-nclin, Tu iarăși mă sărută.”	Onda reče: „Od malena Vragolan si pričljiv bio, Ti si meni jednog trena, Ne znam zašto – omilio...”
„Tu-mi ceri chiar nemuirea mea, În schimb pe-o sărutare, Dar voi să știi asemenea Cât te iubesc de tare;	I on pođe...ode...ode... Rastavi se od svog mesta. Zbog ljubavne s momom zgode Mnoge dane njega nesta	Ea-l asculta pe copilaș Uimită și distrasă, Și rușinos și drăgălaș, Mai nu vrea, mai se lasă.	Ali zvezda Svetlonoša, Taj što spaja mora plava, Iz beskraja on je došo, Iz tișine zaborava;
Da, mă voi naște din păcat, Primind o altă lege; Cu vecinicia sunt legat, Ci voi să mă dezlege.”	Za to vreme Katlin je, U tom dvorcu sluga vredni Što gostima vino lije Čim primeti da su žedni,	Și-i zise-ncet: - ”Încă de mic Te cunoșteam pe tine, Și guraliv și de nimic, Te-ai potrivit cu mine...”	Pred njim spuștam pogled, Od tuge bih zaplakala Kada njemu u nedogled Pratim pute morskih vala;

Dar un luceafăr, răsărit Din liniștea uitării, Dă orizon nemărginit Singurătății mării;	Njegova mi ljubav čista Svetli, blaži tugu mnogo, Dalji mi što jače blista, Doseći ga ja ne mogu;	Reia-mi al nemuririi nimb Și focul din privire, Și pentru toate dă-mi în schimb O oră de iubire...	"Hiperion, zvezdo tame S celim svetom iznedrena, Ne traži mi čudo, znamen Tih bez lika i imena;
Și tainic genele le plec, Căci mi le împle plânsul Când ale apei valuri trec Călătorind spre dânsul;	Probije se, tužan sleti Hladnom zrakom; mada navek Samo njega ću voleti, Stalno će mi biti dalek...	Din chaos, Doamne,-am apărut Și m-aș întoarce-n chaos... Și din repaos m-am născut. Mi-e sete de repaos."	Ti bi da na ljude ličiš, Ti bi hteo da si čovek? Jadni su i nedolični, Rađaju se i mru dovek.
Lucește c-un amor nespus Durerea să-mi alunge, Dar se înalță tot mai sus, Ca să nu-l pot ajunge.	I zato su dani moji Isti, pusti kao stepe, Svete čase već ne pojnim Kojima me noći krepe".	– „Hyperion, ce din genuni Răsai c-o-ntreagă lume, Nu cere semne și minuni Care n-au chip și nume;	Vetru liči ljudsko doba, To su pusti ideali; Kada valu nađu groba, Već se rode novi vali;
Pătrunde trist cu raze reci Din lumea ce-l desparte... În veci îl voi iubi și-n veci Va rămânea departe...	"Ti si mlada eto šta je... Hajde, u svet da bežimo, Ni tag da nam ne ostaje, Da i ime izgubimo.	Tu vrei un om să te socoți, Cu ei să te asameni? Dar piară oamenii cu toți, S-ar naște iarăși oameni.	Ljudi srečnoj zvezdi streme, A gorka ih sudba prati; Mi nemamo mesto, vreme, Niti ćemo smrt spoznati;
De-aceea zilele îmi sunt Pustii ca niște stepe, Dar nopțile-s de-un farmec sfânt Ce nu-l mai pot pricepe."	Tako ćemo biti smireni I radosni, srečni biti: Rod ćeš i san lakoverni O zvezdi zaboraviti".	Ei numai doar durează-n vânt Deșerte idealuri - Când valuri află un mormânt, Răsar în urmă valuri;	Șto je juče večno bilo Već će danas da nestane, Sunce što se ugasil Već će sutra da im svane;
– „Tu ești copilă, asta e... Hai ș-om fugi în lume, Doar ni s-or pierde urmele Și nu ne-or ști de nume,	Svetlonoša krilom krenu Ko senka po neba stazi, Prelazi u jednom trenu Milenijum što prelazi.	Ei doar au stele cu noroc Și prigoniri de soarte, Noi nu avem nici timp, nici loc, Și nu cunoaștem moarte.	Ko za večnost da izvzre, A na kraju to smrt zgodi; Ko se rađa taj umire I umre da se rodi;
Căci amândoi vom fi cumiņi, Vom fi voioși și teferi, Vei pierde dorul de părinți Și visul de luceferi."	Zvezde nad njim, jato celo, Zvezde pod njih, roj bez kraja, On između plovi smelo, On ih poput munje spaja.	Din sânul vecinicului ieri Trăiește azi ce moare, Un soare de s-ar stinge-n cer S-aprinde iarăși soare;	Hiperion, sine večni, Ti si uvek jednak sebi... Hoćeš moje prve reči, Mudar savet da dam tebi?
Porni luceafărul. Creșteau În cer a lui aripe, Și căi de mii de ani treceau În tot atâtea clipe.	Oko njega iz dubine, Iz haosa, iz bezdana Bije plama sva silina Kao onog prvog dana;	Părând pe veci a răsări, Din urmă moartea-l paște, Căci toți se nasc spre a muri Și mor spre a se naște.	Da ti usta progovore? Tvoja pesma da ophrva U zanosu šume, gore, Na morima sva ostrva?
Un cer de stele dedesubt, Deasupra-i cer de stele - Părea un fulger nentrerupt Rătăcitor prin ele.	Taj kovitlac što izvire Nosa ga ko more sinje Da se želje, misli smire, Da sve umre, bol umine;	Iar tu, Hyperion, rămâi Oriunde ai apune... Cere-mi cuvântul meu de-ntâi - Să-ți dau înțelepciune?	Ti bi hteo da na delu Vidiš pravdu i silinu? Predaću ti zemlju celu Pa sam stvori carevinu;
Și din a chaosului văi, Jur împrejur de sine, Vedea, ca-n ziua cea de-ntâi, Cum izvorau lumine;	Ovo mesto bez kraja je, Bez oka da vidi njega; Vreme niže pokušaje Da se rodi iz ničega;	Vrei să dau glas acelei guri, Ca dup-a ei cântare Să se ia munții cu păduri Și insulele-n mare?	Brodove ću sve na vodi I jarbole da ti predam, Morem, kopnom vojske vodi – Ali smrti ja ti ne dam...
Cum izvorând îl înconjur Ca niște mări, de-a-notul... El zboară, gând purtat de dor, Pân' pierde totul, totul;	Ničeg nema al ga pije, Žeđ ga prosto isparava, Vuče na dno provalije Ko slepoća zaboarava.	Vrei poate-n faptă să arăți Dreptate și tărie? Ți-aș da pământul în bucăți Să-l faci împărăție.	Ti da umreš, i za koga? Hjad, odleti nazad samo, Nagledaj se sveta toga, Vidi šta te čeka tamo!"
Căci unde-ajunge nu-i hotar, Nici ochi spre a cunoaște, Și vremea-ncearcă în zadar Din goluri a se naște.	"Crni teret besmrtnosti, Oče, molim skini s mene Da o tebi u večnosti Moja hvala svetom krene.	Îți dau catarg lângă catarg, Oștiri spre a străbate Pământu-n lung și marea-n larg, Dar moartea nu se poate...	Do nebeskog svoga stana Hiperion kad se vrati, Isto kao prošlog dana Poče svetlost rasipati;
Nu e nimic și totuși e O sete care-l soarbe, E un adânc asemene Uitării celei oarbe.	O Gospode, što me staje Druga sudba, samo iști; Ti jedini život daješ I smrt daješ da uniști;	Și pentru cine vrei să mori? Întoarce-te, te-ndreaptă Spre-acei pământ rătăcitor Și vezi ce te așteaptă."	Blago veče sve obavi, Za njom skoro i noć stiže, Mesec bleđi, treperavi Drhtav se iz vode diže
„De greul negrei vecinicii, Părinte, mă dezleagă Și lăudat pe veci să fii Pe-a lumii scară-ntreagă;	Besmrtnost oduzmi meni I iz oka plamen ledan; Ja bih sve to da zamenim Za ljubavi časak jedan;	În locul lui menit din cer Hyperion se-ntoarce Și, ca și-n ziua cea de ieri, Lumina și-o revarsă.	I svetlošču obasipa Meke staze u šumarku. Dole, ispod gordih lipa, Sedi mladi par u mraku:
O, cere-mi, Doamne, orice preț, Dar dă-mi o altă soarte, Căci tu izvor ești de vieți Și dătător de moarte;	Iz haosa Bože, hodim, U haos bih opet hteo... Iz tišine ja se rodih, Mira sam se uželeo".	Căci este sara-n asfințit Și noaptea o să-nceapă; Răsare luna liniștit Și tremurând din apă.	"O pusti na toja nedra, Ljubljena, da glavu stavim, Pod sjaj tvoga oka vedra Tako sladak, neiskaziv;

Și împle cu-ale ei scânteii
Cărările din crânguri.
Sub șirul lung de mândri tei
Ședeau doi tineri singuri

– „O, lasă-mi capul meu pe sân,
Iubito, să se culce
Sub raza ochiului senin
Și negrăit de dulce;

Cu farmecul luminii reci
Gândirile străbate-mi,
Revarsă liniște de veci
Pe noaptea mea de patimi.

Și de asupra mea rămâi
Durerea mea de-o curmă,
Căci ești iubirea mea de-ntâi
Și visul meu din urmă.”

Hyperion vedea de sus
Uimirea-n a lor față;
Abia un braț pe gât i-a pus
Și ea l-a prins în brațe...

Miroase florile-argintii
Și cad, o dulce ploaie,
Pe creștetele-a doi copii
Cu plete lungi, bălaie.

Ea, îmbătată de amor,
Ridică ochii. Vede
Lucefărul. Și-ncetșor
Dorințele-i încrede.

„Cobori în jos, lucefăr blând,
Alunecând pe-o rază,
Pătrunde-n codru și în gând,
Norocu-mi luminează!”

El tremură ca alte dăți
În codri și pe dealuri,
Călăuzind singurățăți
De mișcătoare valuri;

Dar nu mai cade ca-n trecut
În mări din tot înaltul
– „Ce-ți pasă ție, chip de lut,
Dac-oi fi eu sau altul?”

Trăind în cercul vostru strămt
Norocul vă petrece,
Ci eu în lumea mea mă simt
Nemuritor și rece.”

Celîm plamom svojih čari
U misli mi ti urasti,
Mir večiti neka zari
Neugasle moje strasti;

Ako li me bol ophrva,
Blago se nada mnom povij:
Ti si moja ljubav prva
I poslednji moji snovi”!

Hiperion s visa hvata
Zanos što im s lica sija,
On je grli oko vrata,
Ona se uz njega svija.

Miriše cvat srebrn boje,
Slatka kišo, sipi, daždi
Nad glavama dece dvoje,
Po kosama dvoje mladih.

Sva ljubav opijena
Pogled diže. Videla je
Svetlonošu. Istog trenu
Tiho želju izrekla je:

“Svetlonošo zvezdo sjajna,
Na zracima dole sleti,
Sad u šumi sijaj nama,
Moju sreću ti osvetli”!

Ko nekada i sad trepni
Iznad gora, ponad šume
Put samoće da osvetli
Valovima koji šume.

Al ne pada iz visine
U to more ko ranije:
“Baš te briga kipe glinen,
Ja a drugi, isto ti je.

Vaš život sred uskog kruga
Na kratkoj je sreći sazdan,
A ja gore nemam druga,
Besmrtan sam tu i hladan”!

ȘTA NAS ČEKA U SLEDEĆEM BROJU?

Naravno da to nećemo otkrivati, jer inače ne bi bilo zanimljivo i neočekivano. Kao što smo vas iznenadili sa ovim, tako ćemo i sa sledećim brojem, koji možda neće biti ovoliko "debeo", tj. obiman, ali će biti veoma zanimljiv. Da vam samo malo zagolicam maštu – biće tu jedna reportaža o **ONOJ krčmi** u Londonu gde su se 1717. sastala Braća i... nastavak je poznat, jer je tada stvorena moderna Masonerija (istina sa 2 stepena). Dalje, da li znate ko su to "LEGO – Masoni"? Saznaćete. Ono što je bitnije od samog sadržaja, je da će sledeći broj izaći u drugoj polovini januara, kada proslavimo sve što se slaviti dade. Kontinuitet je sada bitniji od sadržaja. Osim jednog po obimu kratkog štampanog časopisa i jednog e-biltena u kome se nađu po 3-4 nevezana teksta, na Balkanu nema druge masonske periodike, a kamoli na mesečnom nivou. Zato nam držite palčeve... Ili nemojte. Već prema svom poimanju Slobodnog Zidarstva.

**DEDA MRAZ VAM JE SPREMIO
NOVOGODIŠNJI PAKETIĆ br. 4**

JOŠ MALO PA KRAJ GODINE, AKO JE NEKO
ZASLUŽIO DA SE ODMORI I SEBE ORBAĐUJE NEČIM
ZA SVOJU DUŠUI – ONDA SAM TO JA !!!

Masonski Deda Mraz je odlučio da obraduje svu dobru
decu, i da im omogući da dobiju čak 4 različita novogodišnja
paketića, a u svakom po **5 masonskih knjiga!!!** Umesto
redovne cene od 5.300 dinara, Deda Mraz vam poklanja 25% popusta, pa ćete
ovaj paketić platiti **samo – 3.999 dinara.**

Evo šta smo lepo spakovali u **paketić br. 2** (napisane su redovne cene, pa oni koji ne
žele paketiće, mogu poručiti i pojedinačne knjige po standardnim cenama):

- 1) Pod znakom "Plamene Zvezde" (Rogošić) – 1000 din;
- 2) Put u Svetlost: filozofija i simbolizan Slob. Zidarstva (Ivanov) – 800 din;
- 3) Nova otkrića u istraživanju istorije srpske Masonerije (Rogošić) – 1200 din
- 4) Riznica duha: vizuelni masonski imaginarijum (Šrbić) – 800 din;
- 5) Akcija br. 1-4: 2012-2017 (Rogošić) – 1500 din;

**5 MASONSKIH KNJIGA
– 25% POPUSTA –
samo 3.999 din**

Naručivanje na e-mail: advokatrogosic@gmail.com ili porukom u inbox FB
profila **Branka Rogošića**, koji je u posebnom dosluhu sa masonskim Deda Mrzom.
Paket će biti poslat odmah, pouzecem (+ ppt), a ako vam je tako lakše, možete i
uplatiti unapred na tekući račun (javite se da vam pošaljem broj), i radosno čekati
poštara da vam isporuči paketić. www.slobodnozidarstvo.org

DUBOKA JE PONOĆ... (završna reč)

Na početku bi (Uvodna) Reč, pa je red da i broj
zatvorimo Rečju. Završnom. Nadam se da ste pročitali
makar pola sadržaja ovog broja, a da ste na drugu
polovinu bacili oko, i upamtili o čemu je reč, pa ćete se
možda vratiti kada vam takve informacije budu trebale, ili
vas nešto drugo podseti na naš časopis. Da bi vam bilo
jasnije koliko je ovaj časopis od 48 A4 strana "debeo",
evo vam informacije – zbog kvaliteta broja, odlučili smo
da ga i ŠTAMPAMO, u obliku **knjige A5 formata**, u ediciji
"Uzglubljena Reč", baš da se ova Reč ne bi izgubila.
Znači, biće istog formata kao i "Akcija "5. U tom
"knjižnom obliku", sa promenjenim prelomom i dizajnom,
imaće **preko 160 strana!!!** Da, priznaćete da među
čitaocima ima i onih koji nisu pročitali ni masonsku knjigu
tog obima. Znači, urađen je veliki posao. Koliko je dobar,
pokazaće reakcije ali i vreme. Nama je bio cilj da
predstavimo rad naše Akademije, koja je opravdala
svaku reč iz svog imena. Ona je 101% masonska, više
nego duhovna, akademija svakako, a balkanska po
polaznicima i polju delovanja.

Još nešto, hteo sam da prvenstveno polaznicima, ali i
svima ostalima i ovim časopisom pojasnim persona-
lizovani pristup nastavi, gde se susreću Brat sa Bratom,
slobodni Čovek sa isto takvim ravnopravnim Čovekom.
Zato sam pred svaki tekst davao svoj lični opis, uvod i
viđenje te teme. Na taj način i pisac teksta, i čitaoci imaju
osećaj direktnog kontakta sa urednikom i dekanom, što je
i bila svrha ovog takođe unikatnog uredničkog pristupa.
Uživajte u praznicima, pa se čitamo u januaru...

Vaš Brat Branko, 3x3, SLAVA ZNANJU.

www.slobodnozidarstvo.org/akademija

Odgovore na sva pitanja u vezi rada Akademije, kao i o masonskoj literaturi, naćićete na našem sajtu

OSNOVNE INFORMACIJE (svrha i misija Akademije)

Zašto i kako je osnovana Akademija, ko su osnivači i predavači (profesori i mentori) i šta je njena svrha, vizija i misija? Odgovore na ova i druga najvažnija pitanja naćićete na ovoj stranici koju **OBAVEZNO** proćitajte ako ste zainteresovani za ućeće na našim seminarima, ili drugim modulima.

KOME JE MDAB NAME- NJENA (Masoni i profani)

Ovo je ne samo prva privatna i nezavisna akademija koju čine profesori članovi razlićitih masonskih obedijencija u Srbiji, Evropi i svetu - već i prva koja je odškrinula svoje Dveri i za profane pojedince, koji još uvek nisu članovi Masonskog Bratstva, i koji će prave informacije dobijati iz prve ruke.

CENE SEMINARA, POGODNOSTI ZA PLAĆANJE I STIPENDIJE

Masonerija nije dobrotvorna niti socijalna ustanova iako se često bavimo i humanitarnim radom. Akademija MDAB je neprofitna organizacija, ali koja mora pokrivati svoje brojne troškove kako bi funkcionisala, zato se kotizacije plaćaju. Proćitajte šta sve dobijate za svoj novac...

INOVATIVNI METOD TRANSFERA ZNANJA

Osnovni "kapital" Akademije je jedinstveni inovativni način i metod transfera Znanja koji je osmislio tokom proteklih 10 godina, proverao tokom proteklih 5 i danas primenio - dekan Rogoćić. Opisana su sva načela i segmenti metoda, kao i faze od kojih se sastoje edukacioni programi.

KO SU ČLANOVI AKADEMIJE - VAŠI PROFESORI

Petorica prvih balkanskih doktora masonoloških nauka su u poslednjih 15-ak godina napisali oko 50% svih autorskih masonoloških knjiga na Balkanu, a njihov zajednički masonski staž od preko 70 godina, kao i staž u drugim društvima sa tajnom od oko 100 godina, garantuje kvalitet.

DONACIJE AKADEMIJI, POKLONI, POMOĆ I KOMPENZACIJE

Potrebna nam je tvoja pomoć! Pored finansijskih sredstava, potreban nam je i adekvatan sajt, računovodstvene usluge, štampa udžbenika... Postani ktitor, zadužbinar ili dobrotvor - i "upiši" se u istoriju zajedno sa nama, ili nam ponudi svoju volontersku pomoć, ili kompenzaciju.

IZDAVAČKA DELATNOST (knjige, udžbenici, publikacije)

Uporedo sa nastavnom delatnošću, MDAB će objavljivati i knjige, udžbenike za naše nastavne programe, kao i različite druge štampane i e-publikacije povezane sa Slobodnim Zidarstvom na mnoge načine. Jedan broj njih neće biti u slobodnoj prodaji, dok će druge biti dostupne baš svima.

1. OKRUGLI ON-LINE STO "Masonska tajna u 21. veku"

MDAB će implementirati brojne inovativne pristupe istraživanju Slobodnog Zidarstva. Jedan od njih je prvi masonski on-line okrugli sto u istoriji!!! Članovi Akademije, ali i drugi balkanski Masoni koji imaju šta da kažu, pokušaće da otkriju šta danas predstavlja Masonska Tajna i to podele sa javnošću.

NAGRADNI MASONOLOŠKI KONKURS (nagrade - 90.000 din)

MDAB će delovati na brojne načine. Jedan od njih će biti i nagradni konkursi. Prvi konkurs je vezan za objavljivanje istraživačkih knjiga o Slobodnom Zidarstvu autora sa prostora Balkana (ex-YU). Ovo je lepa prilika ne samo da vaš rad bude objavljen, već i da nešto zaradite!

VELIKI DEDA MRAZOV PAKET ZA VELIKE MOMKE

KOJI SU BILI POSEBNO VREDNI TOKOM 2019.
GODINE I ZASLUŽUJU NAJVEĆU NAGRADU !!!

Masonski Deda Mraz je, u saradnji sa **Masonskom Duhovnom Akademijom Balkana** (kao sponzorom ove akcije) odlučio da obraduje one najbolje, koji zaslužuju veće paketiće od ona 4 "obična" i da im omogući jedinstvenu paketčinu, tešku preko 5 kg, sa čak **20 masonskih knjiga!!!** Umesto redovne cene od 22.400 dinara, Deda Mraz vas nagrađuje sa 30% popusta, pa ćete ovaj moćni paket platiti **samo – 15.999 dinara.**

U paketu se nalaze sve knjige iz Rogošićevih masonskih edicija, uključujući i **LIMITIRANO IZDANJE** najpoznatije masonske knjige svih vremena – **"MORAL I DOGMA" od Alberta Pajka** (sa vašim imenom, upisanim zlatnim slovima).

Evo i spiska svih knjiga koje će vašu masonsku biblioteku učiniti bogatom, a vas oplemeniti i priuštiti vam zanimaciju i duhovno uzdizanje u narednoj godini:

1) Prva masonska loža u Srbiji "Bajram beg" (Rogošić); 2) Knez Mihailo i Masoni (Rogošić); 3) Prvi srpski mason grof Gundulić (Rogošić); 4) Masonske legende (Ivanković); 5) Bratstvo Svetlosti i Mesta Moći Evrope (Škrbić); 6) Priče slobodnih ljudi: masonske i templarske novele (Đević); 7) Ptažovi graditelji: Slobodno Zidarstvo drevnog Egipta (Timotijević); 8) Egipatska Masonerija (Timotijević); 9) Masonsko venčanje (Totić); 10) Pod znakom "Plamene Zvezde": Masonerija – tajna mistična organizacija (Rogošić); 11) Kabala i Škotska Masonerija (Škrbić); 12) Riznica duha: vizuelni masonski imaginarijum (Škrbić); 13) Misterije Slobodnog Zidarstva (Ivanković); 14) Večni Istok: Masonski zapisi o novijoj istoriji srpskog Slobodnog Zidarstva (Totić); 15) Nova otkrića u istraživanju istorije srpske Masonerije (Rogošić); 16) 100 godina od osnivanja Velike Lože Srba, Hrvata i Slovenaca "Jugoslavija" (Rogošić); 17) Put u Svetlost: pouke i razmišljanja o filozofiji i simbolizmu Slobodnog Zidarstva (Ivanov); 18) Akacija br. 1, 2, 3 i 4: 2012-2017 (Rogošić); 19) Akacija 5 (Rogošić); 20) Moral i dogma Drevnog i Prihvaćenog Škotskog Reda Masonerije, novi i osavremenjeni prevod originalnog teksta iz 1871., ilustrovano izdanje sa pojašnjenjima i komentarima. I deo, limitirano luksuzno izdanje (Pajk & Rogošić).

naručivanje na e-mail: advokatrogosic@gmail.com ili porukom u inbox FB profila **Branka Rogošića**, koji je u posebnom dosluhu sa masonskim Deda Mrazom. Paket će biti poslat odmah, poznatim kupcima – pouzećem (+ ppt), ostalima, nakon uplate na tekući račun. www.slobodnozidarstvo.org

20 MASONSKIH KNJIGA - 30% POPUSTA - samo 15.999 din